

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

6.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

Ζ.

Αἰθιοπία δὲ τῆς μὲν ὑπὸ ἡλίου πάσης ἐπέχει τὸ ἐσπέριον κέρας, ὥσπερ Ἴνδοι τὸ πρὸς ἕω, 1
κατὰ Μερόην δ' Αἰγύπτῳ ξυνάπτουσα καὶ τι τῆς ἀμαγύρου Λιβύης ἐπελθοῦσα τελευτᾷ ἐς θάλατ-
ταν, ἣν Ὠκεανὸν οἱ ποιηταὶ καλοῦσι, τὸ περὶ γῆν ἅπαν ὧδε ἐπονομάζοντες. ποταμὸν δὲ Νεῖλον
Αἰγύπτῳ δίδωσιν, ὃς ἐκ Καταδούπων ἀρχόμενος, ἣν ἐπικλύζει πᾶσαν Αἰγύπτον ἀπ' Αἰθιοπῶν 122
ἄγει. μέγεθος μὲν οὖν οὐκ ἀξία παραβελήσθαι πρὸς Ἴνδους ἥδε ἡ χώρα, ὅτι μὴδ' ἄλλη μηδεμία, 5
ὅπόσαι κατ' ἀνθρώπους ὀνομασταὶ ἤπειροι, εἰ δὲ καὶ πᾶσαν Αἰγύπτον Αἰθιοπία ξυμβάλομεν, τοῦτι
δὲ ἡγώμεθα καὶ τὸν ποταμὸν πράττειν, οὕτω ξύμμετροι πρὸς τὴν Ἰνδῶν ἄμφω, τοσαύτη ξυντε- 229
θείσα, ποταμοὶ δὲ ἀμφοῖν ὅμοιοι λογιζαμένῳ τὰ Ἰνδοῦ τε καὶ Νεῖλου· ἐπιρραίνουσί τε γὰρ τὰς
ἡπείρους ἐν ὧρα ἔτους, ὅποτε ἡ γῆ ἐρᾷ τούτου, ποταμῶν τε παρέχονται μόνοι τὸν κροκόδειλον
καὶ τὸν ἵππον, λόγοι τε ὀργίων ἐπ' αὐτοῖς ἴσοι, πολλὰ γὰρ τῷ Ἰνδῷ καὶ Νεῖλῳ ἐπιθειάζεται. τὴν 10
δὲ ὁμοιότητα τῶν ἡπείρων πιστούσθων μὲν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀρώματα, πιστούσθων δὲ καὶ οἱ λέ-
οντες καὶ ὁ ἐλέφας ἐν ἐκατέρῃ ἀλισκόμενός τε καὶ δουλεύων. βόσκουσι δὲ καὶ θηρία, οἷα οὐχ ἐτέ-
ρωθι, καὶ ἀνθρώπους μέλανας, ὃ μὴ ἄλλαι ἤπειροι, Πυγμαίων τε ἐν αὐταῖς ἔθνη καὶ ὑλακτούντων
ἄλλο ἄλλη καὶ ὧδε θανμαστά. γρύπες δὲ Ἰνδῶν καὶ μύρμηκες Αἰθιοπῶν εἰ καὶ ἀνόμοιοι τὴν ιδεάν 15
εἰσὶν, ἀλλ' ὅμοιά γε, ὥς φασι, βούλονται, χρυσοῦ γὰρ φύλακες ἐν ἐκατέρῃ ἔδονται τὸ χρυσόγεων 15
τῶν ἡπείρων ἀσπαζόμενοι. ἀλλὰ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ὃ δὲ λόγος ἐς τὸ ἑαυτοῦ ἴτω καὶ ἐχώμεθα
τοῦ ἀνδρός.

Ἀφικόμενος γὰρ ἐπὶ τὰ Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων ὄρια, Συνάμινον δὲ αὐτὰ ὀνομάζουσι, 11
χρυσῷ τε ἀσήμεν ἐνέτυχε καὶ λίνῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ ῥίξαις καὶ μύρῳ καὶ ἀρώμασιν, ἔκειτο δὲ πάντα
ἀφύλακτα ἐν ὁδῷ σχιστῇ· καὶ ὃ τι βούλεται ταῦτα, ἐγὼ δηλώσω, νομίζεται γὰρ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι· 20
ἀγορὰν Αἰθιοπῆς ἀπάγουσιν, ὧν Αἰθιοπία δίδωσιν, οἱ δ' ἀνελόμενοι πᾶσαν ξυμφέρουσιν ἐς τὸν 230
αὐτὸν χώρον ἀγορὰν Αἰγυπτίαν ἴσου ἀξίαν ὠνούμενοι τῶν αὐτοῖς ὄντων τὰ οὐκ ὄντα. οἱ δὲ τὰ
ὄρια τῶν ἡπείρων οἰκοῦντες οὕτω μέλανες, ἀλλὰ ὁμόφυλοι τὸ χρῶμα, μελαίνονται γὰρ οἱ μὲν ἡ-
τον Αἰθιοπῶν, οἱ δὲ μᾶλλον Αἰγυπτίων. ξυνεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ τῆς ἀγορᾶς ἥθους, „οἱ δὲ
χρηστοὶ“ ἔφη, „Ἕλληνες, ἣν μὴ ὀβολὸς ὀβολὸν τέκη καὶ τὰ ὄνια αὐτοῖς ἐπιτιμῆσθαι καπηλεύοντες 25
ἢ καθειργνύντες, οὗ φασι ζῆν ὁ μὲν θυγατέρα σκηπτόμενος ἐν ὧρα γάμων, ὃ δ' υἱὸν ἤδη τελοῦντα
ἐς ἀνδρας, ὃ δ' ἐράνου πλήρωσιν, ὃ δ', ὥς οἰκοδομοῖτο οἰκίαν, ὃ δέ, ὥς αἰσχύνοιτο χορηματιστῆς
ἦττων τοῦ πατρὸς δόξαι. καλῶς δ' ἄρ' εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος ἀτίμως ἐπραττεν ἰσότης τε ἦνθαι,

μέλας δ' ἀπέλειτο σίδηρος,

ὁμοιοσύνην τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ πᾶσα ἐδόκει μία.“ 30

1. Αἰθιοπία — ἀσπαζόμενοι. Φ (329, b, 7), et Αἰθιοπία — μᾶλλον Αἰγυπτίων. φ. ib. δὲ om. Φ. 2. δὲ. Φ. ib. καὶ τι τῆς. π. καὶ τι καὶ τῆς. p, 2, m, o, Φ. καὶ τοι καὶ τῆς. φ, a et m. γρ. ib. ἀμαγύρου. 1, f, 1, E, Φ. ἀοικήτου. v, s. ib. θάλασσαν. f, Φ. 3. ἣν om. ΦΑ, Β. 4. ἐπ' Αἰθιοπῶν. 2, a, m. (s: ἀπ' Αἰθ. sec. m.) 5. ὅτι om. m, o. ib. μὴ δὲ μία. π. 6. ξυμβάλομεν. ΦΑ, Β. 7. ἡγώμεθα. φ praeter A, B. ib. οὕτω. 1, Φ. καὶ οὕτω. 2, E. ib. ξύμμετροι. C praeter φ, ΦΑ. ξύμμετρον. φ, a, m, Φ praeter A. ξυμμέτροι. o. ib. τοσαύτη om. Φ. ib. ξυντεθείσαι. ΦΑ. 8. λογιζαμένῳ — τε om. m. ib. τοῦ Ἰνδοῦ. o. ib. τε s. pr. m. om. ib. ἐπιρραίνουσι. π. πιαίνουσι. p. ex corr. περαίνουσι. 2, E, Φ. 9. ὅποτε γῆ. p. ib. δὲ. φ praeter A, B. 10. λόγοι — ἐπιθειάζεται. π om. Φ. ib. πολλὰ, δὲ. a, m. ib. τῷ Ἰνδῷ. 1 et s sec. m. E. τῶν Ἰνδῶν. f, v. 1, φ. ib. Νεῖλῳ ἐπιθειάζεται. π et p (ubi fuerat Νεῖλῳ τε ἐπιθ.) Νεῖλῳ δὲ ἐπιθ. 2, φ. N. διεπιθ a, m. N. δὴ ἐπιθ. r, o. ib. τῇ δὲ ὁμοιότητι. s, a et m. γρ. (nota eius haec est: γρ. γὰρ τῷ Ἰ. καὶ N. θειάζεται. τῇ δὲ ὁμοιότητι τ.) τὴν γὰρ ὁμοιότητα. φ. 13. πιστούσθων. Φ Α. pr. m. ib. αὐταῖς. 1, φ, Φ. αὐτοῖς. 2, E. ib. πιστούσθων. Φ. 12. ἐκατέρῃ. p. 13. ἄλλοι. p. ib. καὶ ὑλακτούντων — θανμαστά om. Φ. 14. γρύπες. 1, Φ. γρύπες. φ. m, o. γύπες. 2, a. 15. βουλεύονται. p. 16. ἀλλὰ μὴν. v. ib. αὐτοῦ. p, 2. ib. ἐχώμεθα. v.

18. δὲ ἐπὶ. φ. ib. συνάμινον. 1. 19. χρυσῷ τε καὶ. p. 20. σχιστῇ. οἱ γὰρ Αἰθιοπῆς ἀγορὰν ἀπάγουσιν. φ. 22. Αἰγυπτίων ἀνίσου. p. ib. τῶν αὐτῶν. p. 23. γὰρ ἦττον μὲν Ἀ. μᾶλλον δὲ Α. o. 26. ἢ καθειργνύντες om. m. καὶ καθειργνύντες. o. κατεργνύντες. f. ib. ζῆν ὁ μὲν. π et m. γρ. ζῆν. ἀλλ' ὁ μὲν. p, 2, E. 27. οἰκοδομοῖτο. p. οἰκοδομεῖτο. a. 28. ἂν εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος. π et m. γρ. ἂν εἶχε πλοῦτος. p. ἂν εἶχεν ἦν ὁ πλοῦτος. 2, E. Sc. ἄρ' εἶχεν, ἵνα ὁ πλοῦτος. ib. ἀτίμων. p. 30. τῶν ἀνθρώπων. π. ἀνθρώπων. p, 2, E.

- III Τοιαῦτα διαλεγόμενος καὶ ξυμβούλους τῶν διαλέξεων, ὥσπερ εἰώθει, ποιούμενος τοὺς καιροὺς ἐχώρει ἐπὶ Μένωνος, ἤγειτο δ' αὐτοῖς μειράκιον Αἰγύπτιον, ὑπὲρ οὗ τότε ἀναγράφει Δάμις· Τιμασίῳ μὲν τῷ μειράκιῳ τούτῳ ὄνομα ἦν, ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ἔτι ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρὶα ἐρώσα ἐνέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὥνπερ ἡ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναικίσι χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Νάνκρατιν, ἐκεῖ γὰρ ταῦτα ἐγίνετο, περὶ Μέρφιν διητάτο, καὶ νῦν δὲ ἤδη ἄτοπον ἐκέκτητο καὶ ἐνανκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον καταπλέων αὐτὸς ξυνῆκε τε, ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον, καὶ ἰκέτευε προσδοῦναι οἱ τῆς τοῦ πλοῦ κοινωνίας ἐρῶντι σοφίας, ὁ δ' Ἀπολλώνιος, „σώφρων“ ἔφη „ὁ νεανίσκος, ὃ ἄνδρες, καὶ ἀξιούσθω ὧν δεῖται,“ καὶ διῆλθε τὸν περὶ τῆς μητρὶας λόγον πρὸς τοὺς ἐγγύς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ προσπλέοντος τοῦ μειράκιου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ Τιμασίῳ καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι ὑπὲρ τοῦ φόρτου προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἰξῆσαι „μειράκιον“ ἔφη „Αἰγύπτιον, εἰκας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναι τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἰργασται, λέξον, ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν, τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς ἐμοὶ τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖσδε.“ ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίῳνα ἐρυνθιζόντα καὶ μεταβάλλοντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος ἐς τὸ λέξει τι ἢ μή, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμίᾳ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχορημένος, ἀναθαρσύνσας δὲ ὁ Τιμασίῳ „ὦ θεοί“, ἔφη „τίνα ἑμαυτὸν εἶπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί, ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαι με, οὐκ οἶδα, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὐπω ἔπαινος.“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „βαβαί“, ἔφη „μειράκιον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ, ταυτί γὰρ καὶ Ἰάργχα δοκεῖ τῷ θεῷ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, καὶ ὅτου; φυλαξομένῳ γὰρ τι ἀμαρτεῖν εἰκας.“ ἐπεὶ δὲ ἀρξαμένον λέγειν, ὡς ἡ μητρὶα μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσῃ ἐκσταίῃ, βοῇ ἐρένετο, ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος, ὑπολαβὼν ὁ Τιμασίῳ „ὦ λῶστοι“, ἔφη „τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θάνατος, ὅσον, οἶμαι, γέλωτος.“ καὶ ὁ Δάμις „ἑτερόν τι“ ἔφη „ἐθανυμάσαμεν, ὃ μήπω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶε λαμπρὸν εἰργάσθαι.“ „Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον;“ ἤρετο ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Τιμασίῳ, „νῆ Δί“, εἶπεν, „ὁσημέραι γε, πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπείους τε καὶ θεοὺς πράγμασιν.“ ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, „ψηφισώμεθα“, ἔφη „ὦ ἄνδρες, ἐστεφανώσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰππολύτου τοῦ Θησέως, ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε καὶ διὰ τουτὶ ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίαν

1. καὶ om. π. 2. Φ. ἐντεῦθεν φησι τὸν Ἀπολλώνιον χωρεῖν ἐπὶ Μένωνος. ἤγεισθαι δ' αὐτοῖς μειράκιον Αἰγύπτιον, Τιμασίῳ ὄνομα. (330, a, 3). ib. τὸ Μένωνος. v. ib. τότε. π, m, o. τότε. p, 2, a. ib. Σ. v. Τιμασίῳ οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου — μητρὶαν εἶδε. idem v. ἐφήβος. Τιμασίῳ μειράκιον Αἰγύπτιον ἐφήβου — ἐποίει. ib. ἐφήβους. ΣΒ, 1, M. 3. ἐπαπῆει. a. ib. ἄρτι ἔρρωτο. ΣΑ. 4. αὐτῷ om. ΣV. ib. ἡ μητρὶα. ΣV. ib. ἐνέκειτο. Σ. ib. χαλεπῶς. ΣΒ. (v. ἐφήβος.) 6. ἐκεῖ — ἐγίνετο om. Σ. ib. ἡδὴ ἄτοπον. C, E. ἡδὴ om. ἄτοπον Σ. ἡδὴ ἄκατον. B. Fo: ἰδιόστολον. 8. ξυνῆκεν ὡς. 1, s, a, m. ΣV. (συνῆκεν ὡς). ib. ξυμβαλλόμενος. 1, s, E. ξυμβαλλόμενος. f, v, l, Σ. 9. οἷς προσεσπούδαζον om. ΣV. εἰς. o. ib. προσδοῦναι. ΣΒ, v, l. ib. τοῦ om. Σ praeter A, V, l. ib. πλοῦ. π, m, o. πλοῖον. p. ex corr. pro πλοῦτον. et Σ. πλάτωνος f, l, v. (ubi πλάτωνος), a et m. γε. πλάτωνος et sec. m. πλοῦτον. s. 10. νεανίσκος ὅδε. Σ, o. ib. καὶ διῆλθε — τόνῳ. Φ. (333, b, 26.) ib. διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος. Σ praeter A, V. ib. περὶ om. ΣV. ib. τῆς om. v, ΣV. 11. μητρὶας ΣΑ. ib. πρὸς — ἐταίρων om. Φ. πρὸς — ἄνδρας om. ΣV. ib. τῷ v. s, et τόνῳ supra scr. 12. νῆες. s, Σ. ib. περὶ τοῦ. Σ. 13. αὐτοῦ om. Σ praeter A. 14. ἔφη. p. εἶπεν. s, l, E, Σ. ib. τις εἶναι. v. 15. λύσει. π. ib. παρ' ἐμοῦ λύσις. p. ib. ἐπαινεθεὶς. 1, Σ. ἐπαινεθῆς. 2, E. 16. τε om. ΣV. ib. δὲ om. ΣV. ib. μεταβάλλοντα. 1. μεταβαλόντα. 2, Σ, E. 17. σώματος. s, a, m. ib. ἑαυτὸν. ΣΑ. 18. ἀναθαρσύνσας. Σ. ib. οὖν ὁ Σ praeter A. 20. Ἰάργχα. Σ praeter A Ἰάργχαι, et V, ubi Ἰεράργχα. 21. δοξάζης. p. ib. φυλαξομένῳ. 1. φυλαξαμένῳ. 2, Σ, E. 22. καὶ ἡ. ΣV. ib. ἐρώσης. Σ. 23. δὲ ὁ. π, s, E. ib. λῶστοι. π. 24. ὅσον καὶ γέλωτος. Σ. ib. Δάμις. Σ. 25. ὅπερ οὐπω γινώσκεις. Σ. 26. εἰργάσθαι σοι. Σ (praeter A, V.) et o. ib. ἤρετο αὐτὸν. Σ. ib. Δία. p. 27. ὁσημέραι γε. 1, Σ. ὁσημέραι. 2, E. ib. ἀνθρωπείους. Σ praeter V. ib. θεὸν ἀνθρωπείους C, E. Fo: θεὸν ἐν ἀνθρωπείους. 28. Σ. v. κωμάσαι. ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη. ψηφισώμεν ὅδε ἐστεφανώσθαι αὐτὸν — ὕβρισε, ὁ δὲ οὐ. καὶ διὰ τουτο οὐδὲ ἀφροδισίαν ἤτητο, οὐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν εἰσεκώμαζεν, ἀλλ' ἦν — μοίρας et v. ἀτεγκτος habet ἀλλ' ἦν — μοίρας. 29. τοῦ om. 2, a. ΣΑ, E. v. κωμάσαι. ib. τουτὶ. π. τουτ' p. τουτο. 2, E. ib. οὐδὲ ἀφροδισίων — μοίρας. Φ. (333, b, 27.)

ἦτις το, οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκόμισεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας, οὗτοσί δὲ ἦν τὰς τῆς θεοῦ φάσκων οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρωσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δεισας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντιναδὴ τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης, σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν εὖ λέγειν καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὐ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἴδονται.“ 5
τοσαῦτα ἐς τὸν Τιμασίωνα αὐτῷ ἐσπονδάσθη. πλὴν ἀλλὰ Ἰππόλυτόν γε ἐκάλει αὐτὸν διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητριαν εἶδεν. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι καὶ γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἄσασθαι.

ὑπὸ τούτῳ ἡγεμόνι παρελθεῖν φασιν ἐς τὸ τέμενος τοῦ Μήμονος. περὶ δὲ τοῦ Μήμονος 14
τάδε ἀναγράφει Δάμις· Ἦν μὲν παῖδα γενέσθαι αὐτόν, ἀποθανεῖν δὲ οὐκ ἐν Τροίᾳ, ὅτι μὴδὲ 10
ἀφικέσθαι ἐς Τροίαν, ἀλλ' ἐν Αἰθιοπία τελευτῆσαι βασιλεύσαντα Αἰθιοπῶν γενεὰς πέντε. οἱ δ', 233
ἐπειδὴ μακροβιώτατοι ἀνθρώπων εἰσίν, ὀλοφύρονται τὸν Μήμονα ὡς κομιδῇ νέον καὶ ὅσα ἐπὶ ἁλώφῃ κλαύουσι, τὸ δὲ χωρίον, ἐν ᾧ ἴδονται, φασὶ μὲν προσεοικέναι ἀγορᾷ ἀρχαίᾳ, οἷα τῶν ἀγο-
ρῶν ἐν πόλεσι ποτε οἰκηθείσας λείπονται στηλῶν παρεχόμεναι τροφή καὶ τειχῶν ἵχνη καὶ θάκους
καὶ φλιάς ἐρῶν τε ἀγάλματα, τὰ μὲν ὑπὸ χειρῶν διεφθορότα, τὰ δὲ ὑπὸ χρόνου. τὸ δὲ ἄγαλμα 15
τετραφῆθαι πρὸς ἀκτῖνα μήπω γενειάσκον, λίθου δὲ εἶναι μέλανος, ξυμβεβημέναι δὲ τὰ πόδε ἄμφω
κατὰ τὴν ἀγαλματοποιίαν τὴν ἐπὶ Λαοδάδῳ καὶ τὰς χεῖρας ἀπερεῖδειν ὀρθὰς ἐς τὸν θάκον, κα-
θῆσθαι γὰρ ἐν ὀρμῇ τοῦ ὑπανίστασθαι. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο καὶ τὸν τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν καὶ ὁπόσα
τοῦ στόματος ὡς φθεγγόμενον ἄδουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἦν τὸν θαυμάσαι φασίν, οὐπω γὰρ ἐνεργὰ
φαίνεσθαι, προσβαλόντος δὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀκτίνος, τουτὶ δὲ γίνεσθαι περὶ ἡλίου ἐπιτολᾶς, μὴ 20
κατασχεῖν τὸ θαῦμα, φθέρεσθαι μὲν γὰρ παραχρημα τῆς ἀκτίνος ἐλθούσης αὐτῷ ἐπὶ στόμα, φαι-
δροὺς δὲ ἰστάναι τοὺς ὀφθαλμούς, δόξει πρὸς τὸ φῶς, οἷα τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐήλιοι. τότε ξυν-
εἶναι λέγουσιν, ὅτι τῷ Ἠλίῳ δοκεῖ ὑπανίστασθαι, καθάπερ οἱ τὸ κρεῖττον ὀρθοὶ θεραπεύοντες.
θύσαντες οὖν Ἠλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠρώ Μήμονι, τουτὶ γὰρ ἔφραζον οἱ ἱερεῖς, τὸν μὲν ἀπὸ 14
τοῦ αἰθεῖν τε καὶ θάλλειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες, ἐπορεύοντο ἐπὶ καμήλων ἐς 25
τὰ τῶν Γυμνῶν ἡθῆ.

Ἄνδρὶ δὲ ἐντυχόντες ἐσταλμένῳ τρόπον, ὅνπερ οἱ Μεμφίται καὶ ἀλύοντι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντι 7
ἤρουντο οἱ περὶ τὸν Δάμιν, ὅστις εἶη καὶ ὁ τι πλανῶτο, καὶ ὁ Τιμασίαν „ἑμοῦ“ ἔφη „πυνθάνε-
σθε, ἀλλὰ μὴ τούτου, οὗτος μὲν γὰρ οὐδ' ἂν εἴποι πρὸς ὑμᾶς τὸ ἑαυτοῦ πάθος αἰδοῖ τῆς ξυμ-
φορᾶς, ἢ κέχρηται, ἐγὼ δέ, γινώσκω γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ ἐλεῶ, λέξω τὰ περὶ αὐτὸν πάντα· ἀπέ- 30 234
κτεινε γὰρ Μεμφίτην τινὰ ἄκων, κελεύουσι δ' οἱ κατὰ Μέμφιν νόμοι τὸν φεύγοντα ἐπ' ἀκουσίῳ,
δεῖν δὲ φεύγειν, ἐπὶ τοῖς Γυμνοῖς εἶναι, καὶ ἐκνήψῃται τοῦ φόνου, χωρεῖν ἐς ἡθῆ καθαρὸν ἡθῆ,
βαδίσαντα πρότερον ἐπὶ τὸ τοῦ πεφονευμένου σῆμα καὶ σφάξαντά τι ἐκεῖ οὐ μέγα. τὸν δὲ χρόνον,
ὃν οὐπω τοῖς Γυμνοῖς ἐνέτυχεν, ἀλᾶσθαι χορὴ περὶ ταυτὶ τὰ ὅρια, ἔστ' ἂν αἰδέσωνται αὐτόν,

1. ἦτις το. Φ. praeter B. ib. ἐτέρως. Φ. praeter A. ib. ἐκόμισεν. p. pr. m. ἐκόμισεν. Φ. ib. ἦν τῆς. 1. Σ, Φ. ἦν γὰρ τις. 2. a, m. ἦν. o. om. τῆς. 2. ἦν τὰς τῆς. π. ἦν τὰς τῆς. p. 2, E. Σ. 3. φυλάξαιτο. ΣV. ib. πρὸς om. ΣV. ib. ὄντινόν. Σ, o. 4. ὥσπερ οὖν. ΣV. ib. o. om. ΣA. 5. λέγειν εὖ. Σ. ib. ἀγνώστων θεῶν. v. 6. το-
σαῦτα — ἀλλὰ om. Σ. ib. Ἰππόλυτόν τε. s, a et m. γρ. Ἰππόλυτόν γε ἐκάλει. l. Ἰππόλυτον δὲ αὐτόν. Σ. 7. τοῦ
σώματος. π. σώματος. p. 2, E. ib. ἐδόκει δὲ καὶ γυμναστικῆς ἐπαφροδίτως ἄσασθαι. Φ. (333, b, 29.) ib. γυμνα-
στικῶς ἀφροδίτης eraso ἐπ. p.

9. φασιν om. v. 12. ἀνθρώποι. p. 13. μὲν om. l, s, a. 14. πόλεσι ποτὲ. l. 15. τὰ ἀγάλματα. l. 18. δὲ om.
2, a. 19. φθεγγόμενον. C, E. Fo: φθεγγόμενον. ib. τὸν. π, J. Ep. cr. 43. καὶ τὸν. p, 2, E. 20. τοῦτο. p. 24.
Ἠλίῳ τε καὶ. p, v. 25. ὀνομάζοντες. p. 28. οἱ om. m. ib. ὅτι. C. ὅτῳ. E. ib. πλανᾶτο. v. 30. γινώσκω γὰρ.
1. et m. γρ. γινώσκω. f, v, l. γινώσκων. s. ex corr. fc, E. ib. ἐλεῶ. 1. ἐλεῶν. 2, E. ib. ἀπέκτεινε. 1. ἀπέκτεινε.
2, E. 31. τὸν φεύγοντα om. p, u, et inde o. ib. ἐπ' ἀκουσίῳ φόνο. p, u, o. In. p φόνο a sec. m. In π, 2,
a, m. deest φόνο. 33. δὲ eras. in p. om. u, o. Fo: δεῖ δὲ. ib. καὶ. add. p. sec. m. est in u, o.

ὥσπερ ἰκέτην.“ ἤρετο οὖν τὸν Τιμασίωνα ὁ Ἀπολλώνιος, πῶς οἱ Γυμνοὶ περὶ τοῦ φεύγοντος ἐκείνου φρονοῦσιν, ὃ δὲ „οὐκ οἶδα“, εἶπε „μῆνα γὰρ τουτονὶ ἔβδομον ἰκετεύει δεῦρο καὶ οὐπω λύσις“. „οὐ σοφοὺς λέγεις ἄνδρας“, ἔφη „εἰ μὴ καθαίρουσιν αὐτόν, μηδὲ γιγνώσκουσιν, ὅτι Φιλίσκος ὃν ἀπέκτεινεν οὗτος, ἀνέφερεν ἐς Θαμοῦν τὸν Αἰγύπτιον, ὃς ἐδήλωσε ποτε τὴν τῶν Γυμνῶν χώραν“

5 θανμάσας οὖν ὁ Τιμασίων „πῶς“ ἔφη „λέγεις“; „ὥς γε“ εἶπε „τὸ μειράκιόν τι πέπρακται· Θαμοῦν γὰρ ποτε νεώτερον ἐπὶ Μειφίτας πρᾶττοντα ἤλεγξαν οἱ Γυμνοὶ καὶ ἔσχον, ὃ δὲ ὀρμῆς ἁμαρτῶν ἔκειρε πᾶσαν, ἣν οὗτοι νέμονται, ληστρικῶς γὰρ περὶ Μέμφιν ἔρρωτο· τούτου Φιλίσκον, ὃν οὗτος ἀπέκτεινεν, ὁρῶ ἔκρονον τρίτον ἀπὸ δεκάτου, κατάρκτον δηλαδὴ τούτοις, ὧν ὁ Θαμοὺς τότε διεπόρθει τὴν χώραν· καὶ ποῦ σοφόν, ὃν στεφανοῦν ἐχρῆν, εἰ καὶ προνοήσας ἀπέκτεινε, τοῦ

10 τον ἄκουσίον φόνου μὲν, ὑπὲρ αὐτῶν δ' εἰργασμένου μὴ καθῆραι;“ ἐκπλαγὲν οὖν τὸ μειράκιον „ξένη“, εἶπε „τίς εἶ“; καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „ὃν ἂν“ ἔφη „παρὰ τοῖς Γυμνοῖς εὖρης. ἐπεὶ δὲ οὐπω μοι ὅσιον προσφθιγῆσθαι τὸν ἐν τῷ αἵματι, κέλευσον αὐτόν, ὃ μειράκιον, θαρρεῖν, ὥς αὐτίκα δὴ καθαρεύοντα, εἰ βαδίσειεν οὐ καταλύω.“ ἀφικόμενος δὲ ἐπιδράσας ὅσα Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Πυθαγόρας ὑπὲρ καθαρῶν νομίζουσιν, ἐκέλευσε καταστείχειν ὡς καθαρὸν ἤδη τῆς αἰτίας.

VI 15 Ἐντεῦθεν ἐξελάσαντες ἡλίου ἀνίσχοντος, ἀφίκοντο πρὸ μεσημβρίας ἐς τὸ τῶν Γυμνῶν φροντιστήριον, τοὺς δὲ Γυμνοὺς τούτους οἰκεῖν μὲν ἐπὶ τινος λόφου, φασί, ξυμμέτρου μικρὸν ἀπὸ τῆς ὀχθῆς τοῦ Νείλου, σοφία δὲ Ἰνδῶν λείπεσθαι πλέον ἢ προῦχεν Αἰγυπτίων, γυμνοὺς δὲ ἐστάλθαι κατὰ ταῦτα τοῖς εἰληθεροῦσιν Ἀθήνησι. δένδρα δὲ ἐν τῷ νομῷ ὀλίγα καὶ τι ἄλσος οὐ μέγα, ἐς ὃ ξυνίασιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ἱερὰ δὲ οὐκ ἐς ταυτόν, ὥσπερ τὰ Ἰνδῶν, ἄλλο δὲ ἄλλῃ τοῦ γη-

20 λόφου ἰδρυταὶ σπουδῆς ἀξιούμενα, ὥς Αἰγυπτίων λόγοι. θεραπεύουσι δὲ Νεῖλον μάλιστα, τὸν γὰρ ποταμὸν τοῦτον ἡγοῦνται γῆν καὶ ὕδωρ. καλύβης μὲν οὖν ἢ οἰκίας οὐδὲν αὐτοὶ δεόνται ζῶντες ὑπαίθριοι καὶ ὑπὸ τῷ οὐρανῷ αὐτῷ, καταγωγὴν δὲ ἀποκρῶσαν τοῖς ξένοις ἐδείμαντο στοὰν οὐ μεγάλην, ἰσομήκη ταῖς Ἡλείων, ὅφ' αἷς ὁ ἀθλητὴς περιμένει τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα.

VII Ἐνταῦθα τι ἀναγράφει Δάμις Εὐφράτου ἔργον, ἡγώμεθα δὲ αὐτὸ μὴ μειρακιώδες, ἀλλὰ φι-

25 λοτιμότερον τοῦ φιλοσοφίας προσήκοντος· ἐπεὶ γὰρ τοῦ Ἀπολλωνίου θαμὰ ἤκουε βουλομένου σοφίαν Ἰνδικὴν ἀντικρῖναι Αἰγυπτίᾳ, πέμπει παρὰ τοὺς Γυμνοὺς Θρασύβουλον τὸν ἐκ Ναυκρατίδος ὑπὲρ διαβολῆς τοῦ ἀνδρός, ὃ δὲ ἤκειν μὲν ὑπὲρ ξυνουσίας ἔφη τῆς πρὸς αὐτούς, ἀφίξεσθαι δὲ καὶ τὸν Τυανέα, τουτὶ δὲ ἐκείνοις ἀγῶνα ἔχειν οὐ σμικρόν, φρονεῖν τε γὰρ αὐτόν ὑπὲρ τοὺς Ἰν-

236 δῶν σοφοὺς, οὓς ἐν λόγῳ παντὶ αἶρει, μυρίας δὲ ἐλέγξεις ἐπ' αὐτούς συνεσκευάσθαι, ξυγχωρεῖν

30 τε οὔτε ἡλίῳ οὐδὲν οὔτε οὐρανῷ καὶ γῇ, κινεῖν γὰρ καὶ ὀχεῖν αὐτὸς ταῦτα καὶ μετατάττειν οἷ βούλεται. τοιαῦτα ὁ Ναυκρατίτης ξυνθεῖς ἀπῆλθεν, οἱ δ' ἀληθῆ ταῦτα ἡγούμενοι τὴν μὲν ξυνουσίαν οὐ παρητοῦντο ἥκοντος, ὑπὲρ μεγάλων δὲ σπουδάζειν ἐπλάττοντο καὶ πρὸς ἐκείνοις εἶναι, ἀφίξεσθαι δὲ κακείνῳ ἐς λόγους, ἣν σχολὴν ἀγάσασθαι μάθωσί τε, ὅτι βούλεται καὶ ὅτου ἐρῶν ἦμεν. ἐκέλευε δὲ ὁ παρ' αὐτῶν ἥκων καὶ καταλύσειν αὐτοὺς ἐν τῇ στοᾷ, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος „ὑπὲρ μὲν

35 στέγης“ ἔφη „μηδὲν διαλέγου, ξυγχωρεῖ γὰρ πᾶσιν ὁ οὐρανὸς ὁ ἐνταῦθα γυμνοὺς ζῆν“, διαβάλ-

2. τοῦτον. v. 3. ἔφη λέγεις ἄνδρας. p. 4. Ἀμοῦν. p. et sic statim. ib. οὗς. v. 5. ὥς γε, εἴποι. p. ὥστε εἶπε. π, 2, a, m. ὥς γε, εἶπε. o. ib. μειράκιον τί. E. Fo: τῷ μειρακίῳ τι πέπρακται. 6. Μειφίτας. 1, f, v. Μειφίταις. 1, s, E. 8. ἀπὸ δεκάτου. C, a. ἀπὸ τοῦ δ. m. ἐπὶ τοῦ δ. o. 9. χρυσὴν del. sec. m. et corr. ἐχρῆν. f. χρυσήν. v. 10. ἔκουσίον. v. ib. φόνου μὲν. π. μὲν. 2, E. μὲν eras. p. ib. δ' om. p. 12. οὐκ αὐτίκα. v. 15. πρὸ μεσημβρίας. p, f, l et s ex corr. πρὸς μεσημβρίας. π, v, s, ante corr. E. 16. μὲν om. v. 18. ταῦτα. p, 2, a. ταῦτα. π, m, o. ib. Ἀθήνησιν. f. 19. ὥσπερ τῶν. π et m. γρ. 23. ὅφ' ὧν. v. 24. μὴ μειρακιώδες. 1. μειρακιώδες. 2, E. ib. ἀλλ' ἀφιλοτιμότερον. o ex ψ. 25. ἤκουσε. v. 26. Αἰγυπτίαν. v. ib. τὸν om. 2, a. 27. ἔκει μὲν. v. ib. τῆς om. s, a, m. 28. τουτὶ κακείνοις. p. ib. οὐ σμικρόν ἔχειν. p. ib. φρονεῖν τε γὰρ. π, v. φρονεῖν τι γὰρ. m, o. σωφρονεῖν τε. p. φρονεῖν τε. 1, s. φρονεῖν τε ὑπὲρ. f (sic.) φρονεῖν τι. sc. a. 29. συνεσκευάσθαι. 1, a, m. συνεσκευάσθαι. s. 30. αὐτόν. o. 34. αὐτῶν. 1, m, o. αὐτόν. 2, a et m. γρ. ib. καταλύσειν. C, E. Fo: καταλύσαι.

λων αὐτοὺς ὡς οὐ καρτερίᾳ γυμνοῦς, ἀλλ' ἀνάγκῃ, „ὅ τι δὲ βούλομαι καὶ ὑπὲρ ὅτου ἦκω τοὺς μὲν οὐ θαυμάζω οὐπὼ γινώσκοντας, Ἴνδοι δὲ με οὐκ ἤροντο ταῦτα“. ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος ἐν τῶν δένδρων ὑποκλιθεὶς ξυνῆν τοῖς ἑταίροις ὅποσα ἠρώτων, ἀπολαβὼν δὲ τὸν Τιμασίωνα ὁ Δά- 1X
μις ἤρετο ἰδίᾳ· „οἱ Γυμνοὶ οὗτοι, βέλτιστε, ξυγγέγονας γὰρ αὐτοῖς, ὡς τὸ εἰκός, τί σοφοὶ εἴσι“;
„πολλὰ“ ἔφη „καὶ μεγάλα“. „καὶ μὴν οὐ σοφὰ“ εἶπεν „αὐτῶν, ὃ γενναῖε, τὰ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα, 5
τὸ γὰρ μὴ ξυμβῆναι τοιῷδε ἀνδρὶ ὑπὲρ σοφίας, ὅγκω δ' ἐπ' αὐτὸν χρήσασθαι τί φῶ οὐκ οἶδα ἢ
τύφον“, ἔφη „ὦ ἑταῖρε“. „τύφον; ὃν οὐπὼ πρότερον περὶ αὐτοὺς εἶδον δις ἤδη ἀφικόμενος, αἰ 237
γὰρ μέτροιό τε καὶ χρηστοὶ πρὸς τοὺς ἐπιμυρνύντας ἦσαν· πρόφην γοῦν, πεντήκοντα δὲ τοῦτ' ἴσως
ἡμέραι, Θρασύβουλος μὲν ἐπεχωρίαζεν ἐνταῦθα λαμπρὸν οὐδὲν ἐν φιλοσοφίᾳ πράττων, οἱ δ' ἄσμε-
νοι αὐτὸν ἀπεδέξαντο, ἐπειδὴ προσέγραψεν ἑαυτὸν τῷ Εὐφράτῃ.“ καὶ ὁ Δάμις „τί λέγεις, ὦ 10
μενιάκιον; ἑώρακας σὺ Θρασύβουλον τὸν Ναυκρατίτην ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τούτῳ“, „καὶ πρὸς γε“
εἶπε „διήγαγον αὐτὸν τῇ ἑμαντοῦ νηὶ κατιόντα ἐνθύνδε“. „τὸ πᾶν ἔχω, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν“, ἔφη ὁ
Δάμις ἀναβοήσας τε καὶ σχετλιάσας „ἔοικε γὰρ πεπανουργηθῆναι τι“. ὑπολαβὼν οὖν ὁ Τιμασίων
„ὁ μὲν ἀνὴρ“, ἔφη „ὡς ἠρόμην αὐτὸν χθές, ὅστις εἴη, οὐπὼ με ἡξίου τοῦ ἀπορρήτου, σὺ δ',
εἰ μὴ μυστήρια ταῦτα, λέγε ὅστις οὗτος, ἴσως γὰρ ἂν κἀγὼ τι ξυμβαλοίμην τῇ τοῦ ζητουμένου 15
θήρῃ“. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε τοῦ Δάμιδος καὶ ὅτι ὁ Τυανεύς εἴη „ξυνείληφας“ ἔφη „τὸ πρᾶγμα· Θρα-
σύβουλος γὰρ καταπλέων μετ' ἐμοῦ τὸν Νεῖλον ἐρομένῳ μοι ἐφ' ὃ τι ἀναβαλεῖ ἐνταῦθα, σοφίαν
οὐ χρηστὴν ἑαυτοῦ διηγείτο τοὺς Γυμνοὺς τούτους ὑποψίας ἐμπεπληκέναι φάσκων πρὸς τὸν Ἀπολ-
λώνιον, ὡς ὑπεροφθεῖη, ὅποτε ἔλθοι, κἄξ' ὅτου μὲν διαφέρεται πρὸς αὐτὸν οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐς
διαβολὰς καθίστασθαι γυναικείον τε ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. ἐγὼ δ' ἂν, ὡς διάκεινται, μάθοιμι 20
προσειπὼν τοὺς ἄνδρας, φίλοι γάρ.“ καὶ ἐπανήλθε περὶ δέιλῃν ὁ Τιμασίων πρὸς μὲν τὸν Ἀπολ-
λώνιον οὐδὲν φράζων πλὴν τοῦ προσειρηκέναι σφᾶς, ἰδίᾳ δ' ἀπαγγέλλον πρὸς τὸν Δάμιν, ὡς
ἀφίξονται αὐτοῖον μεστοὶ ὧν τοῦ Θρασυβούλου ἤκουσαν.

Τὴν μὲν δὴ ἐσπέραν ἐκείνην μέτριά τε καὶ οὐκ ἄξια τοῦ ἀναγράψαι σπουδάσαντες ἐκοιμή- X
θησαν οὐ ἐδείπνησαν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, ὥσπερ εἰώθει, θεραπεύσας τὸν Ἥλιον 25
ἐφεισθήκει τινὶ γνώμῃ, προσδραμὼν δὲ αὐτῷ Νεῖλος, ὥσπερ ἦν νεώτατος τῶν Γυμνῶν „ἡμεῖς“
ἔφη „παρὰ σέ ἤκομεν“. „εἰκότως“, εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „καὶ γὰρ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ὁδὸν τὴν ἀπὸ
θαλάττης ἐνταῦθα“. καὶ εἰπὼν ταῦτα εἶπετο τῷ Νεῖλῳ. προσειπὼν οὖν καὶ προσρηθείς, ξυνέτυχον 238
δὲ ἀλλήλοις περὶ τὴν στοάν, „ποῖ“, ἔφη „ξυνεσόμεθα“; „ἐνταῦθα“ ἔφη ὁ Θεσπεσίων δείξας τὸ
ἄλσος. ὁ δὲ Θεσπεσίων πρεσβύτατος ἦν τῶν Γυμνῶν, καὶ ἠγείτο μὲν αὐτὸς πᾶσιν, οἱ δὲ, ὥσπερ 30
Ἑλλανοδίκαί τῷ πρεσβυτάτῳ, εἶποντο κοσμίῳ ἅμα καὶ σχολαίῳ βαδίσματι. ἐπεὶ δ' ἐκάθισαν, ὡς
ἔτυχε, τουτὶ γὰρ οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἔδρων, ἐς τὸν Θεσπεσίωνα εἶδον πάντες οἶον ἐστιάτορα τοῦ λό-
γου, ὁ δὲ ἤρξατο ἐνθύνδε· „τὴν Πυθῶ καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἐπεσκέφθαι σέ φασιν, Ἀπολλώνιε, τουτὶ
γὰρ ἀπήγγειλεν ἐνταῦθα καὶ Στρατοκλῆς ὁ Φάριος ἐντετυχηκέναι σοι φάσκων ἐκεῖ, καὶ τὴν μὲν
Πυθῶ τοὺς ἐς αὐτὴν ἤκοντας ἀνλῶ τε παραπέμπειν καὶ ὠδαῖς καὶ ψάλσει, κωμῳδίας τε καὶ τρα- 35
γωδίας ἀξιούν, εἴτα τὴν ἀγωνίαν παρέχειν τὴν γυμνὴν ὅψε τούτων, τὴν δὲ Ὀλυμπίαν τὰ μὲν τοι-

2. οὐπὼ. π. μήπω. p. 2, E. ib. δ' οὐκ. f, γ, l, et s pr. m. 3. ὑποκλινθεῖς. m. ib. Τιμασίωνα. l. 4. ἐς τὸ.
m, o. 6. αὐτῶν. v. ib. ἢ τύφον. π et m. γρ. τύφον. v. 7. ἔφη om. o. ib. τύφον, ὃν. C, a, m. Ser. τύφον; ὃν.
- τύφον, ἔφη. ὃν. o. ib. δις ἔφη. a. 8. οὖν. v. ib. δὲ om. l. 9. σοφία. p. 10. αὐτῶν. v. ib. ἐπεδέξαντο. v.
ib. προσέγραψεν. 2, a, m. 11. σὺ om. l, s. 12. εἶπον. v. ib. ἑαυτοῦ. l. sed corr. ib. ἐνθάδε. v. ib. ἔχων. v.
14. χθὲς om. l, s, a. ib. με om. s pr. m. 15. μὴ om. s pr. m. ib. γὰρ om. l. 16. ἐπειδὴ δὲ. l. ib. ὁ Τυανεύς.
1, f, v. Τυανεύς. l, s, E. 18. χρηστὴν ἠγείτο ἑαυτοῦ. l. ib. πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον μὲν οὐδὲν φάσκων, mediis
omissis. 2, a. 22. ἀπαγγέλλον. s.
25. ὥσπερ. v. 27. εἰκότως οὖν. v. 29. θεσπ. . . ἰων. f. corr. 30. τῶν om. o. 31. ἑλλανοδίκαί. l, s, a, m. ib.
κοσμίῳ. π, m, o. κόσμῳ. p. 2, a. 32. ὡς τὸν. 2. 33. ἐνθάδε. v. 35. ἐξ αὐτῆς. v.

αὐτὰ ἐξελεῖν ὥς ἀνάρμοστα καὶ οὐ χρηστὰ ἐκεῖ, παρέχεσθαι δὲ τοῖς ἐς αὐτὴν ἰοῦσιν ἀθλητὰς γυμ-
 νούς, Ἡρακλέους ταῦτα ξυνθέντος· τοῦτο ἡγοῦ παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν τὰ ἐνταῦθα· οἱ μὲν γάρ,
 ὥσπερ ἐς τὴν Πυθῶ καλοῦντες, ποικίλαις δημαγωγούσιν ἱγξιν, ἡμεῖς δὲ, ὥσπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ,
 γυμνοί. οὐχ ὑποστρώννυσιν ἢ γῇ οὐδὲν ἐνταῦθα, οὐδὲ γάλα ὥσπερ βάκχαις ἢ οἶνον δίδωσιν,
 οὐδὲ μετεώρους ἡμᾶς ὁ ἀῆρ φέρει, ἀλλ' αὐτὴν ὑπεστορεσμένον τὴν γῆν ζῶμεν μετέχοντες αὐτῆς τὰ
 κατὰ φύσιν, ὥς χαίρουσα διδοίη αὐτὰ καὶ μὴ βασανίζοιτο ἄκουσα. ὅτι δ' οὐκ ἀδυνατοῦμεν σοφί-
 239 ζεσθαι „τὸ δεῖνα“ ἔφη „δένδρον“, πετέλα δὲ ἦν, τρίτον ἀπ' ἐκείνου, ὅφ' ὃ διελέγοντο, „προσ-
 εἶπε τὸν σοφὸν Ἀπολλώνιον“. καὶ προσεῖπε μὲν αὐτόν, ὥς ἐκελεύσθη, τὸ δένδρον, ἢ φωνὴ δὲ
 ἦν ἑναρθρός τε καὶ θῆλος. ἀπεσήμαινε δὲ πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς ταῦτα μεταστήσειν ἡγοῦμενος τὸν
 10 Ἀπολλώνιον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δόξης, ἐπειδὴ διήει ἐς πάντας λόγους τε Ἰνδῶν καὶ ἔργα. προσετίθει
 δὲ κακείνα, ὥς ἀπόρηε τῷ σοφῷ βρώσεώς τε καθαρώ εἶναι, ὁπόση ἔμπρους, ἰμέρου τε, ὃς φοιτᾷ
 δι' ὁμμάτων, φθόνου τε, ὃς διδάσκαλος ἀδίκων ἐπὶ χεῖρα καὶ γνώμην ἤκει, θανμασιουργίας τε καὶ
 βιαίου τέχνης μὴ δεῖσθαι ἀλήθειαν. „σκέψαι γὰρ τὸν Ἀπόλλω“ εἶπε „τὸν Δελφικόν“, ὃς τὰ μέγα
 τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ προορήσει λογίων ἔχει· ἐνταῦθα τοίνυν, ὥς πον καὶ αὐτὸς γινώσκεις, ὁ μὲν
 15 τῆς ὁμφῆς δεόμενος ἐρωτᾷ βραχὺ ἐρώτημα, ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐδὲν τερατευσάμενος λέγει, ὅποσα οἶδε
 καίτοι ῥαδίον γε ἦν αὐτῷ σείσαι μὲν τὸν Παρνασσὸν πάντα, τὴν Κασταλίαν δὲ οἰνοχοῆσαι μεταβα-
 λόντι τὰς πηγὰς, Κηφισῷ δὲ μὴ ξυγχωρῆσαι ποταμῷ εἶναι, ὁ δὲ οὐδὲν τούτων ἐπικομπάσας ἀνα-
 φαίνει τάληθες αὐτό. ἡρώμεθα δὲ μηδὲ τὸν χρυσὸν ἢ τὰ δοκοῦντα λαμπρὰ τῶν ἀναθημάτων ἐκόντι
 αὐτῷ φοιτᾶν, μηδὲ τῷ νεῷ τὸν Ἀπόλλω χαίρειν, εἰ καὶ διπλάσιος ἀποφανθεῖν τοῦ νῦν ὄντος.
 20 ὥκησε γὰρ ποτε καὶ λιτὴν στέγην ὁ θεὸς οὗτος, καὶ καλύβη αὐτῷ ξυνεπλάσθη μικρά, ἐς ἣν ξυμ-
 βαλέσθαι λέγονται μέλιται μὲν κηρόν, πτερά δὲ ὄρνιθες. εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας,
 διδάσκαλος δὲ ἀληθείας, ἦν ἐπαινῶν σοφὸς ἀτεχνῶς δόξεις ἐκλαθόμενος τῶν παρ' Ἰνδοῖς μύθων.
 τὸ γὰρ πρᾶττε ἢ μὴ πρᾶττε, ἢ οἶδα ἢ οὐκ οἶδα, ἢ τὸ δεῖνα, ἀλλὰ μὴ τὸ δεῖνα, τί δέεται κτύπου;
 τί δὲ τοῦ βροντᾶν, μᾶλλον δὲ τοῦ ἐμβεβροντῆσθαι; εἶδες ἐν ζωγραφίᾳ λόγοις καὶ τὸν τοῦ Προ-
 25 δίκου Ἡρακλέα, ὥς ἔφηβος μὲν ὁ Ἡρακλῆς, οὐπω δὲ ἐν αἰρέσει τοῦ βίου, κακία δ' αὐτόν καὶ
 240 ἀρετὴ διαλαβοῦσαι παρὰ σφᾶς ἄρουσιν, ἢ μὲν χρυσῷ τε κατεσκευασμένη καὶ ὅμοιος ἐσθῆτι τε ἀλι-
 πορφύρῳ καὶ παρειᾷ ἀνθεὶ καὶ χαιτῆς ἀναπλοκαῖς καὶ γραφαῖς ὁμμάτων, ἔστι δ' αὐτῇ καὶ χρυ-
 σοῦν πέδιλον, γέγραπται γὰρ καὶ τούτῳ ἐνδοβοῦσα, ἢ δ' αὖ πεποιηκυῖα μὲν προσφερέης, τραχὺ
 δὲ ὀρώσα, τὸν δὲ αὐχμὸν πεποιημένη κόσμημα καὶ ἀνυπόδετος ἢ ἀρετὴ καὶ λιτὴ τὴν ἐσθῆτα, καὶ
 30 γυμνὴ δ' ἂν ἐφαίνετο, εἰ μὴ ἐρίγνωσκε τὸ ἐν θηλείαις εὐσχημον. ἡγοῦ δὲ καὶ σεαυτόν, Ἀπολλώνι-
 μέσον τῆς Ἰνδικῆς τε καὶ τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας ἐστάναι, καὶ τῆς μὲν ἀκούειν λεγούσης, ὥς ὑπο-
 στορέσει σοὶ ἄντη καθεύδοντι, καί, νῆ Δί', ὥς ποτιεῖ γάλακτι καὶ ὥς κηρίοις θρέψει, καὶ ὥς
 νέκταρ σοὶ τι παρ' αὐτῆς ἔσται καὶ πτερά, ὅποτε βούλοιο, τρίποδάς τε ἐσκυκλήσει πίνοντι καὶ χρυ-
 σοῦς θρόνους, καὶ πονήσεις οὐδὲν, ἀλλ' αὐτόματά σοι βαδιεῖται πάντα, τῆς δὲ γε ἑτέρας, ὥς χα-
 35 μευνεῖν μὲν ἐν αὐχμῷ προσήκει, γυμνὸν δὲ, ὥσπερ ἡμεῖς, μοχθοῦντα φαίνεσθαι, ὃ δὲ μὴ πονή-
 σαντί σοι ἀφίκετο, μήτε φίλον ἡγεῖσθαι μήτε ἡδύ, μηδὲ ἀλαζόνα εἶναι μηδὲ τύφον θηρατὴν, ἀπέ-

1. ἐξελεῖν. p, E. ἐξελεῖν θείν π. ἐξελεῖν. 2. ib. οὐ om. v. 3. δημαγωγούντες. v. 4. ὑποστρώννυσιν. p. ὑπο-
 στρόνυσιν π, 2, E. ib. οὐδὲ οἶνον. p. 5. αὐτὴν τὴν. v. 6. ὅτι δὲ οὐκ ἀδυνατοῦμεν — θῆλος. Cyrill. adv. Jul.
 III. 88. 7. διαλέγοιτο. v. ib. προσεῖπε. a, m. 9. ἀπεσήμαινε. v. 10. προσετίθει. f. (eadem suprascr. η.) 11. ἀπο-
 χοῇ — ἀλήθειαν. Φ. (333, b, 30.) 16. ῥαδίον τε. l. E. Scr. ῥαδίον γε. 17. Κηφισῷ. l. E. Scr. Κηφισῷ. ib. ἀνα-
 φαίνει. l. ἀναφέρει. 2, E. 19. αὐτῷ om. p. αὐτῶ. v. 20. ποτε om. f, v, l. ib. ξυνεπλάσθη. f. 21. διδάσκαλος
 δὲ ἀληθείας om. p. 22. σοφῶς. v. 23. μὴ om. 2, a. 24. τί δαί. f, a. τί δέ. s. ubi δαί suprascr. 26. ἢ μὲν κακία
 χρυσῷ — κόσμημα. Φ. (333, b, 34.) 27. αὐτῇ om. ΦA, B. 28. γὰρ τοῦτο. v, l, s, a et Φ praeter A, B. 29. ἢ δὲ
 ἀρετῇ. Φ. ib. ἀνυπόδετος. π, v. ἀνυπόδητος. p, f, l, s, E. 30. ὦ Ἀπολλώνι. v. 32. Δία. p. 33. πεινῶντι. m.
 γρ. 34. γε om. f. ib. ἑτέρας. 1, f, v, ψ, r. ἡμετέρας. l, s, E.

χεσθαι δὲ καὶ ὄνειράτων ὄψεις, ὅποσα ἀπὸ τῆς γῆς αἴρουν. εἰ μὲν δὴ κατὰ τὸν Ἡρακλέα αἰροῖο καὶ δόξῃ ἀδαμαντίνῃ χοῦο μὴ ἀτιμάζων εὐτέλειαν, μηδὲ τὴν κατὰ φύσιν εὐτέλειαν παραιτούμενος πολλοὺς μὲν ἡρηκέναι φήσεις λέοντας, πολλὰς δὲ ὕδρας ἐκτεμῆσθαι σοὶ Γηρυόνας τε καὶ Νέσσους καὶ ὅποσοι ἐκείνου ἄθλοι, εἰ δὲ τὸ τῶν ἀγριόκτων ἀσπάσῃ, κολακεύσεις ὀφθαλμούς τε καὶ ὦτα καὶ οὔτε σοφώτερος ἐτέρου δόξεις γενήσῃ τε ἄθλος ἀνδρὸς Αἰγυπτίου Γυμνοῦ.⁵

Ταῦτα εἰπόντος ἐστράφησαν ἐς τὸν Ἀπολλώνιον πάντες, οἱ μὲν ἀμφ' αὐτόν, ὡς ἀντιλέξει, XI 241 γινώσκοντες, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Θεσπεσίωνα θαυμάζοντες, ὃ τι ἀντερῇ. ὃ δὲ ἐπαινέσας αὐτόν τῆς εὐροίας καὶ τοῦ τόπου „μή τι“ ἔφη „προστίθης“; „μὰ Δί“ εἶπεν „εἴρηκα γάρ“. τοῦ δ' αὖ ἐρομένου „μή τῶν ἄλλων τις Αἰγυπτίων“; „πάντων“ ἔφη „δι' ἐμοῦ ἤκουσας“. ἐπισχὼν οὖν ὀλίγον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς ἐρείσας ἐς τὰ εἰρημένα οὕτως ἔλεξεν. „ἡ μὲν Ἡρακλέους αἵρεσις, ἣν φησι ¹⁰ Πρόδικος ἐν ἐφήβῳ ἐλέσθαι αὐτόν, ὅπως τε ὑμῖν λέλεται καὶ κατὰ τὸν φιλοσοφίας νοῦν, ὃ σοφοὶ Αἰγυπτίων, προσήκει δέ μοι οὐδέν· οὔτε γὰρ ξυμβούλους ὑμᾶς βίου ποιησόμενος ἤκω πάλαι γε ἡρημένος τὸν ἑμαυτῷ δόξαντα, πρεσβυτάτος τε ὑμῶν πλὴν Θεσπεσίωνος ἀφιγμένος αὐτὸς ἂν μᾶλλον εἰκότως ξενεβούλευον ὑμῖν σοφίας αἵρεσιν, εἰ μήπω ἡρημένοις ἐνέτυχον. ὦν δ' ὅμως τηλικόσδε καὶ σοφίας ἐπὶ τοσόνδε ἀφιγμένος οὐκ ὀκνήσω λογισταῖς ὑμῖν τῆς ἑμαυτοῦ βουλῆς χρήσασθαι διδάσκων, ὡς ὁρθῶς εἰλόμην ταῦτα, ὦν μήπω βελτίω ἐπὶ νοῦν ἦλθέ μοι. κατιδὼν γὰρ τι ἐν Πυθαγόρου μέγα καὶ ὡς ὑπὸ σοφίας ἀρρήτου μὴ μόνον γινώσκοντες αὐτόν, ὅστις εἴη, ἀλλὰ καὶ ὅστις γένοιτο, βωμῶν τε ὡς καθαρὸς ἄψαιτο καὶ ὡς ἀχράντων μὲν ἐμψύχου βρώσεως γαστρὶ χρήσαιο, καθαρῷ δὲ σώματι πάντων ἐσθημάτων, ὅποσα θνητῶν ξύγκειται, γλῶττιάν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώπων ξυνέσχε βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρὴν δόγμα, καὶ τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν ὡς χρησμάδῃ ²⁰ καὶ ἀληθῇ κατεστήσατο, ἔδραμον ἐπὶ τὰς ἐκείνου δόξας, οὐ μίαν σοφίαν ἐκ δυοῖν ἐλόμενος, ὡς σύ, βέλτιστε Θεσπεσίων, ξυμβουλευείς. περιστήσασα γὰρ μοι φιλοσοφία τὰς ἑαυτῆς δόξας, ὅποσαι ²⁴² εἰσί, περιβαλοῦσά τε αὐταῖς κόσμον, ὃς ἐκέστη οἰκῆος, ἐκέλευσεν ἐς αὐτὰς βλέπειν καὶ ὅπως αἰρεῖσθαι· ὧρα μὲν οὖν σεμνή τε ἀπασῶν ἦν καὶ θεία, καὶ κατέμυσεν ἂν τις πρὸς ἐνίας αὐτῶν ὑπ' ἐκπλήξεως, ἐμοὶ δὲ εἰσθήκει τὸ ὅμμα ἐς πάσας, καὶ γὰρ με καὶ παρεθάρρυνον αὐταὶ προσαγόμεναι ²⁵ τε καὶ προκηρύττουσαι, ὅποσα δώδουσιν, ἐπεὶ δ' ἡ μὲν τις αὐτῶν οὐδὲν μοχθήσαντι πολὺν ἐπαντλήσειν ἔφασκεν ἡδονῶν ἐσμὸν, ἡ δ' αὖ μοχθήσαντα ἀναπαύσειν, ἡ δ' ἐγκαταμίξειν εὐφροσύνας τῷ μόχθῳ, πανταχοῦ δὲ ἡδοναὶ διεφαίνοντο καὶ ἄνετοι μὲν ἡνία γαστρος, ἐτοίμη δὲ χεὶρ ἐς πλοῦτον, χαλινὸς δὲ οὐδὲς ὀμμάτων, ἀλλ' ἐρωτές τε καὶ ἱμεροὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πάθῃ ξυνεχωρεῖτο, μία δὲ αὐτῶν ἴσχειν μὲν τῶν τοιούτων ἐκόμπαζε, θρασεία δὲ ἦν καὶ φιλολοίδορος καὶ ἀπηγκωνισμένη ³⁰

2. ἀτιμάζων εὐτέλειαν. C, E. Fo: ἀτιμάζων ἀλήθειαν. 3. ἐρηκέναι. v. ib. ὕδρας om. p. ib. Νέσσους. π, 2. 4. καὶ οὔτε. π. οὔτε. p, 2, E.

6. ἀντιλέξει. fb. 7. Θεσπίωνα. f, ψ. 8. τόπον. 1, m, o. νόμον. 2, a. ib. Δία. p, u. 9. μὴ τῶν ἄλλων τις Αἰγυπτίων. π, 2, E. μήτε τῶν Αἰγυπτίων. p, u. 11. ἐν ἐφέσω. u. ἐν ἐφήβῳ. v. ib. ἡμῖν. ψ. ib. τὸν φιλοσοφίας.

π, f, ψ, l, s, E. τὸν τῆς φιλοσοφίας. p, u, r. 12. οὐδὲ. fb. sic corr. ead. m. ib. ἡμᾶς. fb. ib. πάλαι γε. π, m. πάλαι γε. p, u, 2, a, o. 13. τὰ ἑμαυτῷ δόξαντα. p, u. ib. πρεσβυτάτος τε. π. πρεσβυτάτος δὲ. p, u, 2, E. ib. Θεσπεσίωνος τούτου. 2, E. 14. ἡνπερ ἡρημένος ἐτυχον. p. ἦν πε ἡρημένοις ἐτυχον. u. ib. εἰρημένοις. r. 15. ἐπὶ τὸ σὸν δέ. l. ἐπιτοσον. s. (sic.) ib. ὑμῖν om. p, u. 16. ὁρθῶς. r. ib. μήτε βελτίω. l, s, fc, a, m. ib. βελτίω ἔτιχα. 2, E. ib. γὰρ ἐν. p, u. γὰρ τοι ἐν. l, s, a, m. 17. μέγα. p, u, o. μέσα. π, 2, a, m. ib. ὡς ὑπὸ. p, u. καὶ ὑπὸ. ὡς.

π, 2, a, m. καὶ ὑπὸ. l. καὶ ὡς ὑπὸ. o. ib. αὐτόν. p, u. 18. κομῶν. ead. m. corr. fc. ib. καθαρὸς. π. καθα- ρῶς. p, u, E. καθαρῶς et suprascr. ὅς. f, r, v, l, s. ib. χρήσεται. l. 19. θνητῶν. u. ib. σύγγεται. r. συγ- κείται. f, fb, v, s, l. 20. ἐσχεν. ψ. ib. αὐτῆς. ψ. 21. ἔδραμον περὶ τὰς. fb. 22. Θεσπίων. π, f, ψ. ib. περι- στήσασα. π, 2, E. παραστήσασα. p, u. 23. αὐτοῖς. r. ib. ὦν. v. 25. παρεθάρρυνον. u. ib. αὐταί. 1. αὐταί. 2, E. 26. ὅποσαι. m. ib. δίδωσιν. ψ. δώσοισιν. r. ib. δὴ μὲν. u. ib. οὐδὲν μοχθήσαντι. l. 28. πόθῳ. p, u. et s, fc, in mg. 29. τὰ ταῦτα. o. 30. ἐκόμπαζεν. p. ib. θρασεία. r. ib. φανολοίδορος. p, u. ib. ἀπηγκωνισμένη. a. ἀπεγ- κωνισμένη. s.

πάντα, εἶδον σοφίας εἶδος ἄρρητον, οὗ καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἠττήθη, καὶ εἰστίκει δὲ ἄρα οὐκ ἐν ταῖς πολλαῖς, ἀλλ' ἀπετέτακτο αὐτῶν καὶ ἐσιώπα, ξυνείσα δέ, ὡς ταῖς μὲν ἄλλαις οὐ ξυντίθεμαι, τὰ δὲ ἐκείνης οὐπω οἶδα „μειράκιον“, εἶπεν, „ἀηδὴς ἐγὼ καὶ μεστὴ πόνων· εἰ γὰρ ἀφίκοντό τις ἐς ἥθη τὰ ἐμά, τράπεζαν μὲν, ὀπόση ἐμψύχων, ἀνηρῆσθαι πᾶσαν ἔλοιτο, οἴνου δὲ ἐκλελῆσθαι καὶ τὸν σοφίας μὴ ἐπιθολοῦν κρατήρα, ὃς ἐν ταῖς ἀοίνοις ψυχαῖς ἔστηκεν, οὐδὲ χλαῖνα θάλπει αὐτόν, οὐδὲ ἔριον, ὃ ἀπ' ἐμψύχου ἐπέχθη, ὑπόδημα δὲ αὐτοῖς βύβλου δίδωμι καὶ καθεύδειν ὡς ἔτυχε, κἂν ἀφροδισίῳ ἠττηθέντας αἰσθῶμαι, βάραθρά ἐστὶ μοι, καθ' ὃν σοφίας ὀπαδὸς
243 δίκη φέρει τε αὐτοὺς καὶ ὠθεῖ, χαλεπὴ δ' οὕτως ἐγὼ τοῖς τὰμὰ αἰρουμένοις, ὡς καὶ δεσμὰ γλώττης ἐπ' αὐτοὺς ἔχειν. ἃ δ' ἐστὶ σοὶ καρτερήσαντι ταῦτα, ἐμοῦ μάθε· σωφροσύνη μὲν
10 καὶ δικαιοσύνη αὐτόθεν, ζηλωτὸν δὲ ἡρεῖσθαι μηδὲνα τυράννοις τε φοβερόν εἶναι μᾶλλον ἢ ὑπ' αὐτοῖς κείσθαι, θεοῖς τε ἡδῶ φαίνεσθαι μικρὰ θύσαντα ἢ οἱ προχέοντες αὐτοῖς τὸ τῶν ταύρων αἷμα, καθαρῶ δὲ ὄντι σοὶ καὶ προγινώσκειν δώσω καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὕτω τι ἐμπλήσω ἀκτίνος, ὡς διαγινώσκειν μὲν θεόν, γινώσκειν δὲ ἥρωα, σκιοειδῇ δ' ἐλέγχειν φαντάσματα, ὅτε ψεύδονται εἶδη ἀνθρώπων.“ ἥδε μοι βίον αἶρεσις, ὃ σοφοὶ Ἀλγυπτίων, ἦν ὕγιως τε καὶ κατὰ τὸν Πυθαγόραν
15 ἐλόμενος οὔτε ἐψευσάμην οὔτε ἐψεύσθην, ἐγενόμην μὲν γὰρ ἃ χρὴ τὸν φιλοσοφῆσαντα, φιλοσοφοῦντι δὲ ὀπόσα δάσειν ἔφη, πάντ' ἔχω. ἐφιλοσόφησα γὰρ ὑπὲρ γενέσεως τῆς τέχνης καὶ ὀπόθεν αὐτῆς αἱ ἀρχαί, καὶ μοι ἔδοξεν ἀνδρῶν εἶναι περιττῶν τὰ θεῖα ψυχὴν τε ἄριστα ἐσκεμμένων, ἥς τὸ ἀθάνατόν τε καὶ ἀγέννητον πηγαὶ γενέσεως. Ἀθηναίοις μὲν οὖν οὐ πᾶν προσήκων ἐφαίνετό μοι ὅδε ὁ λόγος, τὸν γὰρ Πλάτωνος λόγον, ὃν θεσπεσίως ἐκεῖ καὶ πανσόφως ὑπὲρ ψυχῆς ἀνεφθέγ-
20 ξατο, αὐτοὶ διέβαλλον ἐναντίας ταύτῃ καὶ οὐκ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ ψυχῆς προσέμενοι, ἔδει δὲ σκοπεῖν, τίς μὲν εἴη πόλις, ποίων δὲ ἀνδρῶν ἔθνος, παρ' οἷς οὐχ ὁ μὲν τις, ὁ δὲ οὐ, πᾶσα δὲ ἡλικία ταῦτόν ὑπὲρ ψυχῆς φθέγγοιτο· κἀγὼ μὲν νεότητός τε οὕτως ἀγοῦσης καὶ τοῦ μήπω ξυνίεναι πρὸς ὑμᾶς ἔβλεψα, ἐπειδὴ πλείστα ἐλέγεσθε ὑπερφυνῶς εἰδέναι, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον τὸν ἐμᾶν
244 τοῦ διήγειν ταῦτα, ὃ δὲ ἐφιστάς με „εἰ τῶν ἐρώτων“ εἶπεν „ἐτύγχανες ὦν ἢ τὴν ἡλικίαν ἐχόντων τοῦ ἐρᾶν, εἴτα μειρακίῳ καλῶ ἐντυχὼν καὶ ἀγασθεὶς αὐτὸ τῆς ὥρας σὺ δὲ καὶ ὅτου εἴη παῖς ἐξήτης, ἦν δὲ ὁ μὲν ἱπποτρόφου καὶ στρατηγοῦ πατρὸς καὶ χορηγοὶ οἱ πάπποι, σὺ δ' αὐτὸν τριηράρχου τινὸς ἢ φυλάρχου ἐκάλες, ἄρά γ' ἂν οἶε προσάγεσθαι τὰ παιδικὰ τούτοις, ἢ κἂν ἀηδὴς δόξαι μὴ πατρόθεν ὀνομάζων τὸ μειράκιον, ἀλλ' ἀπ' ἐκφύλου σπορᾶς καὶ νόθου; σοφίας οὖν ἐρῶν, ἦν Ἰνδοὶ εὖρον, οὐκ ἀπὸ τῶν φύσει πατέρων ὀνομάζεις αὐτήν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν θέσει καὶ
30 διδῶς τι μεῖζον Ἀλγυπτίοις, ἢ εἰ πάλιν αὐτοῖς, ὡς αὐτοὶ ἄδουσι, μέλιτι ξυγκεκραμένος ἀναβαίῃ ὁ Νεῖλος; ταῦτά με πρὸ ὑμῶν ἐπ' Ἰνδοὺς ἔτρεψεν ἐνθυμηθέντα περὶ αὐτῶν, ὡς λεπτότεροι μὲν τὴν ξύνεσιν οἱ τοιοῦδε ἄνθρωποι καθαρωτέραις ὁμιλοῦντες ἀκτίδιν, ἀληθέστεροι δὲ τὰς περὶ φύσεώς τε

1. εἶδον. 1 et 1 ex corr. εἶδος. 2, E. ib. ποτὲ ἠττήθη 1. ἠττήθη. 2, E. 2. ἐπετέτακτο. u. ἀπέτεκτο. v. εἰ
3. ἀηδὴς. π, 1, s. ἀειδὴς. f. ead. m. 4. τὰ ἐμά. C. τὰμά. B. ib. τράπεζα. C, a, m. τράπεζαν. B, o. quod servavi. ib. πᾶσαν ἔλοιτο. p, (ex corr.) u. πᾶσαν π, 2, E. Fo: πᾶσαν ἄν. 5. ἀηδὴς. r. ib. θάλπει. p, u. 6. οὐδὲ ἔριον, ὃ ἀπ' ἐμψύχου ἐπέχθη. Φ 334, a, 2). ib. ἐπέχθη. a. 7. ἔτυχε. fb. 8. αἰρουμένοις. r. 9. δεσμὰς. u. ib. ἐς αὐτοὺς. p, u. 10. ἐστὶ. 1. ἐσται. 2, E. ib. καρτερήσαντα. f, fb, ψ, v. καρτερήσαντο. r. ib. ταῦτα om. fb. 10. καὶ om. p, u. 11. τῶν om. p, u. 12. ἔτι τι. r. 13. σκιοειδῇ. fb. 14. ἥδη. p, u. ib. ἥδε μοι. a. ἢ δέ μοι. m, o. ib. βίον. C, E. Fo: ἡ βίον. 15. φιλοσοφῆσαντα. π. ubi α penultima suprase. 17. καὶ μοι — γενέσεως. Φ (334, a, 2). ib. ἐσκεμμένων. Φ. 18. ἀθάνατόν γε. r. ib. ἀγέννητον. u. 19. πανσόφως ἐφθέγγατο, αὐτοὶ. 1. 20. διέβαλλον. π. διέβαλον. p, u, et fe, s, mg. et m. γρ. διέφθειραν. 2, E. ib. προέμενοι. u. 21. εἴη om. p. ib. ποίων. 1. ποίων. 2, E. ib. περὶ. f, v. 22. τε. π. γε. p, u, 2, E. ib. οὕτως. C. οὕτω. E. ib. ἀγοῦσης. l. 23. ὑμᾶς ἔβλεψα. u. ὑμᾶς ἔβλεψα. ψ. corr. ead. m. ib. ἐλέγεσθε. u. 24. ἐφιστάς. μ. C, a et m. γρ. ἐφιστάμενος. m, o. ib. ἐρώτων. s, fb, fe, a. ib. ἐτύγχανες. s, fe. 25. αὐτῶ. E. ib. δὲ ὅτου. p, u. ib. εἴη. π. τῶν πολιτῶν εἴη. p, 2, E. 26. στρατηγῶν. 1, l. στρατηγικοῦ ceteri 2, E. 27. φυλάρχου. u, l. ib. ἂν εἴη. u, v, r. 28. ἐκφύλου. u. 29. εὖρων. u. 31. ὁ Ἀπολλωνίος φησι, ταῦτα — φύσεως καὶ — οἰκοῦντες. Φ (334, a, 5). ib. ἡμῶν. l, Φ praeter B. ib. ἔτρεψαν. p, u. 32. ἀληθέστεροὶ δέ. 1, Φ. ἀλ. τε. 2. ἀλ. γε. E.

καὶ θεῶν δόξας, ἅτε ἀρχίδεοι καὶ πρὸς ἀρχαῖς τῆς ζωογόνου καὶ θεομῆς οὐσίας οἰκοῦντες· ἐντυ-
 χών τε αὐτοῖς ἐπαθόν τι πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὅποιον λέγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλου
 σοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖοι· ποιητὴς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὁρῶν ἀκατά-
 σκευόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην εἰ μὲν ξυνέστειλε τοὺς χοροὺς ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς τῶν ὑπο-
 κριτῶν ἀντιλέξεις εὖρε παραιτησάμενος τὸ τῶν μονωδιῶν μῆκος, ἢ τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποθυήσκειν
 ἐπενόησεν, ὥς μὴ ἐν φανερῷ σφάττοι, σοφίας μὲν μηδὲ ταῦτα ἀπηλλάχθω, δοκεῖτω δὲ καὶ ἐτέρῳ
 παρασχεῖν ἔννοιαν ἥττον δεξιῶ τὴν ποιήσιν, ὃ δ' ἐνθυμηθεὶς μὲν ἑαυτὸν, ὥς ἐπ' αὐτὸν τοῦ τραγω-
 δίαν ποιεῖν φθέργοιτο, ἐνθυμηθεὶς δὲ καὶ τὴν τέχνην, ὥς προσφύα τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ κα-
 ταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα, σκευοποιίας μὲν ἤψατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἵδεσιν, οὐρί-
 βαντος δὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἐνεβίβασεν, ὥς ἴσα ἐκείνοις βαλνοίεν, ἐσθήμασί τε πρῶτος ἐκόσμησεν, ἃ
 πρὸς φορον ἡρώσι τε καὶ ἡρώσις ἡσθήσθαι, ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας
 ἡγοῦντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς Διόνυσια, τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο
 καὶ ἐνῖκα ἐκ καινῆς· καίτοι τραγωδίας μὲν εὖ κεκοσμημένης ὀλίγη χάρις, εὐφραίνει γὰρ ἐν σμικρῷ
 τῆς ἡμέρας, ὥσπερ ἡ τῶν Διονυσίων ὥρα, φιλοσοφίας δὲ ξυγκειμένης μὲν, ὥς Πυθαγόρας ἐδικαί-
 ωσεν, ὑποθεταζούσης δὲ, ὥς πρὸ Πυθαγόρου Ἰνδοί, οὐκ ἐς βραχὺν χρόνον ἢ χάρις, ἀλλ' ἐς ἄπει-
 ρόν τε καὶ ἀριθμῷ πλείω. οὐ δὲ ἀπεικός τι παθεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἡττηθεὶς εὖ κεκοσμημέ-
 νης, ἣν ἐς τὸ πρόσφορον Ἰνδοὶ στείλαντες ἐφ' ὑψηλῆς τε καὶ θείας μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν· ὥς δὲ ἐν
 δίκῃ μὲν ἡγάσθην αὐτοὺς, ἐν δίκῃ δὲ ἡγοῦμαι σοφοὺς τε καὶ μακαρίους, ὥρα μανθάνειν· εἶδον
 ἄνδρας οἰκοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀτειχίστως τετειχισμένους καὶ οὐδὲν κεκτη-
 μένους ἢ τὰ πάντων. εἰ δ' αἰνιγμάτων ἄπτομαι, σοφία Πυθαγόρου ξυγχωρεῖ ταῦτα, παρέδωκε γὰρ
 καὶ τὸ αἰνίττειν διδάσκαλον εὐρῶν σιωπῆς λόγον· σοφίας δὲ ταύτης ἐγένεσθε μὲν καὶ αὐτοὶ Πυθα-
 γόρα ξύμβουλοι χρόνον, ὃν τὰ Ἰνδῶν ἐπηρεῖτε, Ἰνδοὶ τὸ ἀρχαῖον πάλαι ὄντες· ἐπεὶ δ' αἰδοὶ τοῦ
 λόγον, δι' ὃν ἐκ μηνιμάτων τῆς γῆς ἀφίκεσθε δεῦρο, ἔτεροι μᾶλλον ἐβούλεσθε δοκεῖν ἢ Αἰθίοπες
 οἱ ἀπὸ Ἰνδῶν ἤκοντες, πάντα ὑμῖν ἐς τοῦτο ἰδρᾶτο· ὅθεν ἐγυμνώθητε μὲν σκευῆς, ὁπόση ἐκείθεν,
 ὥσπερ ξυναποδιδόμενοι τὸ Αἰθίοπες εἶναι, θεοὺς δὲ θεραπεύειν ἐψηφίσασθε τὸν Αἰγύπτιον μᾶλλον
 ἢ τὸν ὑμέτερον τρόπον, ἐς λόγους τε οὐκ ἐπιτηδείους ὑπὲρ Ἰνδῶν κατέστητε, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ
 διαβεβλημένοι τῷ ἀφ' οἷων διαβεβλήσθαι ἤκειν, καὶ οὐδὲ μετερρῶθμισθὲ πῶ γε τοῦτο, οἱ καὶ τή-
 μερον ἐπίδειξιν αὐτοῦ πεποίησθε φιλολοιδόρον τε καὶ ἱαμβώδη, χρηστὸν οὐδὲν ἐπιτηδεύειν Ἰνδοὺς
 φάσκοντες, ἀλλ' ἢ ἐκπλήξεις καὶ ἀγωγάς, καὶ τὰς μὲν ὀφθαλμῶν, τὰς δὲ ὠτῶν, σοφίαν δὲ οὐπω
 ἐμὴν εἰδότες ἀναίσθητοι φαίνεσθε τῆς ἐπ' αὐτῇ δόξης, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἑμαντοῦ μὲν λέξω οὐδὲν, εἴην
 γὰρ, ὃ με Ἰνδοὶ ἡγοῦνται, Ἰνδῶν δὲ οὐ ξυγχωρῶ ἄπτεσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν τις ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς ἔχει
 σοφία Ἰμεραίου ἀνδρός, ὃς ἔδωκεν ἐς τὴν Ἑλλήνιν ἐναντίον τῷ προτέρῳ λόγῳ παλινωδίαν αὐτὸν

2. ἐπειθον. ψ. ib. περὶ τὴν. u et p ante corr. ib. λέγεται. p, u. ib. ὅποια. s, fc, a. ὅποιοι. l. 3. Ἀθηναίους.
 p, u. ib. μὲν om. p. ib. τὴν δὲ τέχνην. p, u. τὴν τε τέχνην δὲ. l. 4. ἢ μὲν. o. 5. εὖρε. p et m. γρ. J. ep. cr.
 43. εὖρε. p, u, 2, a, m. εὐρείας. o. 6. ἀπαλλάχθων. p, u. 7. μὲν τ' αὐτὸν. m. 8. μεγαλῶ. r. ib. καταβεβλημένῳ.
 fb. 9. μὲν om. v, r, l, fb. ib. τῆς. v, a. ib. οὐρίβαντος. π, f, ψ, v, m, o. ἐπ' οὐρίβαντος p ex corr. u. οὐρί-
 βαντας. fb, fc, r, l, s, a. 10. ἀνεβίβασεν. m, o. ib. ἐκείνης. E. 11. ἡσθήσθαι. u, ψ, r, a, m. ἡσθήσθαι. (sic)
 o. 12. Διόνυσιον. p. Διόνυσον. u. 14. χῶρα. r. ib. φιλοσοφίας μὲν. v, ib. ξυγκειμένης δὲ. v. 15. ὥς πρὸ. l. ὥς.
 2, E. 16. ἀριθμῷ. p, u. ib. οὐκ ἀπεικός τι — μανθάνειν. E. (433) ib. οὐ δὲ. C et m. γρ. οὐ δὲ. E. οὐκ. E.
 ib. δοκῶ. l, ex corr. E. δοκεῖ. 2, E. 17. ἐς τὸ. E, o. οἱ τὸ. C, (in l. deest oī) E. ib. οὐδὲ δὲ. E. B. ὥς δὲ. E. A.
 18. αὐτοὺς om. E. 19. ἀτειχίστως. r. ib. τετειχισμένους. v. ib. καὶ — πάντων. v. om. 21. λόγῳ. fc, a, et m. γρ.
 24. τῶν Ἰνδῶν. E. ib. ἰδρᾶτε. r. ib. με σκευῆς. u. 26. οὐ καὶ αὐτοὶ. r. 27. τὸ. r, l, s, fc, E. ib. καὶ οὐ. 2
 praeter s. (ubi δὲ suprascriptum.) ib. μετερρῶθμισθὲ πῶ γε τοῦτο. π. μετερρῶθμισθὲ πῶ καὶ τοῦτο. p, u, 2, prae-
 ter v. μετερρῶθμισθὲ πῶ καὶ τοῦτο. v, E. ib. ἰδρᾶτο ὅθεν ἐγυμνώθητε μὲν σκευῆς. 2, E. (post τοῦτο invasere
 haec ex lin. 24.) ἰδρᾶτε. m, o. Verba supervacanea inclusit etiam B. ib. οἱ καὶ τήμερον. l, m. καὶ τήμερον. 2, a,
 o. (τίμερον. fb.) 28. πεποίησθε. l. ποιήσθε. 2, E. 29. καὶ τὰς. π. τὰς. p, 2, E. ib. οὐπω μὲν fc, a et m. γρ.
 30. ἀναίσθητοι. u. ib. ἑμαντοῦ μὲν. π. ἑμαντοῦ. p, 2, E. 31. ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς. π, m. ὑγιῶς ὑμᾶς. p, u. ὑμᾶς ὑγιῶς.
 s. sec. m. ὑμᾶς. 2, o. ὑμᾶς οὕτως. fc, a. Fo: ὑγιῶς καὶ ὑμᾶς. 32. σοφίαν. fc, s, a.

ἐκάλεσεν οὐκ ἔστιν ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος ἤδη καὶ αὐτοὺς ὧρα λέγειν, ἀμείνω τῆς νῦν παρεστηκυίας μεταλαμβάνοντας περὶ αὐτῶν δόξαν. εἰ δὲ καὶ ἄμουσοι πρὸς παλινφθίαν ὑμεῖς, ἀλλὰ φεῖδεσθαι γε χρὴ ἀνδρῶν, οὓς ἀξιούντες θεοὶ τῶν αὐτοῖς ὄντων οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀπαξιούσιν ὧν ἐκείνοι πέπνυνται. διηλ-
 247 θές τινα, Θεσπεσίων, καὶ περὶ τῆς Πυθούσης λόγον ὡς ἀπλῶς τε καὶ ἀκατασκευάως χρῶσης, καὶ πα-
 5 ράδειγμα ἐγένετό σοι τοῦ λόγου νεῶς κηροῦ καὶ πετρῶν ξυντεθείς· ἐμοὶ δὲ ἀκατάσκευα μὲν δοκεῖ οὐδὲ ταῦτα, τὸ γὰρ

ξυμφέρετε περὰ τ' οἰωνοὶ κηρὸν τε μέλιτται

κατασκευαζομένου ἦν οἶκον καὶ οἶκον σχῆμα, ὁ δ', οἶμαι, μικρὰ ταῦτα ἡγούμενος καὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἥτις καὶ ἄλλου ἐδεήθη νεῶ καὶ ἄλλου καὶ μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων, ἐνὸς δὲ αὐτῶν
 10 καὶ χρυσῆς ἱνυγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας πειθῶ, ξυνελέξατό τε τὰ εὐδοκίματά τε τῶν ἀναθημάτων ἐς τὴν Πυθῶ κόσμου ἕνεκα, καὶ οὐτ' ἀγαλματοποιῶν ἀπῆλασεν ἀπάγουσαν αὐτῶ
 κολοσσούς ἐς τὸ ἱερὸν τοὺς μὲν θεῶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπων, τοὺς δὲ ἵππων τε καὶ ταύρων καὶ ἐτέ-
 ρων ζώων οὔτε Γλαῦκον μετὰ τοῦ ὑποκρατηριδίου ἤγοντα, οὔτε τὴν ἀλισκομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν,
 248 ἦν Πολύργατος ἐκεῖ γράφει. οὐ γὰρ δὴ τὸν χρυσόν γε τὸν Λύδιον καλλώπισμα τῆς Πυθούσης ἡγεῖτο,
 15 ἀλλ' ἐκείνους μὲν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰσῆγετο ἐνδεικνύμενος, οἶμαι, αὐτοῖς τὸν τῶν βαρβάρων πλοῦ-
 τον, ἵνα γλίσχοντο ἐκείνου μᾶλλον ἢ τοῦ διαπορθεῖν τὰ ἀλλήλων, τὸν δὲ δὴ Ἑλληνὰ τε καὶ προσ-
 φυνὰ τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ τρόπον κατεσκευάζετο καὶ ἡγλάιζε τούτῳ τὴν Πυθῶ. ἡγοῦμαι δὲ αὐτὸν
 κόσμου ἕνεκα καὶ ἐς μέτρα ἐμβιβάζειν τοὺς χρησμούς. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἐπεδείκνυτο, τοιάσδε ἂν
 τὰς ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο· δρᾷ τὸ δεῖνα ἢ μὴ δρᾷ, καὶ ἴθι ἢ μὴ ἴθι, καὶ ποιοῦ ξυμμάχους ἢ μὴ
 20 ποιοῦ, βραχέα γὰρ που ταῦτα, ἢ, ὥς φατε ὑμεῖς, γυμνά, ὁ δ' ἵνα μεγαλορῳήμων τε φαίνοιτο καὶ
 ἡδίῳ τοῖς ἐρωτῶσι, ποιητικὴν ἡρμόσατο, καὶ οὐκ ἀξιοὶ εἶναι, ὅ τι μὴ οἶδεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ψάμ-
 μον εἰδέναι φησὶν, ὁπόση, ἀριθμῆσαι αὐτήν, καὶ τὰ τῆς θαλάττης μέτρα ξυνειληφέναι πάντα. ἢ
 καὶ ταῦτα τερατολογία προσγράφεις, ἐπειδὴ σοβαρῶς αὐτὰ ὁ Ἀπόλλων καὶ ξὺν φρονήματι ὀρθῶ
 φράζει· εἰ δὲ μὴ ἀχθέσῃ, Θεσπεσίων, τῷ λόγῳ, γράας ἀνημέμηναι κόσμινά φοιτῶσιν ἐπὶ ποιμένας,
 25 ὅτε δὲ καὶ βουκόλους, ἰώμεναι τὰ νοσοῦντα τῶν θρεμμάτων μαντικῇ, ὥς φασι, ἀξιούσι δὲ σοφαὶ
 ὀνομάζεσθαι καὶ σοφώτεροι ἢ οἱ ἀτεχνῶς μάντιες· τοῦτό μοι καὶ ὑμεῖς παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν
 φαίνεσθε, οἱ μὲν γὰρ θεοὶ τέ εἰσι καὶ κεκόσμηται κατὰ τὴν Πυθίαν, ὑμεῖς δὲ — ἀλλ' οὐδὲν
 εἰρήσεται περαιτέρω, εὐφημία γὰρ φίλη μὲν ἐμοί, φίλη δὲ Ἰνδοῖς, ἦν ἀσπαζομένη ὡς ὀπαδὸν ἄμα
 καὶ ἡγεμόνα τῆς γλώττης, τὰ μὲν ἑμὰντῶ δυνάτῃ θηροῦν ξὺν ἐπαίνῳ τε αὐτῶν καὶ ἔρωτι, ὅ τι
 30 δὲ μὴ ἐφικτὸν εἴη μοι, καταλείπων αὐτὸ ἄχραντον φόρου. σὺ δὲ Ὀμήρου μὲν ἐν Κυκλωπείᾳ ἀκούων,

1. οὐκ ἔστιν. π, m. καὶ ἔστιν. p, u, 2, a, o. ib. ἔτοιμος. u. ib. ὧρα om. p, u, 2, a. 2. μεταλαμβάνοντας. π,

f, ψ, r, l, fb. μεταλαμβάνοντας. v. μεταβαλόντας. p ex corr. s, fc, E. ib. αὐτὸν. p, u. ib. δόξαν. π, m. δόξης. p, u, 2, a, o. ib. εἰ δὲ καὶ. π, m, o. εἰ δὲ. p, u, 2, a. ib. γε χρὴ. π. τε χρὴ. p, u, 2, E. 3. ἑαυτοὺς ἀξιούσιν. v. ib. πέπνυνται. l, s, a, m. ubi γε. πέπνυνται. 4. Θεσπίων. f, ψ. ib. πειθούς. a, m. πυθούς. fb. ead. m. corr. πει-
 θούς. ib. ἀκατασκευάστως. s, fc, E. 5. πετροῦ. u, v, r. πετροῦ. f. al. m. corr. ib. ἀκατασκευάστα. fc, s, a, m. 9. ἄλλον. s. ib. νεῶ καὶ ἄλλου. 1, m. νεῶ. 2, a, o. ib. ἤδη om. m. ib. ἐνὶ δὲ αὐτοῖν. p ex corr. et u. 10. ἂν
 ἄψαι. r. ib. ἐπεχούσας πειθῶ. π, s, fc, E. ἐχούσας πυθῶ. p, u. ἐπεχούσης πειθῶ. 2 praeler fc, s. ib. ξυνελέξατο.
 u. 11. πυθῶ. v. πειθῶ. s et corr. πυθῶ. 13. μετὰ τὸν. ψ. ib. ἡλίον. u. 14. ἐγράφει. u. ib. χρυσόν γε. π. χρυ-
 σόν τε. p, u, 2, E. ib. καλλώπισμα. a. ib. πειθούς. s, a, m. ib. ἡγεῖτο om. fb. 15. ἀλλ' — εἰσῆγετο om. r. ib.
 εἰσῆγετο — ἀλλήλων om. fb. ib. τὸν τὸν. ψ. 16. γλίσχοντο. u. 17. τούτῳ. 1, fb, v, o. τοῦτο. 2. (praeler fb, v.)
 a, m. ib. πειθῶ. a, m. πυθῶ. v. 18. τοιάσδε C. τοιάσδ'. E. 20. μεγαλορῳήμων. f. 21. ἀλλὰ τὴν ψάμμον· εἰδέναι
 φησὶν ὁ Ἀπόλλων ὅποσα ἀριθμῆσαι αὐτήν καὶ — πάντα. Φ. (334, a, 10.) ib. ἀλλὰ καὶ. π, m, o. ἀλλὰ. p, u, 2, E.
 ib. ψάμμον. π. 22. φησιν. m, o. ib. ἀριθμῆσαι. C, E. Fo: ἀριθμῆσας. 23. τερατολογία προσγράφειν. p ex corr. u.
 ib. σοβαρός. p, u. 24. Θεσπίων. f, ψ, r. ib. ἀνημέμηναι. fc, s, a. 25. ὅτε δὲ καὶ. π, m, o. ὅτε καὶ. p, u, 2, E.
 ib. βουκόλους γε. p, u. ib. ἰώμαι. ψ. ib. μαντικῇ. u. ib. δὲ σοφαὶ π. δὲ καὶ σοφαί. p, u, 2, E. 26. σοφώτεροι.
 s. ib. ἢ οἱ ἀτεχνῶς. π, f, l ex corr. m, o. ἢ ἀτεχνῶς οἱ. p, u. ἢ ἀτεχνῶς. ψ, s, fc, a. ib. μοι καὶ om. f. 27.
 θεοὶ τε εἰσι. o. 28. ὀπαδόν. l, s, e. 29. ὅ τι δὲ. 1, o. ὅ τι. 2, a, m. ib. μὴ. 1. μὴδὲ. 2, E. 30. καταλείπων.
 π. καταλείπων. p, u, 2, E. ib. Κυκλωπείᾳ. C. Κυκλωπέᾳ. a. Κυκλωπέᾳ. m, o.

VI. p. 247. 248.

249

XII

250

XIII

1. ἄπορος. u. 2. βακχεύσωνιν. p, u, l. ib. πηγάς δώσει. π, r. πηγάς δώσει ἡ γῆ. p, u. πηγάς ἡ γῆ δώσει. 2, E. 3. τοὺς δὲ. 1 et J. ad Vers. germ. τὸ δὲ. 2, E. ib. περὶ. v. ib. ἦκοντα. E. Scr. ἦκοντα; 4. ἀμαθὴς γε. π. o et m. γρ. ἀμαθὴς τε. p, u, 2, a. 5. οἱ θεοὶ ποτε. v. ib. τοιαύτη. sc. 6. καὶ - ταῖς om. a. ib. περὶ ἱστιάς. u. 2, E. ib. τὸν χρυσόν. sc. sed corr. τὸν χρυσόν. fb. 9. τε. l. 10. ἀκατακινέω. C. ἀκατακινεάστω. sc. E. ib. τε om. v. 11. αὐτοὺ τὸ ἐτέρω, φασί, τύφω. φ. αὐτοῦ τῷ ἔ. φ. τ. p. pr. m. 2, E. αὐτὸ τοῦ ἐτέρου φ. τύφον. p. sec. m et u. 12. αὐτῶν. p. αὐτὸν. p, u, 2, E. ib. ἀσπάζονται. 1. ἀσπάζονται. 2, E. ib. ἐν τῇ κοίλῃ τῇ γῇ. u. 13. καὶ δὴ. v. ib. αὐτῶν. fb. ib. αἰρεσθαι om. l. 14. δὲ om. s, sc. 16. διατεθῆναι τοὺς. 1. διατεθῆναι τε καὶ. 2, E. ib. Θεοπίωνα. f. (ut semper). 17. φαίνεσθαι - ἦκουσαν. φ (334, a, 13). ib. παρὰ. v. 20. φράζειν om. p. ib. δὲ om. p. 21. τοῦ λόγον. s, a, m. ib. τε om. l. 22. ἐπῆγες. l, s, a, m. 27. ἐλοιδοροῖτο. v. ib. διεβαλε. p. 28. οὐχ om. v. 29. ἄρα. v. ib. δοκῇ. 1. ib. βαλέσθαι. 1. βάλλεσθαι. 2, E. ib. ἄγγυραν. s. 30. αὐ. v. 31. ἥδιον τε. v. ib. καὶ ξένους. v. 33. περίσσοις. p. o. m. ib. τὰ τοιαῦτα. p. 34. ἔφη χαίρου. p.

ὧν διέβαλες τὴν δεῦρο σοφίαν, οὐδὲ ἐς πείραν πω αὐτῆς ἀφικνέμενος. ὁ δ' ἐκπλαγεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ
 λόγου πρὸς βραχὺ τῷ μηδ' ἀκηκοέναι πω τὰ περὶ τὸν Θρασύβουλόν τε καὶ τὸν Εὐφράτην, ξυμ-
 251 βαλὼν δ' ὥσπερ εἰσθεῖ, τὸ γερονδὸς „Ἰνδοὶ δέ“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, οὐκ ἂν τοῦτο ἔπαθον.
 οὐδ' ἂν προσέσχον Εὐφράτη καθιέντι ταῦτα, σοφοὶ γὰρ προοιγνώσκουσιν. ἐγὼ δὲ ἴδιον μὲν ἑμαυτοῦ
 5 πρὸς Εὐφράτην διηνέχθην οὐδέν, χρημάτων δὲ ἀπάγων αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ ἔπαινεῖν τὸ ἐξ ἄπαντος
 κέρδος οὐτ' ἐπιτήδεια συμβουλεύειν ἔδοξα οὔτε ἐκείνῳ δυνατά, καὶ ἔλεγχον δὲ ἡρεῖται ταῦτα καὶ
 οὐκ ἀνίσταν ἀεὶ τι κατ' ἐμοῦ ξυντιθεῖς. ἐπεὶ δὲ πιθανὸς ὑμῖν ἔδοξε τοῦμὸν διαβάλλειν ἥθος, ἐνθυ-
 μεῖσθε, ὡς προτέρους ὑμᾶς ἐμοῦ διέβαλεν· ἐμοὶ γὰρ κινδύνοι μὲν καὶ περὶ τὸν διαβεβλησόμενον οὐ
 σμικροὶ φαίνονται, μισήσεται γὰρ πού τις ἀδικῶν οὐδέν, ἐλεύθεροι δὲ κινδύνων οὐδ' οἱ τῶν διαβολῶν
 10 ἀκροασόμενοι δοκοῦσιν, εἰ πρῶτον μὲν ἀλώσονται ψευδολογίαν τιμῶντες καὶ ἀξιοῦντες αὐτὴν ὧν
 περ τὴν ἀλήθειαν, εἴτα κουφότητα καὶ εὐαργίαν — ἡττάσθαι δὲ τούτων καὶ μειρακίῳ αἰσχρὸν
 — φθονεροὶ τε δόξουσι διδάσκαλον ἀκοῆς ἀδίκου ποιοῦμενοι τὸν φθόνον, αὐτοὶ τε μᾶλλον ἔνοχοι
 ταῖς διαβολαῖς, ὥς ἐφ' ἐτέρων ἀληθεῖς ἡγοῦνται, αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων φύσεις ἐτοιμότεραι δοῦναι
 ἢ μὴ ἀπιστοῦσι. μὴ τυραννεύσειεν ἀνὴρ ἔτοιμος ταῦτα, μηδὲ προσταλή δῆμον, τυραννὶς γὰρ καὶ ἡ
 15 δημοκρατία ὑπ' αὐτοῦ ἔσται, μηδὲ δικάσειεν, ὑπὲρ μηδενὸς γὰρ γινώσεται, μηδὲ ναυκληρήσειεν, ἡ
 γὰρ ναὺς στασιάσει, μηδὲ ἄρξειε στρατοῦ, τὸ γὰρ ἀντίξουν εὐ πράξει, μηδὲ φιλοσοφήσειεν οὕτως
 ἔχων, οὐ γὰρ πρὸς τάληθες δοξάσει. ὑμᾶς δὲ Εὐφράτης ἀφήρηται καὶ τὸ σοφὸς εἶναι, οὐς γὰρ
 ψεύδει ὑπηγάγετο, πῶς ἂν οὗτοι σοφίας αὐτοὺς ἀξιώσειαν, ἧς ἀπέστησαν τῷ τὰ μὴ πιθανὰ πεί-
 σαντι;“ διαπραύνων δ' αὐτὸν ὁ Θεσπεσίαν „ἄλλος Εὐφράτου“ ἔφη „καὶ μικροψύχων λόγων, καὶ γὰρ ἂν
 20 καὶ διαλλακταὶ γενοίμεθα σοὶ τε κἀκεῖνῳ, σοφὸν ἡγούμενοι καὶ τὸ διαιτῶν σοφοῖς. πρὸς δὲ ὑμᾶς,“
 εἶπε „τίς διαλλάξει με; χρὴ γὰρ πού καταψευσθέντα ἐκπεπολεμῶσθαι ὑπὲρ τοῦ ψεύδους.“ „ἔχεται
 XIV οὕτως“ ἡ δ' ὁ Ἀπολλώνιος „καὶ σπουδῆς ἀπώμεθα, τουτὶ γὰρ ἡμᾶς διαλλάξει μᾶλλον.“ ἐρῶν δὲ
 ὁ Νεῖλος τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀνδρὸς „καὶ μὴν σέ“ ἔφη „προσθήκει ἄρξει τοῦ σπουδάσαι, διελθόντα
 ἡμῖν τὴν τε ἀποδημίαν τὴν γενομένην σοὶ ἐς τὸ Ἰνδῶν ἔθνος τάς τε ἐκεῖ σπουδάς, ὥς ὑπὲρ λαμ-
 25 πρῶν δήπου ἐποιεῖσθε.“ „ἐγὼ δέ“ ἔφη ὁ Θεσπεσίαν „καὶ περὶ τῆς Φραάτου σοφίας ἀκοῦσαι
 ποθῶ, λέγεσθε γὰρ καὶ τῶν ἐκείνου λόγων ἀγάλματα ἀπὸ Ἰνδῶν ἄγειν.“ ὁ μὲν δὲ Ἀπολλώνιος
 ἀρχὴν τοῦ λόγου τὰ ἐν Βαβυλῶνι ποιησάμενος διήει πάντα, οἱ δὲ ἄσμενοι ἡρώωντο ὑποκείμενοι
 τῷ λόγῳ. μεσημβρία δ' ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπουδὴν, τὸν γὰρ καιρὸν τοῦτον καὶ οἱ Γυμνοὶ
 πρὸς ἱεροῖς γίνονται.

XV 30 Δειπνοῦντι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν ὁ Νεῖλος ἐφίσταται λαχάνους ἅμα καὶ ἄρ-
 τοις καὶ τραγήμασι, τὰ μὲν αὐτὸς φέρων, τὰ δὲ ἕτεροι, καὶ μάλα ἀστείως „οἱ σοφοὶ“ ἔφη „ξένια
 πέμπουσιν ὑμῖν τε κἀμοὶ ταῦτα, κἀγὼ γὰρ ξυσοιτήσω ὑμῖν οὐκ ἄκλητος, ὥς φασιν, ἀλλ' ἑμαυτὸν
 καλῶν.“ „ἡδὺ“ εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ἀπάγεις, ὦ νεανία, ξένιον, σεαυτὸν τε καὶ τὸ σεαυτοῦ ἥθος,
 ὃς ἀδόλως μὲν φιλοσοφοῦντι ἔοικας, ἀσπαζομένῳ δὲ τὰ Ἰνδῶν τε καὶ Πυθαγόρου. κατακλίνου δὲ

β λ
 2. ξυλλαβῶν. π. ξυλλαβῶν. p, 2, E. 5. διηλέχθην. π. διηνέχθην πρὸς Εὐφράτην. v. ib. μὴ τοῦ. v. 7. ἥθος
 διαβάλλειν. l. ib. διέβαλλεν. p. 8. ἐμοὶ μὲν. v. ib. μὲν om. v, a. 10. ἀκροασόμενοι. π, l, v. ἀκροασιμῶμενοι. f.
 sic corr. ἀκροασόμενοι. p, s, E. ib. μὲν om. 2, a. ib. ψευδολογίαν. 1, s, E. μικρολογίαν. f, ψ, v, r, l. ib. καὶ
 οὐκ ἀξιοῦντες. 2, a, m, γρ. 12. ἀγωγῆς ἀδίκου. v. 13. ἡγοῦνται. π. ἡγοῦντο. p, 2, E. 15. ὑπὲρ — ναυκληρήσειεν
 om. l. in ordine, habet mg. 16. μὴ ἄρξει. v. ἄρξειεν. p. 18. αὐτοῦ. 1, s, a. ib. ἧς ἐπέστησαν. p. ex corr. ἦν
 ἀπέστησαν v. ib. τὰ πιθανὰ. s, a. 19. διαπραύνων δὲ αὐτὸν ὁ Θεσπίαν. Φ Α (334, a, 15). ib. δ' om. s, a, m.
 ib. αὐτὰ. v. ib. ἂν om. p. 20. καὶ τὸ. 1, m. τὸ. 2, a, o. ib. σοφοῖς. 1, m, o. σοφούς. 2, a et m. γρ. 21. ὑπὲρ
 τοῦ. 1, f, ψ, v, r. ὑπὸ τοῦ. s, l, E. 22. οὕτως om. l. pr. m. ib. ὁ Θεσπεσίαν. o. ib. γὰρ καὶ. v, o. 23. καὶ
 μὴν σε. E. Sc. καὶ μὴν σε. 26. λέγεται γὰρ καὶ τῶν Φραάτου λόγων ἀγάλματα ἀπὸ Ἰνδῶν ἄγειν. Φ (334, a, 16).
 28. τὸν γὰρ — οἱ Ἰνδοὶ ὡς ἱεροὶ γίνονται. Φ Α, Β (334, a, 17).

30. δειπνοῦντι. 1, l. δειπνοποιοῦντι. 2, (1 mg.) et E. ib. αὐτὸν. 1, s. 31. μεγάλα. π et m. γρ. ib. ἔφη om.
 1, s, a. ξένια ἔφη. p. 32. γὰρ om. 2, a. 33. ἐπάγεις. o. ib. σεαυτὸν. p. σεαυτὸν. π, 2, E. 34. φιλοῦντι. C, E.
 Sc. φιλοσοφοῦντι.

ἐνταῦθα καὶ ξυσσίται.“ „κατάκειμαι,“ ἔφη „οἷτί μοι οὐκ ἔστι σοι τοσαῦτα, ὥς ἐμπλήσαι με.“
 „ἔοικας“ εἶπεν „εὖσιτος εἶναι καὶ δεινὸς φαγεῖν.“ „δεινότητος μὲν οὖν,“ ἔφη „ὅς γὰρ τοσαύτην
 καὶ οὕτω λαμπρὰν δαΐτά σου παραθέντος οὐπω ἐμπέπλησμαι, διαλιπὼν δὲ ὀλίγον πάλιν ἐπισιτιού-
 μενος ἦκω, τί φήσεις ἄλλ’ ἢ ἀκόρεστόν τε εἶναι με καὶ δεινῶς γάστριν;“ „ἐμπίπλασο,“ εἶπεν
 „ἀφορμαὶ δ’ ὅποσαι λόγων, τὰς μὲν αὐτὸς παραδίδου, τὰς δὲ ἐγὼ δώσω.“ ἐπεὶ δ’ ἐδείπνησαν, 5 xvi 253
 „ἐγὼ“ ἢ δ’ ὁ Νεῖλος „τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐστρατευσάμενον ὁμοῦ τοῖς Γυμνοῖς οἷον φιλοῖς τισιν ἢ
 σφενδονήταις ἐκείνοις ἐμαυτὸν ξυντάττων, νυνὶ δὲ ὀπλιτεύσω καὶ κοσμήσει με ἡ ἀσπίς ἢ ἡ σὴ.“
 „ἀλλ’ οἶμαι σε,“ εἶπεν „Αἰγύπτιε, παρὰ Θεσπεσίῳνι τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔξιν αἰτίαν, ἐφ’ οἷς οὐδὲ
 ἐς ἔλεγχον ἡμῶν καταστὰς πλείω σὺ δ’ ἐτοιμότερον ἢ ξυγχωρεῖ βίου ἀῖρεσις ἐς τὰ ἡμέτερα ἦδη
 ἀφήσεις.“ „οἶμαι,“ ἔφη „εἰ δ’ αἰτία ἐλομένου ἔστι τις, τάχα καὶ μὴ ἐλομένου αἰτία, καὶ ἀλώσον- 10
 ται μᾶλλον ἢ περ ἐγὼ ἐλόμενοι· τὸ γὰρ πρεσβυτέρους ὁμοῦ καὶ σοφωτέρους ὄντας μὴ πάσαι ἡγήσθαι,
 ἄπερ ἐγὼ νῦν, δικαίαν αἰτίαν κατ’ ἐκείνων ἔχοι ἂν μᾶλλον οὕτω πλεονεκτοῦντας μὴ ἐς τὸ βέλτιον
 ἐλίσθαι, ὅ τι χήρουνται.“ „οὐκ ἀγεννή μὲν, ὦ νεανίσκε, λόγον εἴρηκας· ὅρα δέ, μὴ αὐτῷ τῷ οὕτω
 μὲν σοφίας, οὕτω δὲ ἡλικίας ἔχειν ἐκείνῳ γε ὀρθῶς ἡρημένοι φαίνονται ταῦτά τε ξὺν εἰκότι λόγῳ
 παραιτούμενοι, σὺ τε θρασυτέρου λόγου δοκῆς ἀπτεσθαι καθιστὰς μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐκείνοις ἐπό- 15
 μενος.“ ὑποστρέψας δὲ ὁ Αἰγύπτιος παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν „ἂ μὲν εἰκὸς ἦν“ ἔφη „πρε-
 σβυτέροις ὁμαρτεῖν νέον, οὐ παρεῖται μοι, σοφίαν γὰρ ὁπότε ὦμην εἶναι περὶ τοὺς ἄνδρας, ἦν οὐκ
 ἄλλοις τισὶν ἀνθρώπων ὑπάρχειν, προσεποίησα ἐμαυτὸν τούτοις, πρόφασις δέ μοι τῆς ὀρυγῆς ἦδε
 ἐγένετο· ἐπλευσέ ποτε ὁ πατήρ ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἐκὼν, ἦρχε δὲ ἄρα τῆς νεῶς, ἦν Αἰγύπτιοι στέλ-
 λουσιν ἐς τὸ Ἰνδῶν ἔθνος, ἐπιμύξας δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ Ἰνδοῖς διεκόμεσε λόγους περὶ τῶν ἐκείνῃ 20
 σοφῶν ἀρχοῦ τούτων, οὓς πρὸς ἡμᾶς διήλθες· ἀκούων δὲ αὐτοῦ καὶ τοιουτοῦτι τινα λόγον, ὥς σο-
 φώτατοι μὲν ἀνθρώπων Ἰνδοί, ἄποικοι δὲ Ἰνδῶν Αἰθίοπες, πατρῴζουσι δὲ οὗτοι τὴν σοφίαν καὶ 254
 πρὸς τὰ οἴκοι βλέπουσι, μειράκιον γενόμενος τὰ μὲν πατρῴα τοῖς βουλομένοις ἀφήκα, γυμνὸς δὲ
 Γυμνοῖς ἐπεφοίτησα τούτοις, ὥς μαθησόμενος τὰ Ἰνδῶν ἢ ἀδελφὰ γε ἐκείνων, καὶ μοι ἐφαίνοντο
 σοφοὶ μὲν, οὐ μὴν ἐκείνα, ἐμοῦ δ’ αὐτοὺς ἐρομένου, τοῦ χάριν οὐ τὰ Ἰνδῶν φιλοσοφοῦσιν, ἐκέ- 25
 νων μὲν ἐς διαβολὰς κατέστησαν παραπλησίως ταῖς πρὸς σὲ εἰρημέναις τήμερον, ἐμὲ δὲ νέον ἔτι,
 ὥς ὀρεῖς, ὄντα κατέλεξαν ἐς τὸ αὐτῶν κοινὸν δειδαντες, οἶμαι, μὴ ἀποπηδήσας αὐτῶν πλεύσαιμι
 ἐς τὴν Ἐρυθρὰν, ὥσπερ ποτὲ ὁ πατήρ, ὃ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν παρήκα· προῆλθον γὰρ ἂν καὶ
 μέχρι τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν, εἰ μὴ σὲ τις ἐνταῦθα θεῶν ἔστειλεν ἐμοὶ ἀρωγόν, ὥς μήτε τὴν Ἐρυ-
 θρὰν πλεύσας μήτε πρὸς τοὺς Κολπίτας παραβαλόμενος σοφίας Ἰνδικῆς γενσαίμην οὐ τήμερον βίου 30
 ποιησόμενος ἀρεσιν, ἀλλὰ πάσαι μὲν ἡρημένοι, ἂ δὲ ὦμην ἔξιν, οὐκ ἔχων. τί γὰρ δεινόν, εἰ
 ὅτουδ’ ἡμαρτῶν τις ἐπάνεισιν ἐφ’ ὃ ἐθήρευνεν; εἰ δὲ κάκεις ἐς τούτῳ μεταβιβάζοιμι καὶ γιγνοίμην
 αὐτοῖς ξύμβουλος ὧν ἐμαυτὸν πέπεικα, τί ἂν, εἰπέ μοι, θρασὺν πράττοιμι; οὔτε γὰρ ἡ νεότης ἀπε-

1. οὐκ ἔστι. s, a, m. 2. ἔοικας εὖσιτος — φαγεῖν. Φ (334, a, 18). ib. εἶπε. 1 et m. γρ. ἔφη. 2. E. ib. ὅς
 γὰρ. 1 et m. γρ. ὅς. 2, E. 3. δαΐτα σοῦ. f, v, s. 4. Αἰγύπτιε, εἶπεν. l. 9. σοὶ δ’. π. 10. ἢ δ’ αἰτία. v, l. ib.
 ταχὺ μὴ. p. 11. ἐγὼ μὴ. v. 12. ἔχοι ἂν. 1, v, l, s, a. ἂν ἔχοι. f. ἔχοι. m, o. ib. πλεονεκτοῦνται. 1, f, l, s, a,
 m. πλεονεκτοῦντες. v, r. πλεονεκτοῦντας. o. 13. βούλονται. s ubi sec. m. suprasc. χήρουνται. sc, a. βούλονται. p, m.
 ib. ἀγενή. E. ib. μὴδ’. C, E. μὴ. J ad Im. 292. ib. αὐτῷ τῷ. eras. in p. αὐτὸ τῷ. π. 14. ἔχειν om. p. ib. ἡρη-
 μένοι. π, B. εἰρημένοι. m. εἰρημένα. p, 2, a, o et m. γρ. ib. φαίνονται. 1, m. φαίνονται. 2, a, o. ib. ταῦτά τε.
 C. ταῦτά γε. E. 15. παραιτούμενος. C, E. Sc. παραιτούμενοι. ib. δοκῆς. 1, f, v, B. δοκῆς. l, s, E. 17. σοφίαν
 γὰρ. 1. σοφίαν δὲ. 2, E. 18. ἦδε. f. ἦδ’. E. 19. ἐκὼν. 1, f, v, l. ἡμῶν. s, sc, E. 21. ἡμᾶς. l, o. ib. ἀκούω. l.
 23. τὰ μὲν πρῶτα. s, a. 26. μὲν om. v. ib. παραπλησίως. π, l, s, a, m. παραπλησίως. f, v. παραπλησίως. o.
 27. αὐτῶν. l. 29. ὄχλου. a et m.: γρ. λόφον et ὄχλου. ib. ἐμοὶ ἀρωγόν. π. ἐμοὶ γ’ οὖν ἀρωγόν. p, 2, E. ἀρωγόν. s.
 30. παραβαλόμενος. π. παραβαλλόμενος. p, 2, E. ib. ψενσαίμην. f, v. 31. ποιησόμενος. π, s, a, m. ποιησάμενος.
 p, f, v, l, o. ib. τὸ γὰρ δεινόν. f, v. 32. ὅτου δὴ ἡμαρτῶν. π. ὅτου διαμαρτῶν. p, 2, E. του διαμαρτῶν. B.
 διαμαρτῶν. v. ib. ἐφ’ ὃ. v. 33. πεποίηκα. f et l, s pr. m. ib. ἀπαλακτέα. s, a. ἀπαλακτέα. corr. in Lips. a.

λατρία τουτὶ καὶ αὐτὴ βέλτιον ἐνθυμηθῆναι ἢ τοῦ γήρωος, σοφίας τε ὅστις ἐτέρῳ γίγνεται ξύμβου-
 λος, ἢν αὐτὸς ἤσκηται, διαφεύγει δὴπου τὸ μὴ οὐχ ἂν πέπεισται πείθειν, τοῖς τε ἤκουσιν ἀγαθοῖς
 παρὰ τῆς τύχης ὅστις ἀπολαβὼν αὐτὰ χρῆται μόνος, ἀδικεῖ τὰγαθὰ, ἀφαιρεῖται γὰρ αὐτῶν τὸ
 πλεόνειν ἡδὶα φαίνεσθαι.“ τοιαῦτα εἰρανος τοῦ Νείλου καὶ οὕτω νεανικὰ ὑπολαβὼν ὁ Ἀπολλώνιος
 5 „ὕπερ μισθοῦ δὲ“ εἶπεν „οὐ διαλέξῃ μοι πρότερον σοφίας γε ἐρῶν τῆς ἐμῆς“; „διαλεγόμεθα“
 ἢ δ' ὁ Νείλος „καὶ ὅ τι βούλει, αἶται.“ „αἰτῶ σε“, εἶπεν „ἂ μὲν αὐτὸς εἶλου, ἤρῃσθαι, τοὺς δὲ
 255 Γυμνοὺς μὴ ἐνοχλεῖν ξυμβουλευόντα ἂ μὴ πείσεις.“ „πείσομαι“ ἔφη „καὶ ὁμολογείσθω ὁ μισθός.“
 ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐσπούδασαν, ἐρομένου δ' αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Νείλου, πόσου χρόνου δια-
 τρίψοι περὶ τοὺς Γυμνοὺς, „ὁπόσου“ ἔφη „χρόνου ἀξία ἢ τῶνδε σοφία τῷ ξυνεσόμενῳ σφίσι,
 10 εἴτα ἐπὶ Καταδούπων τὴν ὁδὸν ποιησόμεθα τῶν πηγῶν ἕνεκα, χαρίεν γὰρ τὸ μὴ μόνον ἰδεῖν τὰς
 τοῦ Νείλου ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ κελαδοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαι.“

XVIII Ὡδε διαλεχθέντες καὶ τινων Ἰνδικῶν μνημονεύσαντες ἐκάθενδον ἐν τῇ πόρᾳ, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ
 προσευξάμενοι τὰ εἰωθότα εἶποντο τῷ Νείλῳ παρὰ τὸν Θεσπεσίωνα αὐτοὺς ἄγοντι, προσεῖπόν τε
 γοῦν ἀλλήλους καὶ ξυνιζήσαντες ἐν τῷ ἄλσει διαλέξεως ἤπτοντο, ἤρχε δ' αὐτῆς ὁ Ἀπολλώνιος.
 15 „ὥς μὲν γὰρ πολλοῦ“ ἔφη „ἄξιον τὸ μὴ κορύπτειν σοφίαν, δηλοῦσιν οἱ χθὲς λόγοι· διδασκόμενων
 γὰρ με Ἰνδῶν, ὁπόσα τῆς ἐκείνων σοφίας ἔμην προσήκειν ἐμοί, μέμνημαί τε τῶν ἐμαντοῦ διδα-
 σκάλων καὶ περιέειμι διδάσκων, ἂ ἐκείνων ἤκουσα, καὶ ὑμῖν δ' ἂν ἐν κέρδει γενοίμην, εἰ με καὶ
 τὴν ὑμετέραν σοφίαν εἰδὼτα πέμποιτε, οὐ γὰρ ἂν πανδαίμην Ἑλλησί τε διῶν τὰ ὑμέτερα καὶ Ἰν-
 20 δοῖς γράφων.“ „ἐρώτα“, ἔφασαν „ἔπεται γὰρ πού ἐρωτήσῃ λόγος“. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „περὶ
 θεῶν“ εἶπεν „ὑμᾶς ἐρήσομαι πρῶτον, τί μαθόντες ἄτοπα καὶ γελοῖα θεῶν εἶδη παραδεδώκατε τοῖς
 δευρὸ ἀνθρώποις πλὴν ὀλίγων· ὀλίγων γὰρ; πάννυ μὲντοι ὀλίγων, ἂ σοφῶς καὶ θεοειδῶς ἴδονται,
 25 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῶν ἱερὰ ζῶν ἀλόγων καὶ ἀδόξων τιμὰ μᾶλλον ἢ θεῶν φαίνονται.“ δυσχερῆνας
 δὲ ὁ Θεσπεσίων „τὰ δὲ παρ' ὑμῖν“ εἶπεν „ἀγάλματα πῶς ἰδρῶσθαι φήσεις“; „ὥς γε“ ἔφη „κάλ-
 λιστόν τε καὶ θεοφιλέστατον δημιουργεῖν θεοὺς.“ „τὸν Δία πού λέγεις“ εἶπε „τὸν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ
 256 25 καὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος καὶ τὸ τῆς Κνιδίας τε καὶ τὸ τῆς Ἀργείας καὶ ὁπόσα ὧδε καλὰ καὶ μεστὰ
 ὦρας.“ „οὐ μόνον“ ἔφη „ταῦτα, ἀλλὰ καὶ καθάπαξ τὴν μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀγαματοποιεῖν
 ἄπτεσθαι φημι τοῦ προσήκοντος, ὑμᾶς δὲ καταγελᾶν τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ νομίζειν αὐτό.“ „οἱ
 Φειδίαι δὲ“ εἶπε „καὶ οἱ Πραξιτέλεις μὲν ἀνελθόντες ἐς οὐρανὸν καὶ ἀπομαξάμενοι τὰ τῶν θεῶν
 εἶδη τέχνην αὐτὰ ἐποιούντο, ἢ ἕτερόν τι ἦν, ὃ ἐφίστη αὐτοὺς τῷ πλάττειν“; „ἕτερον“ ἔφη „καὶ
 30 μεστόν γε σοφίας πρᾶγμα“. „ποῖον“; εἶπεν „οὐ γὰρ ἂν τι παρὰ τὴν μίμησιν εἴποις.“ „φαντα-
 σία“ ἔφη „ταῦτα εἰργάσατο σοφωτέρα μίμησεως δημιουργός· μίμησις μὲν γὰρ δημιουργήσῃ, ὃ εἶδεν,
 φαντασία δὲ καὶ ὃ μὴ εἶδεν, ὑποθήσεται γὰρ αὐτὸ πρὸς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὄντος, καὶ μίμησιν
 μὲν πολλάκις ἐκκρούει ἐκπληξίς, φαντασίαν δὲ οὐδέν, χωρεῖ γὰρ ἀνέκπληκτος πρὸς ὃ αὐτὴ ὑπέ-
 θετο. δεῖ δὲ πού Διὸς μὲν ἐνθυμηθέντα εἶδος ὁρᾶν αὐτὸν ξὺν οὐρανῷ καὶ ὦραις καὶ ἄστροις,
 35 ὥσπερ ὁ Φειδίας τότε ὥρμησεν, Ἀθηνᾶν δὲ δημιουργήσῃν μέλλοντα στρατόπεδα ἐννοεῖν καὶ μῆτιν

1. αὐτῇ. 1, s, a. ib. βελτίων ἐνθυμηθῆναι vel βέλτιον ἐνθυμηθεῖν. B. 2. εἰρηται. f. al. m. corr. 3. ὅ τις. v. αὐν

ib. ἀποβαλὼν. 1. pr. m. ib. αὐτὰ. π. αὐτὰ. p, 2, E. 5. γε om. 1. 6. ἢ δ' ὅς ὁ N. 1, s, a. ἢ δ' ὅς N. m. corr. B. ib. ἐρήσθαι. 1. pr. m. a, m. corr. B. 7. πείσης. p. 8. οὕτως om. s, a, m. ib. διατρίψοι. π. διατρίψει. p, 2, E. 11. αὐτοῦ om. p, 1, s, a, m.

14. γ' οὐν. f. ib. ἀλλήλοις. π. 15. ἔφη om. π. ib. διαδεξαμένων. v. διδασκόμενον. m. 16. μέμνημαί τε. 1. μέμνημαί. 2, E. 17. καὶ — διδάσκων om. 2, a. (s in mg. sec. m.) ib. περιέειμι. C, E. περιέειμι. J ad Vers. germ. 21. ὀλίγων γὰρ — ὀλίγων om. fc, a. ib. ὀλίγων μὲν. v. ib. σαφῶς. p. 23. ὑμῖν. 1. ὑμῶν. 2, E. ib. ἴδρῶσθαι. π, m, o. ἴδρῶται. p, 2, a. Scr. ἴδρῶσθαι. 24. εἶπε εἶναι. v. ib. τῇ om. p. 26. μὲν γὰρ. p, 1. 28. Πραξιτέλαι. π. et eis suprasc. Πραξιτέλαι. o. ib. μὲν ἀνελθόντες. o. ib. ἐς οὐρανόν. C. ἐς τὸν οὐρανόν. E. 29. ἕτερόν τι. 1. τί ἕτερον. 2, E. 30. μέγιστον. v. ib. περὶ. p. 31. γὰρ. 1. γὰρ μόνον. 2, E. 33. αὐτῇ. 1. αὐτῇ. f. (sic corr.) 34. ἐνθυμηθέντος. p. 35. στρατόπεδον. p.

καὶ τέχνας καὶ ὡς Διὸς αὐτοῦ ἀνέθορον. εἰ δὲ ἱέρακα ἢ γλαῦκα ἢ λύκον ἢ κύνα ἐργασάμενος ἐς
 τὰ ἱερὰ φέροις ἀντὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος, τὰ μὲν θηρία καὶ τὰ ὄρνεα ζηλωτὰ
 δόξει τῶν εἰκόνων, οἱ δὲ θεοὶ παραπολὺ τῆς αὐτῶν δόξης ἐστήξουσιν.“ „ἔοικας“ εἶπεν „ἀβασανί- 257
 στως ἐξετάζειν τὰ ἡμέτερα· σοφὸν γάρ, εἶπερ τι Ἀλγυπτίων, καὶ τὸ μὴ θρασύνεσθαι ἐς τὰ τῶν
 θεῶν εἶδη, ξυμβολικὰ δὲ αὐτὰ ποιεῖσθαι καὶ ὑπονοούμενα, καὶ γὰρ ἄν καὶ σεμνότερα οὕτω φαί- 5
 νοιτο.“ γελάσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὦ ἄνθρωποι“, ἔφη „μεγάλα ὑμῖν ἀπολέλκεται τῆς Ἀλγυπτίων
 τε καὶ Αἰθιοπῶν σοφίας, εἰ σεμνότερον ὑμῶν καὶ θεοειδέστερον κύων δόξει καὶ ἴβρις καὶ τράγος,
 ταῦτα γὰρ Θεσπεσίωτος ἀκούω τοῦ σοφοῦ. σεμνὸν δὲ δὴ ἢ ἔμφορον τί ἐν τούτοις; τοὺς γὰρ ἐπι-
 ὄρκους καὶ τοὺς ἱεροσύλους καὶ τὰ βωμολόχα ἔθνη καταφρονεῖν τῶν τοιούτων ἱερῶν εἰκὸς μᾶλλον
 ἢ δεδιδῆναι αὐτά, εἰ δὲ σεμνότερα ταῦτα ὑπονοούμενα, πολλῶ σεμνότερον ἂν ἔπραττον οἱ θεοὶ κατ’ 10
 Ἀλγυπτίον, εἰ μὴ ἰδρυτό τι αὐτῶν ἄγαλμα, ἀλλ’ ἕτερον τρόπον σοφώτερόν τε καὶ ἀπορρητότερον
 τῇ θεολογίᾳ ἐχρησθε· ἦν γὰρ πού νεῶς μὲν αὐτοῖς ἐξοικοδομηθεῖν καὶ βωμοὺς ὀρίξειν καὶ ἄ χρῆ
 θύειν καὶ ἄ μὴ χρῆ καὶ ὀπηνίκα καὶ ἐφ’ ὅσον καὶ ὅ τι λέγοντας ἢ δοῶντας, ἄγαλμα δὲ μὴ ἐσφέ-
 ρειν, ἀλλὰ τὰ εἶδη τῶν θεῶν καταλείπειν τοῖς τὰ ἱερὰ ἐσφοιτῶσιν, ἀναγράφει γὰρ τι ἡ γνώμη καὶ
 ἀνατυπῶνται δημιουργίας κρεῖττον, ὑμεῖς δὲ ἀφήρησθε τοὺς θεοὺς καὶ τὸ ὀραῖσθαι καλῶς καὶ τὸ 15
 ὑπονοεῖσθαι.“ πρὸς ταῦτα ὁ Θεσπεσίω, „ἐγένετό τις“ ἔφη „Σωκράτης Ἀθηναῖος ἀνόητος, ὥσπερ
 ἡμεῖς, γέρον, ὃς τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα καὶ τὴν πλάτανον θεοὺς τε ἡγεῖτο καὶ ὤμνυ.“ „οὐκ
 ἀνόητος“, εἶπεν „ἀλλὰ θεῖος καὶ ἀτεχνῶς σοφός, ὤμνυ γὰρ ταῦτα οὐχ’ ὡς θεοὺς, ἀλλ’ ἵνα μὴ
 θεοὺς ὀμνύοι.“ μετὰ ταῦτα ὁ Θεσπεσίω ὥσπερ μεθιστάμενος τουτουὶ τοῦ λόγου ἤρετο τὸν Ἀπολ- 20
 λώνιον περὶ τῆς Λακεδαιμονίας μάστιγος καὶ εἰ δημοσίᾳ οἱ Λακεδαιμόνιοι παλοῦνται· „τὰς ἐξ ἀνθρώ-
 πων γε“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίω, αὐτοὶ μάλιστα οἱ ἐλεύθεροί τε καὶ εὐδόκιμοι“. „τοὺς δὲ οἰκέτας
 ἀδικούντας τί“ ἔφη „ἐργάζονται;“ οὐκέτ’ ἀποκτείνουσιν, εἶπεν „ὡς ξυνεχώρει ποτὲ ὁ Λυκούργος,
 ἀλλ’ ἢ αὐτὴ καὶ ἐπ’ ἐκείνους μάστιξ.“ „ἢ δὲ Ἑλλὰς πῶς“ ἔφη „περὶ αὐτῶν γινώσκει;“ „ξυνία-
 σιν“, εἶπεν „ὥσπερ ἐς τὰ Τακλίνθια καὶ τὰς Γυμνοπαιδίας, θεασόμενοι ξὺν ἡδονῇ τε καὶ ὀσμῇ
 πάσῃ.“ „εἴτ’ οὐκ αἰσχύνονται“ ἔφη „οἱ χρηστοὶ Ἕλληνες ἢ τοὺς αὐτῶν ποτε ἄρξαντας ὀρῶντας 25
 μαστιγομένους ἐς τὸ κοινόν, ἢ ἀρχθέντες ὑπ’ ἀνθρώπων, οἱ μαστιγοῦνται δημοσίᾳ; σὺ δὲ πῶς
 οὐ διαφθάρῃς ταῦτα; φασὶ γὰρ σε καὶ Λακεδαιμονίων ἐπιμεληθῆναι.“ „ἂ γε“ εἶπε „δυνατὸν διορ-
 θοῦσθαι, ξυνεβούλευον μὲν ἐγώ, προθύμως δ’ ἐκείνοι ἔπραττον, ἐλευθεριώτατοι μὲν γὰρ τῶν Ἑλ-
 λήνων εἰσὶ, μόνοι δ’ ὑπήκοοι τοῦ εὐ ξυμβουλευόντος, τὸ δὲ τῶν μαστίγων ἔθος τῇ Ἀρτέμιδι τῇ
 ἀπὸ Σκυθῶν δρᾶται χρησμῶν, φασιν, ἐξηγουμένων ταῦτα· θεοῖς δ’ ἀντινομεῖν μανία, οἶμαι.“ 30
 „οὐ σοφούς, Ἀπολλώνιε“, ἔφη „τοὺς τῶν Ἑλλήνων θεοὺς εἰρηκας, εἰ μαστίγων ἐρίγγοντο ξύμ-
 βουλοι τοῖς τὴν ἐλευθερίαν ἀσκούσιν.“ „οὐ μαστίγων“, εἶπεν „ἀλλὰ τοῦ αἵματι ἀνθρώπων τὸν
 βωμὸν φαίνειν, ἐπειδὴ καὶ παρὰ Σκύθαις τούτων ἡξιοῦτο, σοφισάμενοι δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ 259
 ἀπαραιτήτων τῆς θυσίας ἐπὶ τὸν τῆς καρτερίας ἀγῶνα ἤκουσιν, ἀφ’ ἧς ἐστὶ μήτε ἀποθνήσκειν καὶ
 ἀπάρχεσθαι τῇ θεῷ τοῦ σφῶν αἵματος.“ „διὰ τί οὖν“ ἔφη „τοὺς ξένους οὐ καταθύνουσι τῇ Ἀρ- 35

3. δόξειν. a, m. corr. B. ib. αὐτῶν. l, s. 4. τῶν Ἀλγ. l. 6. ὦ θεοὶ. π et m. γρ. ib. ἀπολέλκεται. v. 7. εἰ
 καὶ. p. 8. σεμνὸν δὴ ἢ. l, s. σεμνὸν δὲ ἢ. a. ib. ἔμφορον. ti. l. ἔμφορον. a. 11. σοφώτερόν τε. C. σοφώτερόν τι.
 E. 12. ἐχρησθε. 1. (u.) κεχρησθε. 2, a, m. κεχρησθε. o. 13. ὅσον ὅ τι. l, s, a. ib. μὴ om. s. pr. m. ib. φέρειν.
 a. 14. φοιτῶσιν. p. 17. τὴν χῆνα. l, s, E. ib. ὀμνύ. 1, f, s, a. ὀμνύ. v. ὤμνυ. m, o. ὀμνύοι. J. 21. Θεσπίων.
 π. ib. οἱ om. o. 23. ξυνιάσιν. v, l, a, m. 24. ἐς om. p. 24. γυμνοπαιδείας. π et m. γρ. γυμνοποδίας. p, m. γν-
 ποδίας. a. Γυμνοπαιδίας. l, s, o. 25. εἰς. π. εἰς p. ex corr. 2, E. Bene delet J. ep. cr. 44. ib. αὐτῶν. l. ib. ἄρξον-
 τας. p. ἄρξαντας. u, f, v, o. ἄρξοντος. π. ἄρξοντας. s, l, a, m. 27. διορθώσω. l, s, E. ib. ἄγς. f. sic al. m. ἂ
 γε. s. sec. m. suprascr. ὡς. ib. δυνατὸν. 1. δυνατὸν ἦν. 2, E. 28. ἐλευθεριώτατοι. π. ἐλευθεριώτατοι. p, 2, E. ib.
 τῶν om. l, s, a. τῶν δὲ τῶν. π. 29. ἔθνος. v. 30. δὲ. 2. ib. ἀντινομεῖν. 1. ἀντινομοθετεῖν. 2, E. 31. Ἀπολλώνιε
 ἔφη. π. ὦ Ἀ. ἔφη. 2, E. ἔφη, Ἀπολλώνιε. p. ib. εἰ om. v. ib. ἐγένοντο. p. 33. ἡξιοῦτο. 1. ἡξιοῦντο. 2, E. 35.
 τῷ θεῷ. v. ib. σφῶν. 1 et m. γρ. σφῶν αὐτῶν. 2, E.

τέμειδι, καθάπερ ἐδικαίουν ποτὲ οἱ Σκύθαι;“ „ὅτι“ εἶπεν „οὐδενὶ Ἑλλήνων πρὸς τρόπον βάσβαρα
 ἐξασκεῖν ἦδη.“ „καὶ μὴν καὶ φιλανθρωπότεροι ἐδόκουν ἂν ἓνα που καὶ δύο θύοντες ἢ ξενηλασία
 χρώμενοι ἐς πάντας.“ „μὴ καταπτώμεθα;“ εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, τοῦ Λυκούργου, καὶ γὰρ ξυνιέναι
 τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὅτι τὸ μὴ ἐνδιατρίβειν ἔαν τοὺς ξένους οὐκ ἀμείξας αὐτῷ νοῦν εἶχεν, ἀλλὰ τοῦ
 ὑγιαίνειν τὰς ἐπιτηδεύσεις μὴ ἐνομιλούντων τῇ Σπάρτῃ τῶν ἔξωθεν.“ „ἐγὼ δὲ ἄνδρας“ ἔφη
 „Σπαρτιάτας ἡγούμην ἂν, οἷοι δοκεῖν ἀξιοῦσιν, εἰ συνδιατώμενοι τοῖς ξένοις μὴ μεθίσταντο τῶν
 οἴκοι, οὐ γὰρ τῷ ἀπόντων, ἀλλὰ καὶ τῷ παρόντων ὁμοίους ὁρᾶσθαι ἔδει, οἶμαι, τὰς ἀρετὰς κατὰ
 σθαι.“ οἱ δὲ καίτοι ξενηλασίαις χρώμενοι διεφθάρησαν τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ οἷς μάλιστα τῶν Ἑλ-
 λήνων ἀπήχθοντο, τοῦτοις ὅμοια πράττειν ἔδοξαν. τὰ γοῦν περὶ τὴν θάλατταν καὶ αἱ μετὰ ταῦτα
 260 10 ἐπιτάξεις τῶν φόρων ἀττικώτερον αὐτοῖς ἐβουλεύθη, καὶ ὑπὲρ ὧν πολεμητέα πρὸς Ἀθηναίους
 ᾤοντο αὐτοῖς εἶναι, ταῦτ' ἐς τὸ καὶ αὐτοὶ δοῦν κατέστησαν τὰ μὲν πολέμια τοὺς Ἀθηναίους νι-
 κῶντες, ὧν δὲ ἐκείνοις ἐπιτηδεύειν ἔδοξεν ἡττώμενοι. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τὴν ἐκ Ταύρων τε καὶ Σκυ-
 θῶν ἐσάγεσθαι δαίμονα ξένα ἦν νομιζόντων. εἰ δὲ χρησμῶν ταῦτα, τί ἔδει μάλιστα; τί δὲ καρτε-
 ρίαν ἀνδραποδώδη πλάττεσθαι; λακωνικώτερον πρὸς θανάτου ῥώμην ἐκείνο ἦν, οἶμαι, Σπαρτιάτην
 15 ἔφηβον ἐκόντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θύεσθαι. τουτὶ γὰρ τὴν μὲν Σπάρτην εὐψυχότερους ἐδείκνυε, τὴν
 δὲ Ἑλλάδα ἀπῆγε τοῦ μὴ ἐς ἀντίπαλα αὐτοῖς ἀντικαθίστασθαι. εἰ δὲ ἐς τὰ πολέμια φειδεσθαι τῶν
 νέων εἰκὸς ἦν, ἀλλ' ὅ γε νόμος ὁ παρὰ Σκύθαις ἐπὶ τοῖς ἐξηκοντούταις κείμενος οἰκειότερος ἦν
 Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδεύειν ἢ Σκύθαις, εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα ἐπαινοῦσι.
 ταῦτα οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρηταί μοι, πρὸς δὲ σέ, Ἀπολλώνιε· εἰ γὰρ τὰ παλαιὰ νόμιμα καὶ
 20 πολιώτερα ἢ γινώσκεις αὐτὰ πικρῶς ἐξετάζοιμεν ἐς ἔλεγχον καθιστάμενοι τοῦ θείου, διότι αὐτοῖς
 χαίρουσι, πολλοὶ καὶ ἄτοποι λόγοι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ἀναφύσσονται, καὶ γὰρ ἂν καὶ τῆς Ἑλευ-
 σῖνι τελετῆς ἐπιλαβοίμεθα, διότι τό, ἀλλὰ μὴ τό, καὶ ὧν Σαμόθρακες τελοῦσιν, ἐπεὶ μὴ τὸ δεῖνα,
 τὸ δεῖνα δὲ αὐτοῖς δοῖται, καὶ Διονυσίων καὶ φαλλοῦ καὶ τοῦ ἐν Κυλλήνῃ εἵδους καὶ οὐκ ἂν
 φθάνοιμεν συκοφαντοῦντες πάντα. ἴωμεν οὖν ἐφ' ὃ τι βούλει ἕτερον, τιμῶντες καὶ τὸν Πυθαγόρου
 25 λόγον ἡμεδαπὸν ὄντα· καλὸν γάρ, εἰ καὶ μὴ περὶ πάντων, ἀλλ' ὑπὲρ γε τῶν τοιούτων σιωπᾶν.“
 ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἀπολλώνιος „εἰ σπουδάσαι“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, ἐβούλου τὸν λόγον, πολλὰ ἂν
 261 σοὶ καὶ γενναῖα ἔδοξεν ἢ Λακεδαιμῶν λέγειν ὑπὲρ ὧν ὑγιᾶς τε καὶ παρὰ πάντας ἐπιτηδεύει τοὺς
 Ἕλληνας, ἐπεὶ δὲ οὕτως ἀποσπονδάξεις αὐτόν, ὥς μηδὲ ὄσιον ἡγείσθαι τὸ ὑπὲρ τοιούτων λέγειν,
 ἴωμεν ἐφ' ἕτερον λόγον πολλοῦ ἀξίον, ὥς ἑμαυτὸν πεῖθω· περὶ δικαιοσύνης γὰρ τι ἐρήσομαι.“
 XXI 30 „ἀπώμεθα“ ὁ Θεσπεσίαν ἔφη „τοῦ λόγου, προσήκων γὰρ σοφοῖς τε καὶ μὴ σοφοῖς. ἀλλ' ἵνα μὴ
 τὰς Ἰνδῶν δόξας ἐνείκοντες ξυγγέωμεν αὐτόν καὶ ἀπέλθωμεν ἄπρακτοι τοῦ λόγου, πρῶτον εἰπὲ τὰ
 περὶ δικαιοσύνης Ἰνδοῖς δόξαντα, εἰκὸς γὰρ βεβασάνισθαι σοὶ ἐκεῖ ταῦτα, καὶ μὲν ἢ δόξα ὁρθῶς
 ἔχῃ, ξυνθησόμεθα, εἰ δ' αὐτοὶ τι σοφώτερον εἴποιμεν, ξυντίθεσθε, δικαιοσύνης γὰρ καὶ τοῦτο.“
 „ἀρίστα“, εἶπεν „ὦ Θεσπεσίαν, καὶ ὥς ἐμοὶ ἦδιστα εἰρηκας· ἄκουε δὴ τῶν ἐκεῖ σπονδασθέντων·
 35 διήειν πρὸς αὐτοὺς ἐγὼ, κυβερνήτης ὥς γενοίμην μεγάλης νεῶς, ὁπόθ' ἢ ψυχὴ σώματος ἐτέρου

2. καὶ μὴν καὶ. π. καὶ μὴν. p. 2, E. ib. Fo: φιλανθρωπότεροι, ἔφη. 4. καὶ ὅτι τὸ. π, m, o. καὶ τὸ. p. ex
 corr. καὶ ὅτι. 2, a. ib. αὐτῶν. f et l ante corr. m. γρ. 5. ἔφη ἄνδρας. l. 6. δοκεῖν. π. ubi eis suprasc. ib. συν-
 διατώμενοι. π, m, o. διατώμενοι. p, 2, a. 7. τῷ ἀπόντων. π, p ex corr. f, ψ, o et m. γρ. τῶν ἀπόντων. v, l,
 s, a, m. ib. τῷ παρόντων. vid. 7. ib. ἔδει οὖν. 2, a, m. 9. τὰ γ' οὖν. f. 10. πρὸς Ἀθηναίους πολεμητέα. p.
 13. εἰσάγεσθαι. π, l. ib. εἶναι νομιζόντων. p. ib. τί δαί. f, l et s ante corr. 15. εὐψυχότερον. p. ex corr. et m.
 ἴσ. 16. ἀποκαθίστασθαι. p. 17. ὁ παρὰ. π. παρὰ. p, 2, E. ib. ἐξηκοντούταις. v. 19. εἰ γὰρ — ἐξετάζοιμεν, πολ-
 λοι καὶ ἄτοποι λόγοι ἀναφύσσονται. Φ. (334, a, 19). 21. ἀναφύσσονται. v. 23. Διονυσίου. v. ib. φαλλοῦ. p, v. ib.
 ἔδους. v. 24. συκοφαντοῦντες. s. ib. πάντας. o. 26. ὁ Θεσπ. v. 27. ἐπιτηδεύειν. a, m. 30. προσήκων. π. προσή-
 κον. p, 2, E. ib. σοφοῖς τ. . . . αἱ l (tanta lacuna). 31. τὰ ὑπὲρ δ. f, v, l. 33. ἔχοι ξυνθησώμ. . . . τι. p (sic).
 ib. τι. 1, f, v. τε. s sec. m l, E. ib. γὰρ τοῦτο. π. 34. ὁ Θεσπεσίαν. v. ib. ἐμοὶ ἀρίστα. v. 35. γενοίμην —
 σώματος om. f, v, l, a. habet s in mg. sec. m.

ἐπεμέλετο, καὶ δικαιοτάτον ἡγοίμην ἑμαυτόν, ἐπειδὴ λησταὶ μὲν ἐμισθοῦντό με προδοῦναι τὴν ναῦν
καθορμισάμενον οἱ λοχῆσειν αὐτὴν ἔμελλον, δι' ἃ ἤγην, ἐγὼ δὲ ἐπαγγεिलाίμην μὲν ταῦτα, ὥς μὴ
ἐπιθόιντο ἡμῖν, παραπλεύσασαι δ' αὐτοὺς καὶ ὑπεράραμι τοῦ χωρίου.“ „ξυνέθεντο δ'“ ἢ δ' ὁ
Θεσπεσίων „δικαιοσύνην εἶναι Ἰνδοὶ ταῦτα;“ „κατεγέλασαν μὲν οὖν;“ εἶπε „μὴ γὰρ εἶναι δικαιο-
σύνην τὸ μὴ ἀδικεῖν.“ „ὕγιως“ ἔφη „ἀπέδοξε τοῖς Ἰνδοῖς, οὔτε γὰρ φρόνησις τὸ μὴ ἀνοήτως τι
ἐνθυμεῖσθαι, οὔτε ἀνδρεία τὸ μὴ λείπειν τὴν τάξιν, οὔτε σωφροσύνη τὸ μὴ ἐς τὰ τῶν μοιχῶν ἐκ-
πίπτειν, οὔτε ἄξιον ἐπαίνου τὸ μὴ κακὸν φαίνεσθαι· πᾶν γὰρ, ὃ τιμῆς τε καὶ τιμωρίας ἴσον ἀφέ-
στηκεν, οὐπω ἀρετή.“ „πῶς οὖν, ὦ Θεσπεσίων;“ εἶπε „στεφανώσομεν τὸν δίκαιον, ἢ τί πράτ-
τουτα;“ „ἐλλιπέστερον“ ἔφη „καὶ προσφορώτερον ἂν ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐσπουδάσατε, ἢ ὅποτε
βασιλεὺς τοσῆσδε τε καὶ οὕτως εὐδαίμονος χώρας ἄρχων ἐπέστη φιλοσοφοῦσιν ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ βασι-
λεύειν, δικαιοτάτου κτήματος;“ „εἰ ὁ Φραώτης“ εἶπεν „ὁ ἀφικόμενος ἦν, ὁρθῶς ἂν ἐμέμφου τὸ
μὴ ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐπ' αὐτοῦ σπουδάσαι, ἐπεὶ δὲ εἶδες τὸν ἄνθρωπον ἐν οἷς χεῖρες ὑπὲρ αὐτοῦ
διήειν μεθύοντα καὶ ἀχθόμενον φιλοσοφία πάσῃ, τί ἔδει παρέχειν ὄχλον; τί δ' αὐτοὺς ἔχειν φιλο-
τιμουμένους ἐπ' ἀνθρώπου σύβαριν ἡγουμένου πάντα; ἀλλ' ἐπεὶ σοφοῖς ἀνδράσιν, ὥσπερ ἡμῖν,
ἰχνηυτέα ἢ δικαιοσύνη μᾶλλον ἢ βασιλευσὶ τε καὶ στρατηγοῖς, ἴωμεν ἐπὶ τὸν ἀτεχνῶς δίκαιον. ὁ
γὰρ ἑμαυτόν τε ἡγοίμην, ὅποτε ἢ ναῦς, ἑτέρους τε, οἱ μὴ ἀδίκων ἄπτονται, οὐπω δίκαιους φασί,
οὐδ' ἄξιους τιμᾶσθαι.“ „καὶ εἰκότως“ εἶπεν „οὐδὲ γὰρ ἂν Ἀθηναίοις ποτὲ ἢ Λακεδαιμονίοις
ἐργάφῃ γνώμῃ τὸν δεῖνα στεφανοῦν, ἐπεὶ μὴ τῶν ἡταιρηκότων ἐστίν, ἢ τὸν δεῖνα ποιεῖσθαι πολί-
την, ἐπεὶ μὴ τὰ ἱερὰ ὑπ' αὐτοῦ συλᾶται. τίς οὖν ὁ δίκαιος καὶ ὃ τι πράττων; οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δι-
καιοσύνῃ τινὰ στεφανωθέντα οἶδα, οὐδὲ γνώμῃ ἐπ' ἀνδρὶ δικαίῳ γραφεῖσαν, ὥς τὸν δεῖνα χρῆ-
στεφανοῦν, ἐπειδὴ τὸ δεῖνα πράττων δίκαιος φαίνεται, τὰ μὲν γὰρ Παλαμῆδους ἐνθυμηθέντι τὰ
ἐν Τροίᾳ καὶ τὰ Σωκράτους τὰ Ἀθήνησιν οὐδ' εὐτυχεῖν ἢ δικαιοσύνη δόξει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις,
ἀδικώτατα γὰρ δὴ οἶδε ἐπαθὼν δικαιοτάτοι ὄντες. πλὴν ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐπὶ δόξῃ ἀδικημάτων ἀπώ-
λοντο ψήφου παρὰ τὸ εὐθὺ ἐνεχθείσης, Ἀριστείδην δὲ τὸν Λυσιμάχου καὶ αὐτὴ ποτε ἢ δικαιο-
σύνη ἀπώλλυ καὶ ἄνθρωποι οἷοι δὲ ἐπὶ τοιαύτῃ ἀρετῇ φεύγων ὥχετο. καὶ ὥς μὲν γελοία ἢ δικαιοσύνη
δόξει, γιγνώσκω, τεταγμένη γὰρ ὑπὸ Διὸς τε καὶ Μοιρῶν ἐς τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους
οὐδαμοῦ ἑαυτὴν ἐς τὸ μὴ αὐτὴ ἀδικεῖσθαι τάττει. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὰ τοῦ Ἀριστείδου ἐς τὸ δη-
λῶσαι, τίς μὲν ὁ μὴ ἄδικος, τίς δὲ ὁ δίκαιος; εἶπε γὰρ μοι, οὐχ οὗτος Ἀριστείδης ἐκεῖνος, ὃν
φασί ὑμεῖς οἱ ἀπὸ Ἑλλήνων ἤκοντες πλεύσαντα ἐς τὰς νήσους ὑπὲρ τῶν φόρων ξυμμέτρους τε αὐ-
τοὺς τάξαι καὶ ξὺν τῷ αὐτῷ ἐπανελθεῖν τριβῶνι;“ „οὗτος“ εἶπε „δι' ὃν καὶ πενίας ἔρως ποτὲ ἦν-
θησεν.“ „εἰ οὖν;“ ἔφη „δύο Ἀθήνησι δημαγωγοὶ γενοίσθην ἐπαινοῦντες τὸν Ἀριστείδην ἄρτι ἐκ
τῆς ξυμμαχίδος ἤκοντα, καὶ ὁ μὲν γράφοι στεφανοῦν αὐτόν, ἐπειδὴ μὴ πλουτῶν ἀφίκεται μηδὲ βίον
ἑαυτῷ ξυνειλοχῶς μηδένα, ἀλλὰ πενέστατος μὲν Ἀθηναίων, πενέστερος δὲ ἑαυτοῦ, ὁ δ' αὖ τοιου-
τονί τι γράφοι ψήφισμα· ἐπειδὴ Ἀριστείδης οὐχ' ὑπὲρ τὸ δυνατόν τῶν ξυμμάχων τάξας τοὺς φό-
ρους, ἀλλ' ὥς ἕκαστοι γῆς ἔχουσι, τῆς τε ὁμονοίας αὐτῶν ἐπεμελήθη τῆς πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοῦ
μὴ ἀχθόμενους δοκεῖν φέρειν ταῦτα, δεδόχθω στεφανοῦν αὐτόν ἐπὶ δικαιοσύνῃ, ἃρ' οὐκ ἂν σοὶ

1. ἡγοίμην. p. ἡγοίμην. π. 2. E. 2. λοχῆσιν. a. ib. μὲν om. p. 3. ἐπιθόιντο. π. s, E. ἐπιθόιντο. p. s, l, a. Scr. ἐπιθόιντο. ib. αὐτοῖς. v. ib. ξυνέθεντο δ'. 1. ξυνέθεντο. 2. E. ib. ἢ δ' ὁ. m. 4. εἶναι om. 1. 5. ἔδοξε. p. pr. m. 6. ἀνδρεία. p. ib. ἐκπίπτειν. C et m. γρ. ἐκπίπτειν. E. 7. οὐτ' ἄξιον. p. ib. ἴσον om. s, a. 8. εἶπεν. o. p. o. Θ. εἶπεν. a. εἶπεν om. l. ib. τὸν δίκαιον om. a. 9. ἐλλιπέστερον. f, v, l. ib. ἢ om. o. 10. τοσῆς δὲ. o. ib. ἡμῖν. l, a, m. 11. ὁ om. 2. 13. ἔδειν. f, s, a, m. ib. ἔχει. 2, a, m et p. ante corr. 14. ἡμῖν. p, 2, E. ὑμῖν. π. 15. ἰχνηυτέα. p. 16. ἄπτονται. l, s, a. ib. δίκαιους οὐπω. o. 17. οὐ γὰρ. p. 21. τὸν δεῖνα. v. 22. παρ' ἀνθρώποις. v. 23. δὴ om. p. ib. οἶδε om. p. 25. ἀπώλεσε. p. ἀπώλλυ. o. 26. δόξει. 1. δόξοι. 2. E. 27. οὐδαμῶς. v. ib. αὐτῷ. 1. αὐτῇ. 2. E. 30. τῷ om. l, s, a, m. 31. εἰ μὲν. π et m. γρ. ib. δύο. p. δύο. E. ib. γενέσθην. p. 32. γράφοι. 1, f, v. γράφει. l, s, E. 33. ξυνειλοχῶς. C, E. Scr. ξυνειλοχῶς. ib. πενέστατος. v. 34. γράφοι. 1. γράφει. 2. E. ib. τῶν δυν. ξυμμάχων τάξας φόρους. v. 35. τὸ μὴ. l, s, a, m. 36. δοκεῖν. om. m.

δοκεῖ τῇ μὲν προτέρᾳ γνώμῃ καὶ ἀντειπεῖν αὐτός, ὥς οὐκ ἄξια τῶν ἑαυτῷ βεβαιωμένων, εἰ ἐφ' οἷς οὐκ ἀδικεῖ τιμῶτο, τὴν δ' ἴσως ἂν καὶ αὐτὸς ἐπαινέσαι, στοχαζομένην ὧν διανοήθη; βλέψας γὰρ πού ἐς τὸ Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ὑπηκόων ξυμφέρον ἐπεμελήθη τῆς ξυμμετρίας τῶν φόρων καὶ τοῦτο μετὰ τὸν Ἀριστείδην ἐδείχθη μᾶλλον· ἐπειδὴ γὰρ παραβάντες Ἀθηναῖοι τοὺς ἐκείνῳ δόξαντας βαρύτερους ἐπέγραψαν ταῖς νήσοις, διεσπάσθη μὲν αὐτοῖς ἡ ναυτικὴ δύναμις, ἡ μάλιστα φοβεροὶ ἦσαν, παρήλθε δὲ ἡ Λακεδαιμονίων ἐς τὴν θάλατταν, ξυνέμεινε δὲ τῆς δυνάμεως οὐδέν, ἀλλ' ἔπαιον τὸ ὑπῆκοον ἐς νεώτερα ὥρμησε καὶ ἀποστροφῆς ἤψατο. δίκαιος οὖν, ὦ Ἀπολλώνιε, κατὰ τὸν εὐθὺν λόγον οὐχ ὁ μὴ ἄδικος, ἀλλ' ὁ δίκαια μὲν αὐτὸς πράττων, καθιστὰς δὲ καὶ ἐτέρους ἐς τὸ μὴ ἀδικεῖν, καὶ φύονται τῆς τοιαύτης δικαιοσύνης καὶ ἄλλαι μὲν ἀρεταί, μάλιστα δὲ
264 10 ἡ δικαστικὴ τε καὶ ἡ νομοθετικὴ. δικάσει μὲν γὰρ τοιόσδε πολλῶ δικαιοτέρων ἢ οἱ κατὰ τῶν τομίων ὁμνύντες, νομοθετήσῃ δέ, ὥσπερ οἱ Σόλωνες τε καὶ οἱ Λυκούργοι, καὶ γὰρ δὴ κακείνοις τοῦ γράψαι νόμους δικαιοσύνη ἤρξεν.

Τοσαῦτα ὁ Δάμις διαλεχθῆναι φησιν αὐτοὺς ὑπὲρ ἀνδρὸς δικαίου, καὶ τὸν Ἀπολλώνιον ξυμ-
xxii φῆσαι τῷ λόγῳ, τοῖς γὰρ ὑγιῶς λεγομένοις ξυμβαίνειν. φιλοσοφῆσαντες δὲ καὶ περὶ ψυχῆς, ὥς
15 ἀθάνατος εἴη, καὶ περὶ φύσεως παραπλήσια ταῖς Πλάτωνος [ἐν Τιμαίῳ] δόξαις, περὶ τε τῶν παρ' Ἑλλήσι νόμων πλείω διαλεχθέντες „ἐμοί“ εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ἡ δεῦρο ὁδὸς ὑμῶν τε ἔνεκα καὶ τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν ἐγένετο, ἃς μέχρι μὲν Αἰγύπτου προελθόντι ξυγγνώμη ἀγνοῆσαι, προχωρήσαντι δὲ ἐπ' Αἰθιοπίαν, ὃν ἐγὼ τρόπον, καὶ ὅναιδος φέροι τὸ παρελθεῖν αὐτὰς καὶ μὴ ἀρῶσα-
σθαι τινὰς αὐτῶν λόγους.“ „ἴθι χαίρων“ ἔφη „καὶ ὅ τι σοι φίλον, εὔχου ταῖς πηγαῖς, θείαι
20 γὰρ. ἡγεμόνα δὲ οἶμαι ποιήσῃ τὸν πάλαι Ναυκρατίτην, νῦν δὲ Μεμφίτην, Τιμασίωνα, τῶν τε γὰρ πηγῶν ἐπὶ οὗτος καὶ οὕτω τι καθαρὸς, ὥς μὴ δεῖσθαι τοῦ ῥαίνεσθαι. σοὶ δέ, ὦ Νεῖλε, βουλό-
μεθα ἐφ' ἑαυτῶν διαλεχθῆναι τι.“ ὁ μὲν δὴ νοῦς τῶν λόγων οὐκ ἀφανὴς ἦν τῷ Ἀπολλωνίῳ, ξυνίει γὰρ αὐτῶν δυσχερῶς διακειμένων, ἐπειδὴ ἦρα αὐτοῦ ὁ Νεῖλος, ἐξιστάμενος δὲ αὐτοῖς τῆς διαλέξεως ἀπῆει συσκευαζόμενος, ὥς ἐξελὼν ἅμα τῇ ἔφ, μετ' οὐ πολὺν δὲ ἦκων ὁ Νεῖλος, ἀπῆγ-
25 γειλε μὲν οὐδὲν ὧν ἤκουσεν, ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ θαμὰ ἐγέλα· ἡρώτα δ' οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ γέλωτος, ἀλλ' ἐφείδοντο τοῦ ἀπορρήτου.

Τότε μὲν δὴ δειπνήσαντες καὶ διαλεχθέντες οὐχ ὑπὲρ μεγάλων αὐτοῦ ἐκοιμήθησαν, ἅμα δὲ
xxiii τῇ ἡμέρᾳ τοὺς Γυμνοὺς προσειπόντες ἐπορεύοντο τὴν ἐς τὰ ὄρη τείνουσαν ἀριστεροὶ τοῦ Νείλου,
265 τὰδε ὁρῶντες λόγου ἄξια· οἱ Κατάδουποι γεώδη ὄρη καὶ παραπλήσια τῷ Ἀνδῶν Τιμῶλῳ, κατάρρους
30 δὲ ἀπ' αὐτῶν φέρεται Νεῖλος, ἣν ἐπισπᾶται γῆν ποιῶν Αἰγύπτου. ἡ δὲ ἡγὼ τοῦ ζεύματος καταρ-
ρηγνυμένου τῶν ὁρῶν καὶ ψόφῳ ἅμα ἐς τὸν Νεῖλον ἐκπίπτοντος χαλεπὴ δοκεῖ καὶ οὐκ ἀνεκτὴ
xxiv ἀκούσαι, καὶ πολλοὶ τῶν πρόσω τοῦ μετρίου προελθόντες ἀνέξεναν ἀποβαλόντες τὸ ἀκούειν. προ-
ιόντι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἅμφ' αὐτὸν μαστοὶ ὁρῶν ἐφαίνοντο παρεχόμενοι δένδρα, ὧν Αἰ-
θίοπες τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιὸν καὶ τὸ δάκρυον καρπὸν ἡρῶνται, ἐώρων δὲ καὶ λέοντας ἀγχοῦ
35 τῆς ὁδοῦ καὶ παρδάλεις καὶ τοιαῦτα θηρία ἕτερα, καὶ ἐπῆει οὐδὲν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπεπήδα σφῶν,

1. δοκῇ. E. ib. ὥς om. p, v. ib. εἰ. 1, f, ψ, B. ἡ. r, v, l, s, a, m. ἡ. o. 2. οὐκ om. a, m. ib. στοχαζο-
μένην. o. στοχαζόμενος. C, a, m. 3. τῶν Ἀθ. v. 8. εὐθὺν. π. εὐθὺν. p, s, v, a, m. εὐθὺν. f, l, o. 9. τοιῶσδε. p.
10. δικάσει. π. δικάζει. p, 2, E. ib. πολλῶ. 1. καὶ πολλῶ. 2, E. ib. τιμίον. π. 12. νόμους. 1. νόμον. 2, E. 13. τοιαῦτα. o.
14. φιλοσοφῆσαντος. v. 15. παραπλήσια — περὶ τε om. 2, a; s. sec. m. habet in mg. ib. ἐν Τιμαίῳ glossema
videtur, quamobrem uncis inclusi. 17. οὐς. v. 18. καὶ ὅναιδος φέροι. v. ib. φέρει. a, o. φέρει. m. ib. καὶ μοι. v.
21. σὺ δέ. p. 12. ἐφ' ἑαυτῶν. π. ἀφ' αὐτῶν. l. ἐφ' αὐτῶν. p, f, v, s, a. ἐφ' αὐτῶν. m, o. 24. ἐξελὼν. π. ἐξελὼν.
p, f, E. ἐλέγξων. l, v, s. 25. ἑαυτοῦ. 1. ἑαυτὸν. 2, E.

27. συνδιατρίψας δὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῖς Γυμνοῖς καὶ προσειπὼν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἐπορεύοντο — ὑπὲρ ξυμμετρίας
τοῦ Νείλου. Φ. (330, a, 19.) ib. δέ om. m, o. 29. γεώδη. 1, Φ. εἰσὶ γεώδη. 2, E. ib. καὶ om. Φ. ib. τῷ Ἀνδῶν.
1, f, v, l. τῶν Ἀνδῶν. s, sc. τῷ τῶν Ἀνδῶν. E. τῷ Ἀνδῶν. Φ. 30. ἀπ' αὐτῶν. 1, f, v, Φ. ἐπ' αὐτῶν. l, s, E. 31. ἅμα
om. p. 32. ἐλθόντες. p. προσελθόντες. Φ. ib. ἀνέξεναν. l. ib. ἀποβάλλοντες. Φ. 33. μαστοὶ. p. ib. ἐφαίνοντο om.
sc, a, m. ib. παρεχόμενοι. v. 35. παρδάλεις. 1, Φ. πορδάλεις. π. mg. 2, E. ib. ἕτερα. ἐπῆει δέ. Φ. ib. ἐπήδα. f.

ὥσπερ ἐκπεπληγμένα τοὺς ἀνθρώπους, ἔλαφοι δὲ καὶ δορκάδες καὶ στρουθοὶ καὶ ὄνοι πολλὰ μὲν καὶ ταῦτα ἐωρᾶτο, πλείστα δὲ οἱ βόαργοί τε καὶ οἱ βούτραγοι· ξύγκειται δὲ τὰ θηρία ταῦτα τὸ μὲν ἐλάφου τε καὶ ταύρου, τὸ δὲ ἀφ' ὧν περ τὴν ἐπωνυμίαν ἤρηκε. καὶ ὅστοις δὲ τούτων ἐνετύγχανον καὶ ἡμιβρώτοις σώμασιν, οἱ γὰρ λέοντες, ἐπειδὴν θεομῆς τῆς θήρας ἐμφορηθῶσιν, ἀτιμάζουσιν αὐτῆς τὰ περιττά, πιστεύοντες, οἶμαι, τὸ καὶ αὐτῆς θηράσειν. ἐνταῦθα νομάδες οἰκοῦσιν 5 xxv Αἰθίοπες ἐφ' ἁμαξῶν πεπολισμένοι, καὶ πλησίον τούτων οἱ τοὺς ἐλέφαντας θηρῶντες, κατακόπτοντες δὲ αὐτοὺς ποιοῦνται ἀγοράν, ὅθεν ἐπώνυμοί εἰσι τῆς τῶν ἐλεφάντων βρώσεως. Νασαμῶνες δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Πυγμαῖοι καὶ Σιαπόδες ἔθνη μὲν Αἰθιοπῶν καὶ οἶδε, καθήκουσι δὲ ἐς 266 τὸν Αἰθίοπα Ὠκεανόν, ὃν μόνον ἐσπλέουσιν οἱ ἀπενεχθέντες ἄκοντες.

Διαλεγόμενους δὲ ὑπὲρ τῶν θηρίων τοὺς ἀνδρας καὶ φιλοσοφούντας ὑπὲρ τῆς φύσεως ἄλλο 10 xxvi ἄλλως βοσκοῦσης ἡγῶ προσέβαλεν οἷον βροντῆς οὐπῶ σκληρᾶς, ἀλλὰ κίλης ἔτι καὶ ἐν τῷ νέφει. καὶ ὁ Τιμασίω „ἐγγὺς“ ἔφη „ὁ καταρράκτης, ὃ ἄνδρες, ὁ κατιόντων μὲν ὕστατος, ἀνιόντων δὲ πρῶτος.“ καὶ στάδια δέκα ἴσως προσελθόντες ἰδεῖν φασὶ ποταμὸν ἐκδιδόμενον τοῦ ὄρους μείω οὐδὲν ἢ ἐν πρώταις ξυμβολαῖς ὁ Μαρσύας καὶ ὁ Μαίανδρος, προσευξάμενοι δὲ τῷ Νεῖλῳ χωρεῖν πρόσω καὶ θηρία μὲν οὐκέτι ὄραν, φοφοδεᾶ γὰρ φύσει ὄντα προσοικεῖν τοῖς γαληνοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς 15 ῥαγδαίοις τε καὶ ἐνήχοις, ἐτέρου δὲ καταρράκτου ἀκοῦσαι μετὰ πεντεκαίδεκά που στάδια χαλεποῦ ἥδη καὶ οὐκ ἀνεκτοῦ αἰσθῆσθαι, διπλασίω μὲν γὰρ εἶναι αὐτὸν τοῦ προτέρου, ὄραν δὲ ὑψηλοτέρων ἐκπίπτειν. ἑαυτοῦ μὲν οὖν καὶ τινος τῶν ἐταίρων οὕτω τι κτυπηθῆναι τὰ ὅτα ὁ Λάμις φησὶν, ὥς αὐτὸς γε ἀναξυῖναι τοῦ τε Ἀπολλωνίου δεῖσθαι μὴ χωρεῖν πρόσω, τὸν δὲ ἐρρωμένως ξύν τε τῷ Τιμασίῳ καὶ τῷ Νεῖλῳ τοῦ τρίτου καταρράκτου ἔχεσθαι, περὶ οὗ τάδε ἀπαγγεῖλαι ἤγοντα· ἐπι- 20 κορέμασθαι μὲν τῷ Νεῖλῳ κορυφᾶς ἐκεῖ σταδίων μάλιστα ὅκτω ὕψος, τὴν δὲ ὄχθην τὴν ἀντικειμένην τοῖς ὄρεσιν ὄφρ' εἶναι λιθοτομίας ἀρρήτου, τὰς δὲ πηγὰς ἀποκρεμαννυμένας τῶν ὄρων ὑπερπίπτειν ἐς τὴν πετρῶδη ὄχθην, ἀναχεῖσθαι δὲ ἐκεῖθεν ἐς τὸν Νεῖλον κυμαινούσας τε καὶ λευκάς. τὰ δὲ πάθη τὰ περὶ αὐτὰς ξυμβαλόντα πολλαπλασίας ἢ αἱ πρότεροι οὕσας καὶ τὴν πηδῶσαν ἐκ τούτων ἡγῶ ἐς τὰ ὄρη δυσήκοον ἐγράφεσθαι τὴν ἱστορίαν τοῦ ρεύματος. τὴν δὲ πρόσω ὁδὸν τὴν 25 ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς ἄρουσαν ἄπορον μὲν ἔλθειν φασιν, ἄπορον δὲ ἐνθυμηθῆναι, πολλὰ γὰρ 267 καὶ περὶ δαιμόνων ἔδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νεῖλου.

Καταλύσαντες δὲ μετὰ τοὺς καταρράκτας ἐν κόμῃ τῆς Αἰθιοπίας οὐ μεγάλη ἐδείπνουν μὲν xxvii περὶ ἐσπέραν ἐγκαταμινύοντες σπουδὴν παιδιᾶ, βοῆς δὲ ἀθροῆς τῶν ἐν τῇ κόμῃ γυναικῶν ἤκουσαν ἐπικελευομένων ἀλλήλαις ἐλεῖν καὶ διῶξαι, παρεκάλουν δὲ καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνδρας ἐς κοινωνίαν τοῦ ἔργου, οἱ δ' ἀρπασάμενοι ξύλα καὶ λίθους καὶ ὅ τι ἐς χεῖρας ἐκάστω ἔλθοι, ξυνεκάλουν ὥσπερ ἀδικούμενοι τοὺς γάμους. ἐπεφοῖτα δὲ ἄρα τῇ κόμῃ δέκατον ἤδη μῆνα σατύρου φάσμα λυτῶν ἐπὶ τὰ γύναια, καὶ δύο ἀπεκτονέσθαι σφῶν ἐλέγετο, ὧν μάλιστα ἐδόκει ἔρᾶν. ἐκπλαγέντων οὖν τῶν ἐταίρων „μὴ δέδιδτε“, εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „ὑβρίζει γὰρ τις ἐνταῦθα σάτυρος“. „νὴ Δί“, 35

2. καὶ ταῦτα. Φ. καὶ ἄλλα. C. E. ib. βούτραγοι. v. 3. καὶ τράγον. Φ. ib. ἀφ' ὧν. v. ib. εὐρηκε. ΦB. ἤρηκεν. p. 6. πεπολισμένοι. Φ praeter A. B. ib. θηρῶντες. 1. Φ. θηρῶσι. 2. E. 9. οἱ om. Φ.

11. προσέβαλεν. Φ. ib. σκληρᾶς. l. 12. ὁ καταρράκτης ὁ πρῶτος μὲν ἀνιόντων, ὕστατος δὲ κατιόντων. τέσσαρες δ' ἄρα οἱ καταρράκται. στάδια δὲ ἴσως προσελθόντες δέκα ἰδεῖν. Φ. 13. προσελθόντες. f, v. 14. Μαίανδρος, χωροῦντες δὲ πρόσω θηρία. Φ. ib. εἶσω καὶ. v. 15. γαληνοῖς μᾶλλον. π. γαληνοῖς ὕδασι μᾶλλον. p, 2, E, Φ. 16. δὲ om. s, a. ib. ἀκοῦσαι καὶ. v. ib. ἀκοῦσαι. ΦA. ἀκούεσθαι. Φ praeter A. 17. διπλασίω. 1, m, o. διπλάσιον. f, v. l. Φ. διπλασίαν. a. 18. ἑαυτὸν. f, v, l, Φ. ib. οὖν om. π. ib. τινος. Φ. ib. ἐτέρων. p. ib. κτυπηθῆναι. 1 et s sec. m. corr. ἐκτυπηθῆναι. 2, E. ἐκτυπηθῆναι. Φ. 19. αὐτὸς τε. Φ. ib. πρόσω χωρεῖν. Φ. ib. καὶ ἐτέρῳ τινὶ τοῦνομα Νεῖλῳ. Φ. 20. ἐπικρεμάσθαι. Φ. 21. δὲ om. l. 24. αἱ πρότερον. s, a, m. αἱ πρότεροι. o.

29. καταλύσαντας. v. 31. ἀλλήλας. v, l, s, a. ib. αὐτῶν. l, s. αὐτῶν. E. 32. ἐκάστω ἐς χεῖρας. v. 34. δύο. p, v. δὲ. E. 35. δέδιδτε. p, f, v et m. γρ. ib. Δία. p.

ἔφη ὁ Νεῖλος „ὄν γε ἡμεῖς οἱ Γυμνοὶ χρόνῳ ἤδη ὑβρίζοντα μήπω μετεστήσαμεν τοῦ σκιρτᾶν“.
 „ἀλλ' ἔστιν“ εἶπεν „ἐπὶ τοὺς ὑβριστάς τούτους φάρμακον, ᾧ λέγεται Μίδας ποτὲ χρησασθαι· με-
 τεῖχε μὲν γὰρ τοῦ τῶν σατύρων γένους ὁ Μίδας οὗτος, ὡς ἐδήλου τὰ ὦτα, σάτυρος δὲ ἐπ' αὐτὸν
 εἰς κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐκώμαζε τὰ τοῦ Μίδου διαβάλλον ὦτα, καὶ οὐ μόνον ἄδων, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 5 λῶν τούτῳ, ὁ δ', οἶμαι, τῆς μητρὸς ἀκηκόως, ὅτι σάτυρος οἴνῳ θηρευθεὶς, ἐπειδὴν ἐς ὕπνον
 καταπέσῃ, σωφρονεῖ καὶ διαλλάττεται, κρήνην τὴν οὖσαν αὐτῷ περὶ τὰ βασίλεια κεράσας οἴνῳ
 ἐπαφῆκεν αὐτῇ τὸν σάτυρον, ὁ δὲ ἐπιέ τε καὶ ἤλω. καὶ ὅτι μὴ ψεύδεται ὁ λόγος, ἴωμεν παρὰ τὸν
 κωμάρχην, καὶ ἦν ἔχουσιν οἱ κωμῆται οἶνον, κεράσωμεν αὐτὸν τῷ σατύρῳ, καὶ ταῦτά τῷ Μίδου
 πείσεται“. ἔδοξε ταῦτα καὶ ἀμφορέας Αἰγυπτίους τέτταρας οἰνοχοήσας ἐς ληνόν, ἀφ' ἧς ἔπινε τὰ ἐν
 10 τῇ κόμῃ πρόβατα, ἐκάλει τὸν σάτυρον ἀφανῶς τι ἐπιπλήττων, ὁ δὲ οὐπω μὲν ἐωρᾶτο, ὑπεδίδου
 268 δὲ ὁ οἶνος, ὥσπερ πινόμενος· ἐπεὶ δὲ ἐξεπόθη „σπεισώμεθα“ ἔφη „τῷ σατύρῳ, καθεύδει γάρ.“
 καὶ εἰπὼν ταῦτα ἤγειτο τοῖς κωμῆταις ἐς Νυμφῶν ἄντρον, πλῆθρον οὐπω ἀπέχον τῆς κόμης, ἐν
 ᾧ καθεύδοντα δείξας αὐτὸν ἀπέχεσθαι εἶπε τοῦ παῖεν ἢ λοιδορεῖσθαι οἱ, „πέπανται γὰρ τῶν ἀνοή-
 των“. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον Ἀπολλωνίου, μὰ Δί', οὐχὶ ὁδοῦ πάρεργον, ἀλλὰ παρόδου ἔργον,
 15 καὶ ἐντύχῃ τις ἐπιστολῇ τοῦ ἀνδρός, ἦν πρὸς μειράκιον ὑβρίζον γραφῶν καὶ σάτυρον δαίμονα σω-
 φρονίσαι φησὶν ἐν Αἰθιοπία, μεμνησθαι χρη τοῦ λόγου τούτου. σατύρους δὲ εἶναι τε καὶ ἐρωτι-
 κῶν ἀπτεσθαι μὴ ἀπιστώμεν· οἶδα γὰρ κατὰ τὴν Ἀθήνην τῶν ἐμαυτοῦ τινα ἰσηλίκων, οὗ τῇ μητρὶ
 ἐλέγετο τις ἐπιφοιτᾶν σάτυρος, ὡς εἰκὸς ἦν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ, νεβρίδα γὰρ ξυμφυᾶ ἔωκει ἐνημ-
 μένῳ κατὰ τὸν νῶτον, ἧς οἱ ποδεῶνες οἱ πρῶτοι ξυνειληφότες τὴν δέσρην περὶ τὸ στένον αὐτὸ
 20 ἀφήπτοντο. ἀλλὰ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, οὔτε γὰρ ἡ πείρα ἀπιστητέα οὔτε ἐγώ.
 XXVIII Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας ἡ μὲν πρὸς τὸν Εὐφράτην διαφορὰ τότε μάλιστα ἐπέδωκε
 ἐκ τῶν ὁσημέραι διαλέξεων, ἐπέτρεπε δὲ αὐτὰς Μενίπῳ τε καὶ Νεῖλῳ, σμικρὰ ἐπιτιμῶν αὐτοὺς τῷ
 Εὐφράτῃ, τοῦ δὲ Νείλου σφόδρα ἐπεμελεῖτο.
 XXIX Ἐπεὶ δὲ Τίτος ἤρῃκει τὰ Σόλυμα καὶ νεκρῶν πλέα ἦν πάντα τὰ ὁμορὰ τε ἔθνη ἐστεφάνουν
 25 αὐτόν, ὁ δὲ οὐκ ἤξιον ἑαυτὸν τούτου, μὴ γὰρ αὐτὸς ταῦτα εἰργάσθαι, θεῷ δὲ ὀργὴν φήναντι
 ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας, ἐπὶναι ὁ Ἀπολλώνιος ταῦτα, γνώμη τε γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα ἐφαί-
 269 νετο καὶ ξύνεσις ἀνθρωπείων τε καὶ θεῶν, καὶ σωφροσύνης μεστὸν τὸ μὴ στεφανοῦσθαι ἐφ' αἵ-
 ματι. ξυντάττει δὴ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν, ἧς διάκονον ποιεῖται τὸν Δάμιν, καὶ ἐπιστέλλει ὥδε·
 Ἀπολλώνιος Τίτῳ στρατηγῷ Ῥωμαίων χαίρειν.
 30 Μὴ βουληθέντι σοι ἐπ' αἵματι κηρύττεσθαι, μηδ' ἐπὶ δηρὸν αἵματι δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύ-
 νης στέφανον, ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γινώσκεις. ἔρρωσο· ὑπερησθεῖς δὲ ὁ Τίτος τῇ
 ἐπιστολῇ „καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ“ ἔφη „χάριν οἶδά σοι καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς, καὶ μεμνήσομαι τούτων,
 ἐγὼ μὲν γὰρ Σόλυμα ἤρηκα, σὺ δὲ ἐμέ“.

1. ὄν τε. 2. a. ib. μήτε. fc, a et m. γρ. ib. κατεστήσαμεν. v. 2. εἶπεν. s. a. 3. μὲν om. p. 4. διαβαλῶν.
 λ β
 f, v, l. διαβαλῶν. sic. 1. (p, π.) διαβάλλον. s. E. 5. τούτω. p, l, v. τούτῳ. f. s, a, m. τοῦτο. o. 7. περὶ τὸν. p.
 8. ταῦτα τὰ M. p. 9. ἀφ' ἧς. l. 10. ἐπιπλάττων. p. 11. δὲ. p, l, s. δ'. E. ib. ἐξεπόθη. l, a. ib. σπεισώμεθα.
 s, E. 12. ἐν Νυμφῶν ἄντροις. 2, a. ib. οὐπω om. p. 13. εἶπεν. p. ib. λοιδορεῖσθαι ἢ παῖεν om. o. p. 14. Δία. p.
 15. σωφρονεῖσαι. p. 16. ἐπ' Αἰθιοπία. 1 et m. γρ. 17. ἰσηλίκων. Φ. (334, a, 21.) 18. τις om. a, m. ib. ἔδοξε.
 l, s, a, m. 19. Fo: αὐτῷ.
 21. αὐτῷ om. p. ib. τότε μάλιστα ἐπέδωκε. 1. (et ψ.) ἐπέδωκε om. 2 nisi quod τότε μάλιστα. sec m. post
 ἐπέδωκε adjicit s. ἐπέδωκε τότε μάλιστα. a, m. ἐπέδωκε μάλιστα. o. 22. αὐτὸς. C, a, m. αὐτόν. o. Sc.: αὐτὰς.
 ib. σμικρὰ. p. ib. αὐτὸς om. f, v, l, a et s. pr. m.
 24. ἐπεὶ δὲ Τίτος — ὁμορὰ ἔθνη — χεῖρας. Φ. (334, a, 22.) ib. Τίτος. E. ib. Ἰεροσόλυμα. Φ. ib. πάντων
 ΦΑ. 27. ἐν αἵματι. v. 28. ἡ. p. ἦν. v.
 30. μὴ βουληθέντι σοι. 1, f, v. μὴ σοι βουληθέντι. ψ, τ. βουληθέντι σοι μὴ. l, s, E. 33. ἤρημαι. π.
 VI, 28. 29. p. 268. 269.

Ἀναρρηθεὶς δὲ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἀριστεῖαν ἀξιοθεὶς τούτων ἀπῆει μὲν ἰσομοιρήσων
 τῆς ἀρχῆς τῷ πατρί, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἐνθυμηθεὶς, ὥς πολλοῦ ἄξιός αὐτῷ ἔσται κἂν πρὸς βραχὺ
 ξυγγενόμενος, ἰδεῖτο αὐτοῦ ἐπ' Ἀργούς ἦκειν, καὶ περιβαλὼν ἐλθόντα „πάντα μοι ὁ πατήρ“ ἔφη
 „ἐπέστειλεν, ὦν ξύμβουλον ἐποιεῖτό σε, καὶ ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή, ὥς εὐεργέτης τε αὐτοῦ ἐν αὐτῇ γέ-
 γραῖναι καὶ πᾶν ὃ τι ἐσμέν, ἐγὼ δὲ ἔτη μὲν τριάκοντα ταυτὶ γέγονα, ἀξιούμενος δὲ ὦν ὁ πατήρ
 ἐξηκοντούτης ὦν καὶ καλούμενος ἐς τὸ ἄρχεῖν πρὶν οὐκ οἶδ' εἰ ἀρχθῆναι εἰδέναι, δέδια μὴ μει-
 ζόνων, ἢ ἐμὲ χρῆ, ἄπτωμαι.“ ἐπιψηλαφήσας δὲ αὐτοῦ τὸν ἀνχένα ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ ἐρ-
 ρωτο αὐτὸν ἴσα τοῖς ἀσκούσι τὸ σῶμα, „καὶ τίς“ εἶπε „βιάσεται ταῦρον ἀνχένα οὕτω κρατερόν
 ὑποσχέιν ζυγῶ“; „ὁ ἐκ νέου“ ἔφη. „μοσχέυσας με“, τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ λέγων ὁ Τίτος καὶ
 τὸ ὑπ' ἐκείνου ἂν μόνου ἀρχθῆναι, ὅς ἐκ παιδὸς αὐτὸν τῇ ἑαυτοῦ ἀκροάσει ξυνείθιζε. „χαίρω“
 εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος „πρῶτον μὲν παρασκευασμένον σε ὁρῶν ἔπεσθαι τῷ πατρί, ὅφ' οὐ χαίρουσιν
 ἀρχόμενοι καὶ οἱ μὴ φύσει παῖδες, θεραπεύουσιν τε τὰς ἐκείνου θύρας, ὅφ' ξυνθεραπευθήσῃ. νεό-
 τητος δὲ γῆρας ἅμα ἐς τὸ ἄρχεῖν ἰούσης τίς μὲν λύρα, τίς δὲ ἀνλὸς ἠδεῖαν ὧδε ἀρμονίαν καὶ ξυγ-
 κεκραμένην ἀείσεται; πρεσβύτερα γὰρ ξυμβήσεται νέοις, ἐξ ὧν καὶ γῆρας ἰσχύσει καὶ νεότης οὐκ
 ἀτακτήσει.“ „ἐμοὶ δέ“, εἶπεν ὁ Τυανεύ, περὶ ἀρχῆς καὶ βασιλείας τί ὑποθήσῃ; „ἂ γε“ ἔφη „σεαυ-
 τὸν πέπεικας, ὑποκείμενος γὰρ τῷ πατρί δηλὰ πού, ὥς ὁμοιώσῃ αὐτῷ“ καὶ τὸν Ἀρχύτου δ' ἂν
 εἰποιμι νυνὶ λόγον, γενναῖος γὰρ καὶ μαθεῖν ἄξιός· ἐγένετο ὁ Ἀρχύτας ἀνὴρ Ταραντίνος τὰ Πυθα-
 γόρου σοφός· οὗτος ὑπὲρ παιδῶν ἀγωγῆς γράφων „ἔστω“ φησὶν „ὁ πατήρ παράδειγμα ἀρετῆς τοῖς
 παισίν, ὥς καὶ τῶν πατέρων ξυντονώτερον βαδιονύμενων ἐπὶ τὰς ἀρετάς, ἣν ὁμοιωνταὶ σφισιν οἱ
 παῖδες.“ ἐγὼ δέ σοι καὶ Δημήτριον ξυστήσω τὸν ἑαυτοῦ ἐταῖρον, ὅς ξυνέσται σοι ὁπόσα βούλει,
 διδάσκων, τί δεῖ πράττειν τῶν ἀγαθῶν.“ „τίς δέ“, ἔφη „Ἀπολλώνιε, ἡ σοφία τοῦ ἀνδρὸς τούτου“;
 „παρρησία“ εἶπε „καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐκπλήττεσθαι τε ὑπὸ μηδενός, ἔστι γὰρ τοῦ Κυνικοῦ κράτους“.
 δυσχερὲς δὲ τοῦ Τίτου τὸν κύνα ἀκούσαντος „Ὁμήρῳ μέντοι“ ἔφη „νέος ὦν ὁ Τηλέμαχος καὶ
 δυοῖν ἐδόκει κυνῶν δεῖσθαι καὶ ξυμπέμπειν αὐτοὺς ὁπαδοὺς τῷ μειρακίῳ ἐς τὴν τῶν Ἰθακησίων
 ἀγορὰν καίτοι ἀλόγους ὄντας, σοὶ δὲ ξυνέσται κύων, ὅς ὑπὲρ σοῦ τε πρὸς ἐτέρους καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν σε, εἴ τι ἁμαρτάνοις, σοφῶς ἅμα καὶ οὐδὲ ἀλόγως ὑλακτήσει.“ „δίδου“ εἶπε „τὸν ὁπαδὸν
 κύνα, ξυγχερῶ δὲ αὐτῷ καὶ δακεῖν, εἴ τι με ἀδικοῦντα αἰσθοίτο.“ „γέγραπται“ ἔφη „πρὸς αὐ-
 τὸν ἐπιστολή, φιλοσοφεῖ δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης.“ „γεγράφθω“, εἶπεν „ἐβουλόμην δ' ἂν καὶ πρὸς σὲ
 ὑπὲρ ἐμοῦ τινα γράφειν, ὥς ἅμα τῆς ἐς τὴν Ῥώμην ὁδοῦ κοινωνὸς ἡμῖν γένοιο.“ „ἀφίξομαι“,
 ἔφη „ὅποτε ἀμφοῖν λῶν.“ μεταστησάμενος δὲ ὁ Τίτος τοὺς παρόντας „αὐτοί“ εἶπεν „ὦ Τυανεύ, 30 271 XXXII
 γεγόναμεν, ξυγχερεῖς γὰρ πού ἐρωτᾶν ὑπὲρ τῶν ἐμοὶ σπουδαιοτάτων“; „ἐρώτα“, ἔφη „καὶ το-
 σοῦτω προθυμότερον, ὅσῳ ὑπὲρ μειζόνων.“ „περὶ ψυχῆς“ εἶπε „τῆς ἑαυτοῦ, καὶ οὐς μάλιστα
 φυλαττοίμην ἂν, ἔσται μοι ἡ ἐρώτησις, εἰ μὴ δόξω δειλὸς δεδιῶς ἤδη ταῦτα.“ „ἀσφαλὴς μὲν
 οὖν“ ἔφη „καὶ ἐφεσθηκώς, προσορᾶν γὰρ τούτου χρῆ μάλιστα.“ καὶ ἐς τὸν ἥλιον ἀναβλέψας ὤμνῃ
 αὐτόν, ἢ μὴν αὐτὸς μέλλειν ὑπὲρ τούτων πρὸς αὐτὸν λέξειν μηδὲ ἐρωτῶντα, τοὺς γὰρ θεοὺς φῆναί οἱ,
 προειπεῖν αὐτῷ ζῶντος μὲν τοῦ πατρὸς δεδιέναι τοὺς ἐκείνῳ πολεμιωτάτους, ὁποθανόντος δὲ τοὺς
 ἑαυτῷ οἰκαιοτάτους. „ἀποθανοῦμαι δέ“ εἶπε „τίνα τρόπον“; „ὅν γε“ ἔφη „Ὀδυσσεὺς λέγεται, φασὶ

2. αὐτῷ. E. 3. περιβαλὼν οὖν. v. ib. μοι om. v. 4. ἀπέστειλεν. l. v. 5. ἔτι. l. 6. οὐκ οἶδ' εἰ πρὶν. o. s. κρατερόν. π. κρατερόν. p. 2, E. 9. ὁ. p. 10. αὐτῷ. π. v. ib. χαίρω. 1, f. χαίρω οὖν. f. pr. m. l, s, E. χαί-
 ρων. v. 11. παρασκευασμένον. s, a. 12. θεραπεύσαντα. v. 14. ξυμβλήσεται. p. ib. ἰσχύει. v. 15. ὑποθήσει. v.
 ib. ἄγς. E. corr. J ad Vers. germ. 16. δ' ἂν om. p. δὲ ἂν. f, v, l. δὲ om. s, a, m. 21. τὸν ἀγαθόν. 1, l ex corr.
 τῶν ἀγαθῶν. 2, E. 24. ξυμπέμπει. B. ib. ὁπαδός. l, m. idem 26. 26. σοφῶς. π, 2, E, σοφῶς. p, J. ib. σε
 om. p. 27. αὐτῷ. 1. αὐτόν. 2, E. ib. Fo: γεγράφεται. 29. γράφειν τινα. v. ib. τῆς ἐς. p. τῆς τε ἐς. π, 2, E.
 31. τῶν ἑαυτοῦ. p. ib. σπουδαιοτάτων. p. ib. τοσοῦτο. f, s et l ante corr. τοσοῦτον. v. 32. ὅσον. f, v, s. 33.
 ἢ om. p. 35. μὴ ἐρωτῶντα. p. 37. Ὀδυσσεὺς. v. ut statim.

XXX γὰρ κἀκεῖν' οὐκ ἐκ θαλάττης ἐλθεῖν. ταῦτα δ' Ἀάμις ὥδε ἐρμηνεύει· φυλάττεσθαι μὲν αὐτὸν τὴν αἰχμὴν τῆς τρυγόνος, ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα βεβλήσθαι φασί, δυοῖν δὲ ἐτοῖν μετὰ τὸν πατέρα τὴν ἀρχὴν κατασχόντα ὑπὸ τοῦ θαλαττίου λαγῶ ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἰχθὺν τοῦτον παρῆχεσθαι χυμοὺς ἀπορρήτους ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ γῇ ἀνδροφόνῃ, καὶ Νέρωνα μὲν ἐσποιῆσαι τοῖς ἑαυτοῦ ὄψοις τὸν λαγὼν τοῦτον ἐπὶ τοὺς πολεμιατάτους, Δομετιανὸν δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Τίτον, οὐ τὸ ξὺν ἀδελφῷ ἄρχειν δεινὸν ἡγούμενον, ἀλλὰ τὸ ξὺν πρῶτῳ τε καὶ χρηστῷ. τοιαῦτα διαλεχθέντες ἰδίᾳ περιέβαλον ἀλλήλους ἐν φανερωῷ, ἀπρίοντα δὲ προσειπὼν „νίκα, ὦ βασιλεῦ“, ἔφη
XXXIII „τοὺς μὲν πολεμίους ὅπλοις, τὸν δὲ πατέρα ἀρεταῖς“. ἡ δὲ πρὸς τὸν Δημήτριον ἐπιστολὴ ὥδε εἶχεν·

Ἀπολλώνιος φιλόσοφος Δημητρίῳ κυνὶ χαίρειν.

10 Δίδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἥθους, σὺ δ' ἀληθεύσαι τέ μοι πρὸς αὐτὸν δίδου καὶ γίγνου αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα. ἔρρωσο.

XXXIV 272 Οἱ δὲ τοὺς Ταρσοὺς οἰκοῦντες τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἤχθοντο τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τε τὰς ἐπιπλήξεις, ἐπειδὴ ξυντόνους αὐτὰς ἐποιεῖτο, διὰ τε τὸ ἀναιμένει καὶ τρυφῶντες μηδὲ τὴν τοῦ λόγου ἀνέχεσθαι ῥώμην, τότε δ' οὕτω τι ἡττήθησαν τοῦ ἀνδρός, ὥς οἰκιστὴν τε αὐτὸν ἡγείσθαι καὶ
15 στήριγμα τοῦ ἄστεος. ἔθνε μὲν γὰρ δημοσίᾳ ὁ βασιλεὺς, ξυνελθοῦσα δὲ ἡ πόλις ἰκέτευεν ὑπὲρ τῶν μεγίστων, ὁ δὲ μεμνήσεσθαι τούτων πρὸς τὸν πατέρα ἔφη καὶ πρεσβεύσειν αὐτὸς ὑπὲρ ὧν δέονται· παρελθὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος „εἰ δὲ ἐνίους“ ἔφη „τούτων ἐλέγξαιμι σοὶ μὲν καὶ πατρὶ τῷ σὺ πολεμίους, πεπρεσβευμένους δὲ ὑπὲρ νεωτέρων ἐς τὰ Σόλυμα, ξυμμάχους δ' ἀφανεῖς τῶν σοὶ φανερωτάτων ἐχθρῶν, τί πείδονται“, „τί δὲ ἄλλο γε“, εἶπεν „ἢ ἀπολοῦνται“, „εἴτα οὐκ αἰσχρὸν“
20 ἔφη „τὰς μὲν τιμωρίας αὐτίκα ἀπαιτεῖν, τὰς δὲ εὐεργεσίας ὅψι δίδοναι, καὶ τὰς μὲν καθ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, τὰς δὲ ἐς κοινωνίαν γνώμης ἀνατίθεσθαι“, ὑπερησθεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς „δίδωμι τὰς δωρεάς“, εἶπεν „οὐ γὰρ μοι ἀχθέσεται ὁ πατὴρ ἀληθείας ἡττωμένῳ καὶ σοῦ.

XXXV Τοσαῦτα ἔθνη φασὶν ἐπελθεῖν τὸν Ἀπολλώνιον σπουδάζοντά τε καὶ σπουδαζόμενον. αἱ δὲ ἐφεξῆς ἀποδημίαι πολλὰ μὲν ἐγένοντο τῷ ἀνδρὶ, οὐ μὴν τοσαῦτα γε ἔτι, οὐδὲ ἐς ἕτερα ἔθνη πλὴν
25 ἃ ἔγνω, περὶ τε γὰρ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ Αἴγυπτον καταβάντι αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας διατριβὴ πλείων ἐγένετο, περὶ τε Φοίνικας καὶ Κίλικας Ἰωνὰς τε καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Ἰταλοὺς πάλιν οὐδαμοῦ ἐλλείποντι τὸ μὴ οὐχ ὁμοίῳ φαίνεσθαι. χαλεποῦ γὰρ τοῦ γινῶναι ἑαυτὸν δοκοῦντος χαλεπώτερον ἔγωγε ἡγοῦμαι τὸ μείναι τὸν σοφὸν ἑαυτῷ ὅμοιον, οὐδὲ γὰρ τοὺς πονηρῶς φύντας ἐς τὸ λῶον μεταστήσει μὴ πρότερον ἐξασκήσας τὸ μὴ αὐτὸς μεθίστασθαι. ὑπὲρ μὲν δὴ τούτων ἐν ἑτέροις λόγοις ἱκανῶς εἴρηκα διδάσκων τοὺς μὴ μαλακῶς αὐτοῖς ὁμιλοῦντας, ὅτι τὸν ἀτεχνῶς ἄνδρα μήτε μεταστήσει τι μήτε δουλώσεται. ὥς δὲ μήτε ἐς λόγων ἵοιμεν μῆκος ἀκριβῶς ἀναδιδάσκοντες τὰ παρ' ἐκάστοις αὐτῷ φιλοσοφηθέντα μήτ' αὐτὸν διαπηδῶντες φανοίμεθα λόγον, ὃν οὐκ ἀπόνως παραδίδομεν τοῖς ἀπείροις τοῦ ἀνδρός, δοκεῖ μοι τὰ σπουδαιότερα ἐπελθεῖν τούτων καὶ ὅποσα μνήμης ἀξιῶσται. ἡγώμεθα δὲ αὐτὰ παραπλήσια ταῖς τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἐπιδημίαις.

XXXVI Μειράκιον ἑαυτοῦ μὲν ἀπαιδεύτως εἶχε, τοὺς δὲ ὄρνις ἐπαίδευε καὶ ξυνοίκους ἐπὶ σοφίᾳ ἐποιεῖτο· ἐδίδασκε δὲ αὐτοὺς λαλεῖν τε ὅσα οἱ ἄνθρωποι καὶ τερετίζειν ὅσα αὐλοῖ. τούτῳ περικυχῶν

1. κἀκεῖνο. m. κείνῳ. v. 4. ἐσποιῆσαι. 1. ἐμποῖσαι. 2. E. 5. ἐαντοῖς. π. ib. ἐπὶ om. 2, a. 6. οὐ τῷ. π. ib. ἅμα τῷ. 2, a. ib. ξυμπράξ. f. ξυν πρὶ. p. 7. ἐν φανερωῷ ἀλλήλους. p. 6. κυνὶ om. s, a. γρ. Σουριεῖ est in m. ex cod. epistolarum ducta lectio.

10. μοι 1, f, v. με. 1, s. E. 11. πάντα om. 2, a.

12. τι om. π. 16. μεμνήσεσθαι. C, E. Scr. μεμνήσεσθαι. 18. δ' om. 2, a. 19. ἐχθρῶν. mg. αἰσχρὸν. v. 20. εἰς καθ' ἑαυτὸν. π. εἰς ἑαυτὸν. p. ὑφ' ἑαυτῷ. f, v, 1, s, E. ὑφ' ἑαυτῷ. ψ. 22. ἀχθέσθαι. π. ἀχθέσθαι. p, 2, E. ib. πεπτομένῳ. f. πεπτομένῳ. a. πεπτομένῳ. m.

23. τὸν Ἀπ. φασὶν ἐπελθεῖν. v. ib. ἐπελθεῖν om. 1. 24. τοσαῦτα γε ἔτι. p. 25. ἐπὶ θ. 1 et m. γρ. ἐν θ. 2, E. 26. οὐδαμῇ. p. 29. μεθίστασθαι π, B. μὴ μεθίστασθαι. p, 2, E. 31. ἵοιμεν. v. 33. σπουδαιότατα. 1, s, a. 34. ἐπιθυμίαις. p.

35. μὲν ἑαυτοῦ. v. 36. τε om. a. ib. ὅσα αὐλοῖ. C. ὅσα οἱ αὐλοῖ. E.

VI, 33. 34. 35. 36. p. 272. 273.

„τί“ ἔφη „ἐπιτηδεύεις“; ἐπεὶ δὲ τὰς τε ἀηδόνας αὐτῷ διήκει καὶ τοὺς κοφίλους καὶ ὅποσα εὐγλωτ-
τίζοι τοὺς χαρადρίους, τὴν φωνὴν δὲ ἀπαίδευτον ἐφαίνετο „δοκεῖς μοι“ ἔφη „διαφθεῖρειν τοὺς
ὄρνις, πρῶτον μὲν τῷ μὴ ξυγχαρῆν αὐτοῖς τὸ ἑαυτῶν φθέγμα οὕτως ἥδ' ὄν, ὥς μὴδ' ἂν τὰ
μουσικὰ τῶν ὀργάνων ἐς μίμησιν αὐτοῦ καταστήναι, εἴτα καὶ τῷ κάκιστα Ἑλλήνων αὐτοὺς διαλεγό-
μενος μαθητὰς αὐτοὺς ποιεῖσθαι ἀφωνίας, ἐπιτρίβεις δ', ὃ μαιράκιον, καὶ τὸν σεαυτοῦ οἶκον·
βλέψαντι γὰρ ἐς τοὺς ἀκολουθούς καὶ ὥς κατεσκεύασαι, τῶν ἀβρῶν ἔμοιγε καὶ οὐκ ἀπλούτων φαίνη,
τοὺς δὲ τοιούτους ὑποβλίσκουσιν οἱ συκοφάνται κέντρα ἐπ' αὐτοὺς ἡρμένον τὴν γλῶτταν. καὶ τί
χρήσῃ τῇ φιλορνιθίᾳ τότε; οὐδὲ γὰρ τὰ πασῶν ἀηδόνων μέλη ξυμφέρον ἀποσοβήσεις αὐτοὺς ἐγκει-
μένους τε καὶ ἐρείδοντας, ἀλλ' ἐπαντλεῖν χρὴ τῶν ὄντων καὶ προβάλλειν αὐτοῖς τὸ χρυσίον, ὥσπερ
τὰ μειλίγματα τοῖς κυσὶ, κἂν ὑλακτῶσιν, αὐτῶς διδόναι καὶ αὐτῶς, εἴτα αὐτὸν πευρῆν ὕστερον καὶ
ἀπορεῖν. δεῖ δὲ σοὶ ἐκτροπῆς λαμπρᾶς καὶ μεταβολῆς ἥδη τινὸς τῶν τρόπων, ὥς μὴ λάθῃς πε-
ρορνήσας τὸν πλοῦτον καὶ ἀξίως πράττων τοῦ θρηνεῖσθαι μᾶλλον ὑπ' ὀρνίθων ἢ ἄδεσθαι. τὸ δὲ
φάρμακον τῆς μεταβολῆς οὐ μέγα· ἔστι γὰρ τι ἐν ἀπάσαις πόλεσιν ἔθνος ἀνθρώπων, ὃ σὺ οὐπω
μὲν γινώσκεις, καλοῦσι δὲ αὐτὸ διδασκάλους· τοῦτοίς ἀπὸ τῆς οὐσίας μικρὰ δούς ἀσφαλῶς κε-
κτήσῃ τὰ πλείω, ῥητορικὴν γὰρ σε παιδεύουσιν τὴν τῶν ἀγοραίων, ῥαδία δ' ἡ τέχνη. εἰ μὲν γὰρ
παῖδά σε ἐώρων ἔτι, ξυμβούλευον ἂν φοιτᾶν ἐπὶ φιλοσόφων τε καὶ σοφιστῶν θύρας καὶ σοφίᾳ
πάσῃ τὴν οἰκίαν τὴν σεαυτοῦ φράττειν, ἐπεὶ δὲ ἔξωρος τούτων τυγχάνεις ὢν, τὸ γοῦν ὑπὲρ σεαυ-
τοῦ λέγειν ἔκμαθε, νομίσας, εἰ μὲν τὰ τελεώτερα ἔμαθες, κἂν ὅμοιος ἀνδρὶ ὀπλιτεύοντί τε καὶ
φοβερῷ δόξαι, ταυτὶ δ' ἔκμαθὼν τὴν τῶν ψιλῶν τε καὶ σφενδονητῶν σκευὴν ἔξεις, βάλλοις γὰρ
ἂν τοὺς συκοφάντας, ὥσπερ τοὺς κύνας.“ ξυνῆκε τὸ μαιράκιον τούτων καὶ τὰς τῶν ὀρνίθων δια-
τριβὰς ἐκλιπὼν ἐς διδασκάλων ἐβάδισεν, ὑφ' ὧν καὶ ἡ γνώμη αὐτῷ καὶ ἡ γλῶττα ἰσχυρεν.

Ἀνοῖν δὲ λόγῳ ἐν Σάρδεσι λεγομένῳ, τοῦ μὲν, ὥς ὁ Πακτωλὸς ποτε τῷ Κροίσῳ ψῆγμα
χρυσοῦ ἄγοι, τοῦ δὲ, ὥς πρεσβύτερα τῆς γῆς εἴη τὰ δένδρα, τὸν μὲν πιθανῶς ἔφη πεπιστευθῆναι,
χρυσία γὰρ εἶναι ποτε τῷ Τιμῳ ψαμμώδη καὶ τοὺς ὄμβρους αὐτὰ φέρειν ἐς τὸν Πακτωλὸν κα-
τασύροντας, χρόνῳ δὲ, ὅπερ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα, ἐπιλιπεῖν αὐτὰ ἀποκλυσθέντα, τοῦ δ' ἐτέρου λόγου
καταγελάσας „ὕμεις μὲν“ ἔφη „προγενέστερα τῆς γῆς φατε εἶναι τὰ δένδρα, ἐγὼ δὲ πολὺν οὕτω
χρόνον φιλοσοφῆσας οὐπω ἔγνω οὐρανοῦ προγενεστέρους ἀστέρας“ διδάσκων ὅτι μὴδ' ἂν γένοιτό
τι τοῦ ἐν ᾧ φύεται μὴ ὄντος.

Στασιάζοντος δὲ τὴν Ἀντιόχειαν τοῦ τῆς Συρίας ἄρχοντος καὶ καθιέντος ἐς αὐτοὺς ὑποψίας,
ὑφ' ὧν διεισθήκεσαν ἐκκλησιαζομένη πόλις, σεισμοῦ δὲ γενναίου προσπεσόντος, ἔπηξαν καὶ ὅπερ
ἐν διοσημίαις εἴωθεν, ὑπὲρ ἀλλήλων ἠΰξαντο. παρελθὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὁ μὲν θεὸς“ ἔφη
„διαλλακτῆς ὑμῶν σαφὲς γέγονεν, ὑμεῖς δὲ οὐδ' ἂν αὐτῶς στασιάζατε, τὰ αὐτὰ φοβούμενοι.“ καὶ
κατέστησεν αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν ὧν πείθονται, καὶ ταυτὸ τοῖς ἑτέροις φοβήσονται.

Ἄξιον δὲ καὶ τούτου ἐπιμνησθῆναι· ἔθνε τις ὑπὲρ θησαυροῦ τῇ Γῇ καὶ οὐδὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ

1. ταύτας. v. ib. εὐγλωττίζοι. 1, f et v. ex corr. εὐγλωττίξει. 1, s, E. 2. μοι om. v. 3. τῷ. π, B. τὸ. p, 2, E.
3. τὸ ἑαυτῶν. 1, s, a, m. τὸ αὐτὸ. v. 4. καταστήσθαι. π ubi suprascr. ult. v. καταστήσθαι. a. ib. καὶ τῷ. C prae-
ter v. καὶ τὸ. v, E. ib. αὐτοὺς λεγομένους et corr. διαλεγόμενους. p. 5. αὐτοὺς om. a. ib. καὶ ἀφωνίας. p. 7. ὑπ'
αὐτοὺς. v. 9. τὸν ὄντων. l. 11. ἐκτροπῆς καὶ μεταβολῆς λαμπρᾶς. p. ib. περορνήσας. p. 14. κτήσῃ. f, v, l. 15. παι-
δεύουσιν. C. παιδεύουσι. E. ib. τὴν om. p. ib. δ' om. l. 17. πράττειν. π. ib. ἐπειδὴ. a, m. ib. τὸ μὲν. l. 18. ὀπλι-
τεύοντι τότε. a, m. ubi mg. γρ. τε. 19. βάλλοις. π, f. βαλεῖς. p. βάλλοις. v, l, s, E. 20. ἂν om. p. 21. εἰς διδα-
σκάλων ἐβάδιζεν — ἰσχυρε. Φ. (334, a, 27).

23. χρυσοῦ. π, 2. χρυσίου. p. χρυσοῦν. E. 24. κατασύροντας. 1. κατασύροντας. 2, E. 25. ἐπιλιπεῖν αὐτὰ. C.
(1: ἐκλιπεῖν αὐτὰ) αὐτὰ ἀπολιπεῖν. fc, E. 27. μὴδ' om. m.

29. ἐπ' αὐτοὺς. p. 31. διοσημίαις. f, l. ib. εὗξαντο. 2, a. 32. σαφὲς om. v. ib. στασιάζατε. π. ex corr. 2.
στασιάζετε. p. στασιάζετε. E. 33. ὧν. 1. ὧν ποτε. 2, E. ib. καὶ ταυτὸ. C, E. Fo: καὶ ὡς ταυτὸ. ib. τοῖς ἑτέροις.
C. τοῖς ἐταίροις. E.

προσεύχεσθαι ὑπὲρ τούτου ὤκει, ὁ δὲ ἐνθυμηθεὶς, οἷον ἐρᾷ „δεινὸν γε“, ἔφη „χρηματιστὴν ὁρῶ“. „κακοδαίμονα μὲν οὖν“, εἶπεν „ᾧ γέ ἐστιν οὐδὲν πλὴν ὀλίγων, ἃ μὴ ἀπόχρη βόσκειν τὸν οἶκον“. „ἔοικας“ ἔφη „πολλοὺς τρέφειν καὶ ἀργοὺς οἰκέτας, οὐδὲ γὰρ αὐτός γε τῶν ἀσόφων φαίνεται“. ὁ δὲ ἡρέμα ἐπιδακρύσας „θυγάτριά μοι“ εἶπεν „ἔστι τέτταρα καὶ φερῶν δει τεττάρων, ἐμοὶ δὲ εἰσι
 5 δισμυρίαί που δραχμαὶ νῦν, ἐπειδὴν δὲ ταῖς θυγατράσι κατανεμηθῶσιν, ἐκεῖναί τε σμικρὰ εἰληφέ-
 ναι δόξουσιν ἐγὼ τε ἀπολοῦμαι ἔχων οὐδέν“. παθὼν οὖν τι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „ἐπιμελη-
 σόμεθά σου“ ἔφη „καὶ γὰρ καὶ ἡ Γῆ, φασὶ γὰρ σε θύειν αὐτῇ“. καὶ εἰπὼν ταῦτα προῆει τὰ προά-
 στεια, ὥσπερ οἱ τοὺς καρποὺς ὠνούμενοι, ἰδὼν δὲ τι χωρίον ἐλαῶν πλῆρες καὶ ἡσθεῖς τοῖς δένδρε-
 σιν, ὡς εὐφυᾶ τε ἦν καὶ μεγάλα καὶ τιнос κηπίου ἐν αὐτῷ ὄντος, ἐν ᾧ σμῆνη τε καὶ ἄνθη ἐωρᾶτο,
 10 παρῆλθεν ἐς τὸ κηπίον ὥς τι ἐπισκεψόμενος μεῖζον καὶ προσευξάμενος τῇ Πανδώρα ἐχώρει ἐς τὸ
 ἄστυ. βαδίσας δὲ παρὰ τὸν τοῦ ἀργοῦ δεσπότην, ᾧ πλοῦτος ἐκ τῶν παρανομωτάτων πεπόριστο
 τὰς Φοινίκων οὐσίας ἐνδεικνύντι „χωρίον“ ἔφη „τὸ δεῖνα πόσου ἐπρίω καὶ τί πεπόνηται σοι ἐς
 αὐτό“; τοῦ δὲ πέρσει μὲν ἐωνήσθαι τὸν ἀργόν, πεντακισχιλίων δὲ καὶ μυρίων φήσαντος, οὕτω δ’
 276 ἐκπεπονημέναι τι, πείθει τὸν ἄνθρωπον ἀποδόσθαι οἱ δισμυρίαν αὐτὸν ἔσρημα ποιησάμενον τὰς
 15 πεντακισχιλίας. ὁ μὲν δὴ τοῦ θησαυροῦ ἐρῶν οὕτω ξυνίει τοῦ δώρου, ἀλλ’ οὐδ’ ὥτε ἴσα ἔχειν,
 τοσοῦτ’ ὁ ἐλάττω, ὅσῳ τὰς μὲν δισμυρίας ἐν ταῖν χερσίν οὕσας ἐφ’ ἑαυτῷ εἶναι ἄν, τὸν δ’ ἄντ’
 αὐτῶν ἀργὸν ἐπὶ πάγκαις κείσεσθαι καὶ χαλάσαις καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ τοὺς καρποὺς φθείρει, ἐπεὶ
 δὲ ἀμφοτέρω μὲν τρισχιλίων δαρεικῶν αὐτίκα εὗρε περὶ αὐτὸ μάλιστα τὸ ἐν τῷ κηπίῳ σμῆνος, εὐ-
 φόρου δὲ τοῦ τῆς ἐλαίας καρποῦ ἔτυχεν οὐκ εὐφορούσης τότε τῆς ἄλλης γῆς, ὕμνοι αὐτῷ ἐς τὸν
 20 ἄνδρα ἤδοντο καὶ μνηστῆρων θεραπενόντων αὐτὸν πλέα ἦν πάντα.
 XL Κάκεινα ἀξιολογούμενευτα εὗρον τοῦ ἀνδρός· ἐρᾶν τις ἐδόκει τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἔδους, ὃ ἐν
 Κνίδῳ γυμνὸν ἴδονται, καὶ τὰ μὲν ἀνετίθει, τὰ δ’ ἀναθήσειν ἔφασκεν ὑπὲρ τοῦ γάμου, Ἀπολ-
 λωνίῳ δὲ καὶ ἄλλως μὲν ἄτοπα ἐδόκει ταῦτα, ἐπεὶ δὲ μὴ παρητεῖτο ἡ Κνίδος, ἀλλ’ ἐναργεστέρην
 ἔφασαν τὴν θεὸν δόξειν, εἰ ἐρῶτο, ἔδοξε τῷ ἀνδρὶ καθῆραι τὸ ἱερὸν τῆς ἀνοίας ταύτης, καὶ ἐρο-
 25 μένων τῶν Κνιδίων αὐτόν, εἴ τι βούλοιο τῶν θυτικῶν ἢ εὐκτικῶν διορθοῦσθαι „ὀφθαλμοὺς“
 ἔφη „διορθώσομαι, τὰ δὲ τοῦ ἱεροῦ πάτρια ἐχέτω, ὡς ἔχει“. καλέσας οὖν τὸν θρυπτόμενον ἤρτετο
 αὐτόν, εἰ θεοὺς νενόμικε, τοῦ δ’ οὕτω νομίζειν θεοὺς φήσαντος, ὡς καὶ ἐρᾶν αὐτῶν, καὶ τῶν
 γάμων μνημονεύσαντος, οὗς θύσειν ἠγγεῖτο „σὲ μὲν ποιηταί“ ἔφη „ἐπαίρουσι τοὺς Ἀρχίτας τε καὶ
 τοὺς Πηλέας θεαῖς ξυζυγῆναι εἰπόντες, ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἐρᾶσθαι τόδε γινώσκω· θεοὶ
 30 θεῶν ἄνθρωποι ἀνθρώπων θηρία θηρίων καὶ καθάπαξ ὅμοια ὁμοίων ἐρᾷ ἐπὶ τῷ ἔνυμα καὶ ξυγγενῇ
 τίκειν, τὸ δὲ ἑτερογενὲς τῷ μὴ ὁμοίῳ ξυνελθὼν οὔτε ζυγὸς οὔτε ἔρως. εἰ δὲ ἐνεθυμοῦ τὰ Ἰξίονος,
 277 οὐδ’ ἂν ἐς ἔννοιαν καθίστασο τοῦ μὴ ὁμοίων ἐρᾶν. ἀλλ’ ἐκεῖνος μὲν τροχῷ εἰκασμένος δι’ οὐρα-
 νοῦ κνάμπεται, σὺ δ’, εἰ μὴ ἄπει τοῦ ἱεροῦ, ἀπολῇ ἐν ἀπάσῃ τῇ γῇ οὐδ’ ἀντειπεῖν ἔχων τὸ

1. τούτων. p. ib. ὤκει om. p. ib. δεινὸν γε — οἶκον. Φ. (334, a, 29). ib. δεινὸν γὰρ. ΦΑ, Β. δεινὸν τε. v.
 3. οὐ γὰρ. 2, a. 4. μοι om. p. 5. σμικρὸν. s, a, m. 6. ἐγὼ τε. 1. ἐγὼ δὲ. 2, E. 7. ἐς τὰ. o. 9. κηπίον. s.
 10. ἐποφόμενος. p. ib. ἐς ἄστυ. 2, a. 11. πεπόριστο. 1. ἐπεπόριστο. 2, E. 13. μὲν om. v. ib. ἐωνήσθαι. l. ib.
 δὲ καὶ μυρίων. π. καὶ μυρίων. p, 2, E. 14. ἐκπεπονημέναι τι. π. ἐκπεπονημένα. p, 2, E. ib. πείθει — καρποὺς
 φθείρει. Φ. (334, a, 31). ib. τὰς πεντακισχιλίας. π et p. ex corr. Φ. τοὺς πεντακισχιλίους. f, l, s, E. τοὺς πεν-
 τακισμυρίους. v. 15. ἀλλ’ οὐδ’ ὥτε. π. ἀλλ’ ὥτε. p, 2, E, Φ. 16. ταῖς χερσίν. v. Φ. 19. τῆς ἐλαίας — τότε om. v.
 ib. αὐτῷ. 1, v, l, s. αὐτῶν. f. αὐτό. E.

21. εἶδους. p, v, l. εἶδους. a. 23. δὲ καὶ ἄλλως μὲν. 1. (u) et m. γρ. o. μὲν καὶ ἄλλως. 2, a, m. ib. καὶ ταῦτα.
 a, m. 24. καθῆραι. 1. καθάραι. 2, E. 25. καὶ εὐκτικῶν. m. 27. τοῦ δ’ οὕτω μνημονεύσαντος, mediis omissis. p.
 ib. αὐτοῦ καὶ τὸν γάμον. v. 28. θύσειν. p. θήσειν. π. θύειν. 2, E. ib. ἠγγεῖτο. v. 29. συζυγῆναι. π, 2. ξυζυγῆναι.
 E. συμμιγῆναι. p. ib. τόδε. π, 2, a. τὸ δὲ. m, o. τάδε. p. 30. ἐπὶ τῷ. C. ἐπὶ τῷ. E. ib. ἔνυμα. π et m. γρ. ἔτοιμα.
 p. ὅμοια. 2, E. 31. τῷ δὲ. s. ib. τῷ om. p. τὸ. v. ib. ἐνθύμου. s. ἐνθυμοῦ. a. ἐνεθύμου. m. o. 32. ἡμιόμοιος.
 B. 33. κνάμπεται. π, B. κάμπεται. p, 2, E. ib. τοῦ μὴ. l, s, a, m. ubi γρ. τὸ.

μὴ οὐ δίκαια τοὺς θεοὺς ἐπὶ σοὶ γινῶναι“. ὥδε ἡ παροιμία ἐβεβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὁ φάσκων ἐρᾶν ὑπὲρ ξυγγνώμης θύσας.

Σεισμῶν δὲ κατασχόντων ποτὲ τὰς ἐν τῷ ἀριστερῷ Ἑλλησπόντῳ πόλεις, Αἰγύπτιοι μὲν καὶ Χалδαῖοι περὶ αὐτὰς ἡγείροντο ὑπὲρ ξυλλογῆς χρημάτων, ὡς δεκαταλάντους θυσίας Γῇ καὶ Ποσειδῶνι θύοντες, ξυνέφερον δ' αἱ πόλεις τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν οἰκῶν ὑποκεί- 5
μενοι τῷ φόβῳ, οἱ δέ, εἰ μὴ ἐπὶ τραπεζῶν ἐκτεθείη τὸ ἀργύριον, οὐκ ἂν ἔφασαν ὑπὲρ αὐτῶν θύσαι· δοκεῖ δὲ τῷ ἀνδρὶ μὴ περὶδεῖν τοὺς Ἑλλησποντίους καὶ παρελθὼν ἐς τὰς πόλεις τοὺς μὲν ἀπῆλασεν ὡς θησαυρὸν πεποιημένους τὰ ἐτέρων κακά, τὰς δὲ αἰτίας τῶν μηνιμάτων ξυλλα-
βῶν καὶ ὡς ἐκάστη πρόσφορον θύσας ἀπεύξατο τὴν προσβολὴν δαπάνῃ μικρᾷ, καὶ ἡ γῆ ἔστη.

Δομετιανὸς δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον εὐνούχους τε μὴ ποιεῖν νομοθετήσαντος ἁμ- 10
πέλους τε μὴ φυτεύειν ἔτι καὶ τὰς πεφυτευμένας δὲ αὐτῶν ἐκκόπτειν παρελθὼν ἐς τοὺς Ἴωνας ὁ Ἀπολλώνιος „τὰ μὲν προστάγματα οὐ πρὸς ἐμὲ“ ἔφη „ταῦτα, μόνος γὰρ ἴσως ἀνθρώπων οὔτε αἰδοίων δέομαι οὔτε οἴνον, λέληθε δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν μὲν ἀνθρώπων φειδόμενος, τὴν δὲ γῆν εὐνουχίζων“. ὅθεν ἐς θάρος ἡ Ἰωνία ἤλθε πρεσβεύεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ ἁμπέλων 278
καὶ παραιτήεσθαι νόμον, ὃς ἐκέλευε καὶ δηρῶσθαι τὴν γῆν καὶ μὴ φυτεύεσθαι.

Κακείνα ἐν Ταρσοῖς τοῦ ἀνδρὸς ἄδουσι· κύων ἐνεπεπτώκει ἐφήβῳ λυττῶν καὶ ἀπῆγε τὸν ἔφη- 15
βον τὸ δῆγμα ἐς τὰ τῶν κυνῶν πάντα, ὑλάκει τε γὰρ καὶ ὠρύετο καὶ τετράπους ἔδει τῷ χεῖρε ὑπέχων τῷ δρόμῳ. νοσοῦντι δ' αὐτῷ τριακοστὴν ἡμέραν ἐφίσταται μὲν ὁ Ἀπολλώνιος ἄρτι ἐς τοὺς Ταρσοὺς ἦκων, κελεύει δὲ ἀνιχνευθῆναι οἱ τὸν κύνα, ὃς ταῦτα εἰργάσατο, οἱ δ' οὔτε ἐντετυχηκέ-
ναι τῷ κυνὶ ἔφασαν, ἔξω γὰρ τείχους εἰληφθαι αὐτὸν τοῦ ἐφήβου πρὸς ἀκοντίοις ὄντος, οὐτ' ἂν 20
τοῦ νοσοῦντος μαθεῖν, ἦτις ἡ ἰδέα τοῦ κυνός, ἐπεὶ μὴδὲ αὐτὸν ἔτι οἶδεν. ἐπισχὼν οὖν „ὦ Δάμι“, ἔφη „λευκὸς ὁ κύων λάσιος προβατευτικὸς Ἀμφιλοχικῷ ἴσος, προσέστηκε δὲ τῇ δεινῇ κρήνῃ τρέμων, τὸ γὰρ ὕδωρ καὶ ποθεῖ καὶ δέδοικεν· ἄγε μοι τοῦτον ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην, ἐφ' ἧς αἱ πα-
λαῖστραι, μόνον εἰπὼν, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ καλοῖτο“. ἔλθεις δ' ὁ κύων ὑπὸ τοῦ Δάμιδος ὑπεκλήθη τοῖς 25
τοῦ Ἀπολλωνίου ποσίν, ὥσπερ οἱ βώμιοι τῶν ἱκετῶν κλαίων, ὁ δ' ἡμέρου τε αὐτὸν ἔτι μᾶλλον καὶ τῇ χειρὶ ἐπράννε, τὸν ἔφηβον τε ἴσθη ἐγγὺς ξυνέχων αὐτός, ὡς δὲ μὴ λάττοι τοὺς πολλοὺς μέγα ἀπορρητον „μεθέστηκε μὲν“ ἔφη „ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἡ Τηλέφου ψυχὴ τοῦ Μυσοῦ, Μοί-
ραι δ' ἐπ' αὐτῷ ταῦτα βούλονται“, καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐκέλευσε τὸν κύνα περιλιγμῆσθαι τὸ δῆγμα, ὡς ἱατρὸς αὐτῷ πάλιν ὁ τρώσας γένοιτο. ἐπεστράφη τὸ ἐντεῦθεν ἐς τὸν πατέρα ὁ παῖς καὶ ξυνῆκε 30
τῆς μητρὸς προσεῖπέ τε τοὺς ἡλικίας καὶ ἔπια τοῦ Κύνου, περιώφθη δὲ οὐδὲ ὁ κύων, ἀλλὰ κα-
κῆνον εὐξάμενος τῷ ποταμῷ δι' αὐτοῦ ἦκεν. ὁ δ' ἐπεὶ διέβη τὸν Κύνον, ἐπιστὰς τῇ ὄχθῃ φω- 279
νὴν τε ἀφῆκεν, ὅπερ ἡμιστά περὶ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν ξυμβαίνει, καὶ τὰ ὅτα ἀνακλάσας ἔδεισε τὴν οὐρὰν ξυνεῖς τοῦ ἐρῶσθαι, φαρμακοποσία γὰρ λύττης ὕδωρ, ἣν θαρσύνῃ αὐτὸ ὁ λυττῶν.

Τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς τὰ ὑπὲρ ἱερῶν τε καὶ πόλεων καὶ τὰ πρὸς δῆμους καὶ ὑπὲρ δῆμων καὶ τὰ ὑπὲρ τεθνεώτων ἢ νοσοῦντων καὶ τὰ πρὸς σοφούς τε καὶ μὴ σοφούς καὶ τὰ πρὸς βασιλέας, οἱ 35
ξύμβουλον αὐτὸν ἀρετῆς ἐποιούντο.

1. παροιμία. 1.
ου

3. Ἑλλησπόντῳ. π. 5. ἀπὸ κοινοῦ. v. 6. ἐπὶ om. p. ib. περὶ. v. 7. τὰς μὲν. 2, a, m. 8. πεποιημένας. 2, a, m. ib. ξυλλαβῶν. 1, f, v. λαβῶν. 1. s, E. 9. μικρᾷ. p.

10. ὅτι Δομετιανὸν φησὶ τὸν βασιλέα νομοθετῆσαι εὐνούχους τε μὴ ποιεῖν καὶ ἁμπέλους μὴ φυτεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰς οὐσας ἐκτέμνειν. εἰπεῖν δὲ πρὸς ταῦτα τὸν Ἀπολλώνιον ὡς „ἐγὼ μὲν ἴσως οὔτε αἰδοίων δέομαι — εὐνουχίζων“. Φ. (331, a, 5). 13. ἂν ἀνθρώπων. p. 15. ἐκέλευσε. v.

18. νοσοῦντι τι. v, s. 19. ἀνιχνευθῆναι οἱ. 1. οἱ ἀνιχνευθῆναι. 2, E. 20. ἔξω δὲ. a. 21. εἶδεν. 1, s, a. 22. προσέστηκε. 1, v. 25. οἰκετῶν. p, v. 26. ὡς δὲ. π, m, o. ὡς. p, 2, a. ib. λάθῃ. o. 27. μὲν, ἔφη, ἐς. 1, f, v. μὲν δὲ. 1, s, a. μὲν δὲ, ἔφη, ἐς. m, o. 28. ταῦτα. C, E. ταῦτα. J. ep. cr. 44. 29. πάλιν αὐτῷ. p. 31. ἐπειδὴ. π. 33. αὐτῷ. p, v.

34. καὶ τὰ. π, m, o. καὶ. p, 2, a. 36. ἐποιούν. C, E. ἐποιούντο. Bo. ad Her. 322.

VI, 41. 42. 43. p. 278. 279.